

KNJIGA 20  
KOLEKCIJA DRINJANIN

[http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds\\_ndh\\_drinjanin/2023-00\\_General\\_Drinjanin.htm](http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm)  
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>  
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=20>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?  
Prikaz rezultata str. 381/872

## Tema: [Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?](#)

17-03-2015 21:07 #381

### [Bobani](#)

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

**HERCEGOVAČKO IME - "ZEMLJAK"**  
**HRVATSKI NARODNI ODPOR**  
**Ured Glavnog Tajnika**  
Stan, 8.III.1954.

Dragi Dane ! (Dane Jolić, živio u Torontu, mo.)

Primih Tvoje pismo od 6.II.1954. i evo Ti šaljem za prijatelja Tolja jedni fotografiju. Ivan Tolj je bio veliki ustaški borac i već prvih dana je tjerao Srbe preko Drine. Pozdravi ga. Napisao sam da je zemljak, jer je to Hercegovačko ime. Ako se varam, - svejedno, glavno, da je dobar Hrvat.

Hvala Ti na opširnom listu i vijestima. Kad god mogneš javi se i piši o tamošnjim prilikama!

Brošuru "Izbor" i pismo od 16.I. sam isto dobio. Ja sam ju preporučio, nu više neću, jer nije nešto uredu. Slogaška je to stvar i nema ništa dobra od toga. Vi je nemojte širiti. (Kako se po datumu može vidjeti da je ovo pismo pisano u početku godine 1954. kada su stvari izgledale mirne među Hrvatima u Buenos Airesu i drugdje. Međusobni trzavica nije bilo. Poglavnik, Ilić, Vrančić i drugi istaknuti Hrvati su pisali u "**DRINAMA**" i bili stalni suradnici iste. Kako je časopis "**IZBOR**" bio taj koji je pripremio susret Poglavnik/Stojadinović, i kako je upravo taj časopis branio taj susret, što je svakako rezultiralo na podvojenost Hrvata. Po datumu ovog pisma se može uočiti da je general Drinjanin bio taj koji je prvi primijetio skoro dvije godine unaprijed da je to: "Slogaška stvar i nema ništa dobra od toga ..." Ako koga zanimaju detalji ovih nesuglasica ili trzavica, zamolio bih ih da se povrate na stranice ovih pisama 99, 101, pa sve ako hoće do stranice 159, počevši od datuma 24 lipnja pa do 21 srpnja. Mo)

Prilažem Ti pismo za Madjare. To su dobri ljudi i od povjerenja. (Ovdje je pismo na mađarskom jeziku kojeg je general napisao za one Mađare koji bi došli na proslavu hrvatske državnosti Desetog Travnja. Mi Hrvati, bilo gdje u svijetu, kada bi slavili dan hrvatske državnosti Deseti Travnja, uvijek bi pozvali strance i razne delegacije da, kao gosti, posjete hrvatsku zabavu. Tu bi se uvijek nešto reklo na jeziku dotične delegacije, a svi govori bi bili na jeziku zemalja gdje su se proslave održavale. Najprije bi se pozdravilo goste na hrvatskom jeziku te zatim na svim

**drugim prikladnim jezicima. Govori bi bili u glavnom na jeziku domaćina. Mo)**

Pozdravite ih u ime 10 Travnja i suradjivajte s njima. A meni odmah javi kako su Te primili. Drugi put više.

Grli Te odani.

general Drinjanin.

18-03-2015 01:07#382

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**MNOGO SE JE PISALO O MAKSU LUBURIĆU A VRLO MALO O NJEGOVOJ DJECI.**

**by: Otporaš**

**Vjekoslav Maks Luburić, general Drainjanin**

(Maks Luburić je bio oženjen Španjolkom Isabel Hernaiz 19 studenog 1953. Vjenčao ih je Fra. Branko Marić a vjenčani kum im je bio dr. Andrija Ilić. Imali su četvero djeca: Domagoj 1954., Drina 1956., Vjekoslav 1957. i Mirica 1958. Kako se je general Luburić stalno bavio prikupljanjem razbacanih starih hrvatski boraca i pronalazak novih, u tome teškom i nesebičnom radu nije naišao na potporu tada mnogih istaknutih hrvatskih prvaka Ustaškog Pokreta, pa ni samog Poglavnika. Kroz to vrijeme sustavnog rada u okupljanju Hrvata pod jedan stijeg, dolazi do nesuglasica između supruge Isabele i generala Luburića. Te nesuglasice su konačno rezultirale rastavom braka, nisam točno siguran kada, mislim 1960. godine. Kroz knjigu PISMA VJEKOSLAVA LUBURIĆA koja ubrzo izlazi iz tiska, moći će se mnogo više o tome saznati iz prve ruke, tj. iz ruke generala Drinjanina.

Ne ulazeći u razloge rastave braka, sud je dodijelo djecu Ocu, tj. Maksu Luburiću, koji se je Otčevom i roditeljskom ljubavlju brigao za djecu. To svjedoče brojna pisma koja se mogu pronaći u spomenutoj knjizi. O tome malo i Padre Oltra smpominje u ovom pismu, dolje priloženom. O tome je i pukovnik HOS-a Štef Crnički pisao Ratki Gagri odmah poslije pogibije generala Drinjanina, kako je imao problema sa bivšom gospođom Luburić.

Prva stranica pisma fra. Miguel Oltra kojeg je pisao Ratimiru Gagri u Toronto 16 ožujka 1970. Kopija ovog pisma napravljena je iz originala, kojeg pisac ovih redaka posjeduje. Pismo je sa španjoskog preveo prof. Ivan Prcela 30 travnja 1970., te poslao Ratki Gagri. Ja ću, prije nego pređem na sadržaj prevedenog pisma, dati jedan mali razumije, osvrt na Fra. Miguel Oltra i na djecu Maksa Luburića, koja su, hošeš nećeš - a najmanje našom hrvatskom krivnjom - potpuno zaboravljena i rekao bih otuđena.

Fra. Miguel Oltra Hernandez (1911-1982) je najviše poznat među Hrvatima kao "Fra. Padre Oltra". Padre Oltra je rođen u jednom malom mjestu Benifallo de Valdigna, blizu Valencije. Iako je pastoralno djelovao u raznim mjestima, među kojima je i Carcaixent, tj. Carcagente, gdje je i general Drinjanin živio, iako je svojeg plodnog života najviše sproveo u povijesnom samostanu Francisco El Grande u Madridu, gdje se je često general navraćao.

Padre Oltra je uživao veliki ugled među španjolskim misliocima, političkim i vojnim uglednicima, a posebno je bio vrlo cijenjen kog generala Francisca Franca.

Padre Oltra je preko Ev. Dra. Ivana Šarića i fra. Branka Marića upoznao i generala Vjekoslava Luburića početkom pedesetih godina. Kada ja Padre Oltra saznao svu istinu i tko je general Luburić, dao mu je ime Vicente Perez Garcia koje je general zadržao sve do dvoje smrti u Carcagente 20 travnja 1969.

Sada prilažem pismo Padre Miguel Oltra Hernandez-a. Staviti ću ga "italique", tj. kosim slovima. (Otporaš.)

Pismo počima:

"16. ožujka 1970.

gg. Ratimiru Gagro i Paul Tokich.

Moji dobri i vrijedni prijatelji:

Za Božić sam primio Vašu čestitku s čekom na 400 dollara od Montreal Bank (br. 1190.0385) na ime Domagoja Luburića, starijeg sina našeg nezaboravnog prijatelja. Vraćam Vam ček i savjetujem Vam da nađete rješenje, e da novac koji šaljete bude zaista za djecu. Imajući na umu, kako se je udovica Luburić vladala za života i još se vlada nakon smrti mojega prijatelja, mislim da bi bilo zbog toga što sam Maksov prijatelj i brat, ta gospođa mene ni u slici ne može vidjeti. Čestitam Vam i zahvaljujem Vam se na zanimanju, koje hrvatski Otpor pokazuje za Luburćevu djecu i molim Vas da ih ne zapustite u poteškoćama, za sada, ne držim da se majka prema njima slabo vlada, ali u budućnosti ne znamo, slučaju da se majci nešto desi. U vidu ovoga, o čemu sa i sa Stjepana Crničkog obavijestio, možete učiniti slijedeće:

**1.)** Može se otvoriti tekući račun u Torontu ili ovdje u Madridu, gdje će se polagati novci koje hrvatska emigracija bude slala za djecu. Naprave se papiri, ovjereni po javnom bilježniku, s osiguranjem da se u novac ne smije dirati dok djeca ne postanu punoljetna. U dokument se može uključiti i posebna stavka, da u slučaju potrebe novac mogu pridigniti one osobe, koje Vi opunomoćite, ali samo u korist djece.

**2.)** Ako se odlučite za tekući račun u Španjolskoj i želite da Vam ja to uredim, morali biste dostaviti čekove na moje ime i ja bih kod javnog bilježnika izradio papire i povremeno bih Vam javljao stanje Bankovnog Računa. Ako se odlučite račun otvoriti tamo u Canadi, smatram da je i to u redu.

Pokušavao sam vidjeti djecu nakon smrti njihova otca, ali mi nije uspjelo. Djeca me jako vole a i ja njih isto tako. Pokušat ću naći načina da ih vidim u školi, gdje se, kako doznajem, nalaze kao nutarnji đaci.

Djeca Vam se, zbog držanja majke, neće moći zahvaliti. Kad se pruži prilika i ako bude moguće, pokušat ću im dati Vašu adresu, da neka Vam se zahvale. Mnogo me veseli da ovu dječicu ne zaboravite.

Oprostite mi na ovom što Vam velim! Maksova smrt je mene vrlo jako pogodila. U onim danima (ima tome godina dana) bio sam jako bolestan i vijest mi je skoro smrt prouzrokovala. Možete biti uvjereni, da će Maksova smrt donijeti Blagoslova Mučeničkoj Hrvatskoj. U Carcagente-u je ostavio divno ime i divan primjer. Malo se može naći ljudi kao Luburić, a narodi koji imaju čast ubrajati ih među svoje Heroje mogu biti ponosni da neće propasti, usprkos poteškoćama.

U posebnom omotu Vam šaljem letke u spomen njegove smrti, s mojim nadpisom i s natpisom Luis Antonio iz Barcelone. U kratkom opisu (Epitafiju) pokušao sam ocrtati njegovu dušu. Ujedno Vam šaljem jednu novinicu, koju izdajem u ime svjetskog Svećeničkog Pokreta kojemu sam predsjednik. Ima nas 13.000 (trinaest tisuća) svećenika. Tek započinjemo! Molim Vas uručite Vjesnik hrvatskim svećenicima, ne bi li nam kojim darom pomogli. Zbog delikatne situacije i krize unutar svete Božije Crkve, podigao sam Kristov barjak, da se suprostavimo tolikoj izdaji i apostaziji. Bog nas blagosivlje. U dolini palih (Valle de los Caidos) ([Tu u toj VALLE DE LOS CAIDOS = DOLINA PALIH](#), general Franco je dao izraditi zajednički spomenik svim onim Španjolcima koji su se borili za Španjolsku u redovima crvenih međunarodnih brigada, tj. komunista, gdje je bilo i Titovih kamarada u borbi protiv Španjolske, kao i onima koji su se borili protiv međunarodnog komunizma a za dobrobit španjolskog naroda. Tu se vidi velika razlika između španjolskih rodoljuba za spas Španjolske Države, i hrvatskih "rodoljuba Mesića, Josipovića i njihovih DERNEKAŠA" za spas Hrvatske Države; da se, recimo, na vrh Velebita napravi zajednički spomenik i onima koji su se borili u redovima Bojnih, kao i onima koji su se borili u redovima Brigada, tako da se i tu, već jedno, stavi točka na to poglavlje. Otporaš.) održao sam Međunarodni Kongres s predstavnicima Delegacija od 10 naroda. Ovo je bila manifestacija posvemašnje vjere, odlučnosti i junaštva protiv neprijatelja oduvijek. (Ja bih ovo preveo kao: ...protiv vječiti neprijatelja, mo. Otporaš) Zadovoljan sam i od prijatelja tražim da mi pomognu u ovom pothvatu od važnosti za sve katolike u svijetu. Bog Vam unaprijed platio!

Izručite moje tople pozdrave dobrim prijateljima i svećenicima Velike Hrvatske nacije, koju ćemo vidjeti visoko uzdignutu i punu života, jer je vjeru sačuvala i mučeništvom ju popratila.

OVO ZAUVIJEK VRIJEDI!

Računajte uvijek s dobrim prijateljima Hrvatske!

Fra. Miguel Oltra.

22-03-2015 03:03#383

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## [B]O POGIBIJI GENERALA LUBURIĆA U CARCAGENTE, ŠPANJOLSKA[/B]

(Neke mračne sile još uvijek u ime "zapadne demokracije" štite ubojicu hrvatskog generala i vojnog genija Vjekoslava Maksa Luburića Iliju Stanića, koji nesmetani živi negdje sakriveno u B i H. Treba se diplomatskim putem zatražiti kod španjolskih vlasti da zatraže od vlade Bosne i Hercegovine izručenje ubojicu Iliju Stanića španjolskim vlastima, kao što je njemačka vlada zatražila od vlade RH izručenje Josipa Perkovića i ZDravka Mustača da im se sudu u Njemačkoj za ubojstva hrvatskih političkih emigranata.

Donosim ovdje jedan opis iz novine "DANICA" koju su uređivali u Chicagu Hrvatski Franjevci. U ovom opisu u rubriki: \*JAVNA GOVORNICA "DANICA" 21 ožujak 1980. godine, pisac dr. Vlatko Draganić, po njegovu mišljenju, on misli, da je i poznati hrvatski emigrant Djuro Deželić i njegov zet, Nahid Kulenović bio u Udbaškom društvu Ilije Stanića. Bez obzira šta tko pisao, treba

sve prikupiti i staviti u jednu fijoku i sve dobro pregledati, izvući što je za izvući kako bi se došlo da stvarne istine i Ilije Stanića konspiratora u ubojstvu Maksa Luburića. Otporaš.)

### **"O POGIBIJI GENERALA LUBURIĆA U CARCAGENTE, ŠPANJOLSKA"**

Maks Luburić je ubijen 21. travnja 1969. (Nije. Maks je ubijen u nedjelju 20 travnja 1969. između 10:30 i 11 sati u jutro, mo.)

U prvom broju "Nove Hrvatske iz Londona od 1980. je pisano: "Dva Luburićeva povjerenika za Njemačku, danas pokojni Ilija Vučić i Jakov Jurić, šalju mu 1967 Iliju Stanića. (Ni to nije istina. Slušajući izjavu Ilije Stanića jednom španjolskom novinaru 2002 ili 2005 godine u članku "SASTANAK U SARAJEVU" gdje on sam o sebi kaže da je došao pred Božić 1966. godine u Madrid i tu se sastao s nekim Hrvatima, a da jek u proljeće 1967. došao kod generala Luburića kao njegov "kršteni kum", što ni to nije istina. Mo.) Nikada se nije doznalo tko je toga čovjeka njima doveo i preporučio. (Kako se danas malo više zna o Milanu Doriću koji živi u Njemačkoj a kojeg je početkom prošle godine otkrio slovensku publicista i novinar Roman Ljeljak kao agenta Udbe već od 1954. godine i kao mogućeg ubojicu Nikole Martinovića u Austriji u veljači 1975. godine, izgleda da bi mogao biti upravo taj Milan Dorić koji je ljeta 1966. godine preporučio Iliju Stanića ovima. Mo.) Tvrđilo se i to, da Stanić tada još nije bio agent Udbe." (Po izjavi Josipa Perkovića koju je iz hrvatskog poslanstva iz Budim Pešte 1992. godine poslao svojim u Beograd i u kojoj spominje Iliju Stanića uz Stanka Čolaka, i druge bosansko/hercegovačke Udbaše kao jednog od najpovjerenijih operativaca u emigraciji ..., mo)

U trećem broju "Nove Hrvatske" od 1980. piše Ante Vukić: Stanić, 24 godine star, povezo se s Ilijom Vučićem i s Jakovom Jurićem, koji su bili povjerenici lista "Obrana" i ubrzo je postao član Otpora". Kod Stanića je u Ulmu pronađena krivotvorena španjolska putnica, što znači da je on bio pripravljen već u Jugoslaviji za put do Luburića. (Ovo bi moglo odgovarati istini, jer je Ilija Stanić bio propalica i po Sarajevu karao do čega je mogao doći. Ilijin brat Luka je već bio doušnik Udbe koja se je požalila Luki i rekla mu da će ga staviti u zatvor ukoliko ne pristane za njih raditi. Ilija se uplaši zatvora te odmah pristao raditi za Udbu. Mo.) Za Stanićevo prebacivanje iz Nurnberga za Paris pobrinuo se je Jakov Jurić preko Ribičića."

Vučić je živio u Stuttgartu i bio je predsjednik ogranka Luburićevog "Odpora". On je ubijen 6.6.1975 u Stuttgartu. Jakov Jurić, kao gostioničar, živi još danas u Nurnbergu. On je bio član Ujedinjenih Hrvata Njemačke, čiji predsjednik je bio Mile Rukavina. prema tome Stanić nije bio član "Otpora" i Jurić nije mogao istog direktno preporučiti Luburiću. Stanić, iako nije radio, imao je mnogo novca i svugdje je putovao po Njemačkoj, tako da je jedno vrijeme živio i u Dusseldorfu.

Ilija Vučić je priznao, da je Stanića preporučio Luburiću, ali ovaj da za istog nije htio niti čuti. To znači, da je netko drugi bio, tko je Stanića ponovno preporučio Luburiću, a u kojeg je Luburić imao stopostotno povjerenje. (Sada ostaje pitanje: tko je bio taj "drugi" tko je Stanića ponovno preporučio Luburiću?, i hoćeli se to ikada saznati. Mo.)

Ivan Matić kao kućni prijatelj i ljubavnik Deželićeve kćeri je tvrdio, da je Deželić Udbin agent i da je on poslao Iliju Stanića u Španjolsku, da likvidira Luburića. (Ovo je teško za povjerovati iz vrlo jednostavnog razloga, a taj je: da smo mi svi aktivni Hrvati u hrvatskoj političkoj emigraciji sumnjali u svakoga tko nije s nama, a tako isto oni drugi sumnjali u one druge koji nisu bili s njima. Ove međusobne i u najvećim slučajevima nedokazane sumnje najviše je koristila Udba protiv nas Hrvata. Mo.) Luburića da je upoznao preko Kulenovića, koji je prije toga živio kod Luburića. (Bio mu je osobni tajnik, mo.) Kulenović je došao u kuću Deželića nakon što je oženio kćerku Deželića Mirjanu, 1964.

Mirjana je došla do poznavanja s Kulenovićem preko Branka Orlovića, koji je bio sekretar (hrvatski

tajnik, mo) Deželićeve "Hrvatske socijalne službe", još pri osnivanju iste 1960. Vitez Ibrahim Pirić Pjanić iz Münchena uspostavio je vezu između Orlovića i Luburića. (U knjiga "Pisma Vjekoslava Maksa Luburića" se na više mjesta, tj. u više pisama može se vidjeti da general o ovom Branku Orloviću nepovoljno - i rekao bih s velikim nepovjerenjem - piše. Mo.)

Orlović s Ing. F.A. Pavičićem osnovao je (Hrvatski Demokratski Odbor - jedna teroristička organizacija). Počasni član tog odbora bio je Heribert Korfmacher, Nijemac i rođak druge Deželićeve žene rođene Korfmacher. Šef ove organizacije bio je prof. Varoš iz Rima.

Kada je Kulenović došao u Njemačku, on se je najprije stavio u vezu s Orlovićem.

Za sudski proces u Dusseldorfu 10.2.1972. piše Deželić za sebe, da on nije bio za jednu Nezavisnu Državu Hrvatsku onda, kada je NDH (1941.-19345.) postojala, te prema tome kako bi on mogao biti sada za istu, kad ona uopće ne postoji.

Novinar Milan Ilinić iz Münchena je napisao u "Danici" os 4.6.1969. jedan članak s naslovom: "Krv teče dalje". U tome članku on piše da je ubojica, koji je ubio generala Luburića, neko vrijeme živio u Dusseldorfu, te je vjerojatno, da se je ondje nalazila baza, iz koje je taj zločin organiziran.

Berislav Đuro Deželić iz Dusseldorfa bio je česti gost kod Jakova Jurića u Nürnbergu.

U Carcagente kod Luburića bio je on također više puta i kako on to opisuje bilo je tamo govora samo o ispaćenju Hrvatskoj, dok je na rastanku bilo i bratskih grljenja. Kod posjete Luburića 10.4.1968. kod kojega je u kući već sjedio Ilija Stanić, doveo je Deželić sa sobom i Ivana Matića. Na preporuku Deželića, daje Luburić pismenu potvrdu Matiću po kojoj on postaje njegov glavni povjerenik za Dusseldorf i okolicu. Točno godinu dana kasnije ubija Ilija Stanić generala Luburića.

Dr. Vlatko Draganić

(Koliko god je ovo već odavno zaboravljeno, mnogi više nisu na životu, mnoge to više i ne zanima, ali, ali ipak potrebno je sve zapisati, sve znati, jer nekada će doći vrijeme da se zadovolji povijest, netko će se potruditi da pronađe što više može podataka o ovom slučaju UBOJSTVA MAKSA LUBURĆA, GENERALA DRINJANINA. Otporaš.)

24-03-2015 14:36#384

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **SPLETKE OKO GENERALA DRINJANINA**

(Donosim ovdje pismo generala Drinjanina kojeg je pisao pod kodnim imenom **OPERACIJA PRIMAVERA**. Pismo je pisano na 7 stranica povjerljivim dužnosnicima **RADNOG SKUPA HRVATSKOG NARODNG ODPORA**. Poradi boljeg razumijevanja pisma, morati ću tu i tamo dodati neke moje opaske, pa molim da se to uvaži. Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURĆA" na stranici 673/679. Otporaš.)

Uredništvo i Uprava  
Madrid,

## OPERACIJA PRIMAVERA

<http://kamenjar.com/u-odrazu-vremena...rodnog-odpora/>

general Drinjanin,  
12.III.1967.

**Lukasu, Štefu, Ratku, Stipi,**

Dragi moji !

Pišem ovo pismo Vama četvorici s tim, da svaki od Vas učini u svojoj zemlji ono što mu sugeriram, ili što možete savezno da prigodom proslave Desetog Travnja, bilo sastanaka Radnog skupa, bilo prigodom u ovu svrhu sazvanog sastanka, bilo da prijepisom ovog pisma obavijestite svaki na svom području one, za koje misli, da je bezuvjetno potrebno da znaju, bilo po dužnosti u organizaciji, bilo jer je je to iz drugih razloga potrebno. Isto molim sve ostale, pa i Rudija Erića, Marijana Nosića, Envera ([Mehmedagića, mo](#)) i Šegu Stipu, kao i druge, da im ne šaljem okružnicu izravno. To je zato da se ne mučim sa prepisivanjem, a i jer ovako ne znam, da li ću moći i ovo dovršiti, iako je nedjelja jutro rano. Napisati ću Vam što stignem, a vi prenesite najužima ono što poručujem, a ostalima ono, što bude potrebno prema Vašoj uvidjavnosti.

1.) Počet ćemo jednim događajem, koji Vam je poznat. Posjet Tita Austriji. Udba je tu stvar iskoristila da pokrene INTERPOL protiv hrvatske emigracije, a dobro protiv nas, jer je naš rad opasan radi razdvajanja njihovih redova. "Atentat Grabovca" ([Sjećam se tog slučaja. Tada sam živio u Parizu. Radi se o jednom Hrvat](#)u pasošaru koji je navodno htio izvršiti atentat na Tita. "Atentator" je uhapšen, hrvatska emigracija optužena, poimence [Hrvatski Narodni Odpor, mo](#)) je stvar Udbe. O tome nema sumnje. Za ovo smo od prije znali, još iz Italije, da su Udbaši. O tome je pisala i Jelićeva novina ([Hrvatska Država, mo.](#)) Meni je to javljeno još prije. Stvar mi je potvrdio i čitav niz ljudi. Razbijači i kriminalci, agenti provokatori, u službi Udbe.

Sada su oni "priznali". I dali izjave INTERPOLU. Tisak iz Jugoslavije odmah "veže konce". Tako i do "slučaja Medvedović". ([U kolovozu 1966. godine netko mi pokuca na vrata. Otvorim i pred sobom vidim nepoznata čovjeka s brkovima. Bez riječi pruži mi novinu "Hrvatska Sloboda" koju su izdavali Ujedinjeni Hrvati Njemačke; Mile Rukavina i drugi. Unutra vidim rukopisom ispisanu moju lozinku TRUP, Tajni Revolucionarni Ustaški Pokret ...Na moj upit tko ste vi, predstavi se da je Slavko Logarić iz Njemačke te da ga k meni šalje Mile Rukavina. Pozovem ga da uđe u moj stan. Pričao mi je kako je u Štuttgardu ubio jednog jugoslavenskog špijuna, nekog Medvedovića od Imotskog. Ostao je kod mene neko vrijeme. Potrudio sam se da mu pribavim potrebne papire da ode za Španjolsku, pošto je to bila jedina zemlja koja antikomunističke izbjeglice nije vraćala u Jugoslaviju, mo](#)) I kako je Tito šef Države, sve u vezi njegove sigurnosti, prema statutima INTERPOLA, spada u nadležnost i sve su Države, članice dužne vršiti naloge. Tako i španjolska policija, koja je član iste kao i Jugoslavija.

2.) Već peti dan da je zatvoren u Valenciji Slavko Logarić. s tim, da je njemačka sekcija Interpola tražila od španjolskog njegovu ekstradiciju. I kako je bjegunac sa njemačkom residencijom, pasošem i legalnom vizom, automatski podpada pod njemačku jurisdikciju. Ministarstvo Pravde je dalo nalog za ekstradiciju, tj. predaju njemačkim organima, da mu se sudi radi ubojstva "Medvedovića i drugih jugoslavenski građana" i radi toga" jer je skupa sa grupom Grabovac" organizirao atentate itd. Ja sam tih dana imao strahovitih neprilika radi drugih naših, jer

"organizacija terorista je pripremala više napada na jugoslavenska diplomatska predstavništva i državne predvodnike". Nu ovi nisu njemački resident, nego su "politički emigranti" i redarstvo je s dobrim kriterijem odbila uhićenje, a najmanje da bi poduzeli opći napad na "emigrante iz Jugoslavije" kako je to tražilo Interpol, a gdje smo bili uključeni ja i još pet mojih, kao i još neki Macedonci, pa i jedan Srbin, valjda radi kamuflaže. Nu Logarića je zahvatilo, jer smo se nadali, da ga se neće potraživati, a kako je imao dobar pasoš, njemački, i mislili da se vrati, bio je kao turist i naravno legalno prijavljen, kao što je i došao. Izvukli su ga iz moje kuće i odveli.

Nismo se nadali, da bi se to moglo dogoditi, ali kako je traženo preko Ministarstva Vanjskih (poslova, mo) i Pravde, bili su nama nepoznati kanali, koji do sada nisu imali veze, i dok sam ja prije podne bio skupa sa Slavkom na političkom redarstvu i u vezi s kontrolom stranaca, čekali su nas agenti kriminalnog redarstva sa nalogom Min. Pravde, što je posebni slučaj, jer je legalno sasma pod njemačkom jurisdikcijom. (Napominjem da sam Slavku Logariću pomogao da ode u Španjolsku. Osobno sam išao na Španjolsko poslanstvo skupa sa dr. Miljenkom Peranićem. Španjolcima smo rekli da dolazi direktno iz Jugoslavije. Njemačku nikako nismo smjeli ni spomenuti, jer je za njim bila potjernica. A to što general navodi da je uz sebe imao legalne njemačke isprave, to stoji, jer je general morao igrati na svaku "legalnu" stvar kako bi se Slavka Logarića spasilo od izručenja Njemačkoj, pa, možda, eventualno i Jugoslaviji, mo)

**3.)** Smjesta sam išao u Madrid i pokrenuo prijatelje, koji su uz nas, kao i u ostalim slučajevima, preuzimajući ja odgovornost, da će ljudi napustiti teritorij, itd., jer kako ova zemlja živi i diže se od turizma, a komunisti i anarhisti joj napadaju ambasade u Italiji, Francuskoj, Holandiji itd., i kako je počela i dijelom već uspostavila konzularne, trgovačke i negdje redovne diplomatske odnose kako sa Rusijom, Rumunjskom, Bugarskom, tako i Jugoslavijom, i ti se odnosi pojačavaju danomice radi trgovačkih razloga (export voća), te na kraju, kako se zemlja nalazi na političko-diplomatskoj liniji USA-vatikanska koegzistencija, - sve to zemlju sili, da ne dozvoli rad političkih emigranata do mjere, da bi pomutili tu liniju njihove politike. Do koje će se mjere ići? To ne ovisi o nama, nego o igri velikih, i dokle će recimo Beograd i drugi napadati njih, pomagati Štrajkove itd. Španjolci su ponosni na svoju nezavisnost, i drže ju naprema USA. što se ovih dana dokazuje u novinstvu kada se ustanovilo, da su studentske nemire ovdje financirali agenti američke org. CIA. Jedna lekcija više za nas u svakom pogledu. Danas očekujem patera Oltra, koji je dušom i tijelom, kao i uvijek uz nas, kao i onda kada su nas ovdje tužili predstavnici našega HOPA, da smo komunisti. Na vodstvu aparata su čvrsti ljudi. Šef policije je jedan bivši divizioner iz Rusije. Bili smo s njim. I šef vanjskih (poslova, mo) je isto divizioner, i prijatelj Oltrin, ali je to drugo. Ministra Pravde poznaje Rudi Erić, jer smo ga skupa posjetili, dok to nije bio na njegovom imanju blizu moga mjesta. (Ovdje se treba nadodati da je general Drinjanin poznat po tome da je on rijetko kada pregledavao pisma koja je pisao. Pisao ih je na desetke tisuća; i uz sve druge dnevne obveze on si nije mogao priuštiti vremena za korigiranje i pregledavanje eventualnih (po) grješaka. A šta je htio reći "...dok to nije bio na njegovom imanju blizu moga mjesta..." Mo mom rezoniranju je htio reći: "**dok smo bili na njegovom imanju blizu moga mjesta**", mo). On je isto rezervni častnik. Najgore se neće dogoditi ni skim, i vjerujem ni sa Logarićem, već i zato, jer vide, da se tu ide po mene. (Za sigurno "po mene" znači po generala Drinjanina, mo) Zato su spojili Grabovca sa Logarićem, Medvidovićem, i sam imao posjet jednog našeg Hercegovca, mladog "revolucionarca" (šteta da ga general ovdje u ovom pismu nije imenovao. Do sada izašlim dokazima samog ubojice Ilije Stanića, on je došao iz Njemačke u Španjolsku koncem 1966. Ovo pismo je pisano 12 ožujka 1967g., mo) za koga smo predvidjeli da radi za Udbu. I dokazalo se, jer je prije dolaska Tita bio na svim mjestima odakle bi se "nešto moglo napraviti", a prigodom sastanka sa mnom nastojao je od mene dobiti bilo što, da me - kompromitira. I to smo uspjeli dokazati, i ovdje raskrinkati.

#### **4.) Imam uz sve ostalo, dva važna problema :**

**a.)** Logarić, za koga se borimo, i osim prijatelja pokrenuli smo i jednog poznatog kriminalistu i



jednog advokata versiranog u internacionalnim odnosima. Ovaj će vjerojatno sutra na put u Bonn, ako ne uspijemo stvar riješiti na političko redarstvenoj liniji, nego na vanjsko-jurisdikcijskoj, što je jako neugodno, komplicirano i skupo. Prva je linija uz nas, a druga sklona, iako mora imati obzira na obzire, već radi svojih slučajeva protiv komunista i anarhista, koji protiv njih rade, i zašto trebaju INTERPOL. I oni kontroliraju svoje radnike u Njemačkoj, imaju dakle ovakve ili slične probleme i ne mogu biti olaki, barem ne vanjskopolitički i juridički sektor. On je u tamnici na raspolaganje njem. vlasti za ekstradiciju, iako smo uspjeli zaustaviti tok predaje i borimo se uz pomoć redarstveno-političkog sektora, da skrenemo stvar na političku bazu, u koju svrhu će možda biti održan proces, koji njih NE interesira, jer imaju dosta problema i sami, i jer čekaju ove godine 18 milijuna turista.

Osim toga Slavka terete za pet stvari, i koji su tamo, i naši, i Udbaši, brane se sa njim, jedni da sebe operu, i Udba da mene umoči. Iz rekonstruiranog plana to se vidi. Pojačavaju se odnosi između Jugoslavije i Španjolske. Tuku se, između ostalog, preko magareta. To magare sam ja i Radio sat, ([Radio Glas Madrida kojeg je vodio i uređivao Pavao Tijan, mo](#)) kojega smo lani spasili padre Oltara i ja, preko najviših organa, gdje su rekli "njet". I naša tiskara, **DRINAPRESS** koja je počela davati plodove svoga rada u emigraciji odgojom revolucionaraca, i u domovini u psihološkom ratu podvojanjem u njihovim redovima. Vjesnik je morao javno pisati o letcima Odpora ([Ilustracija radi ću donijeti nekoliko tih letaka koji su bili isključivo tiskani u stotinama tisuća samo za Domovinu. To činim zato kako bi se mogla politička i nacionalna linija Odpora usporediti s odrazom vremena u kojem su se ti letci pisali i slali hrvatskome narodu u Domovini da vide da ga hrvatska emigracija nije napustila niti zaboravila, mo](#)) i braniti se. O tome u OBRANI VIŠE. I s druge strane magare su oni španjolski komunisti, koji sjede u Beogradu ([General Grinjanin misli na one poražene španjolske komuniste sa kojima su se jugoslavenski komunisti borili u španjolskom građanskom ratu 1936-1939 proti Franka, mo](#)) i dobivaju od Vlade i Radio postaju i tisak za agitaciju protiv Franka ovdje. Nije dakle samo ideološka razlika općenita, nego rad Drinapresa i Radio sata Hrvatskoga, i crvene propagande iz Beograda. I kad se dvojica tuku preko magareta, onda magare obično izvuče kraći kraj. Ali i tako, akter je, kao i hrvatski svećenici u emigraciji, koji stoje na putu sređivanje odnosa Beograd-Vatikan, ili na drugim kolosjecima njima slični. Eno istog mons. Casaroli u Moskvi, Varšavi, Budimu itd. Gornje nam daje znati da konspiracija Rim-Beograd, nije uperena protiv izričito Hrvatske, što je dobro, ali s druge strane, stvar je načelna, šira, sistematska uopće sa komunističkim svijetom i zapadom, koji vidi da NE MOŽE VOJNIČKI I POLITIČKI VODITI RAT PROTIVU MOSKVE I BEOGRADA, i kao što Moskva i Beograd (ovaj odavna podržavan američkom pol.strategijom) radi straha pred Kinom, ne mogu izvesti "zadnju bitku" protiv slobodnog svijet. Kakva je tu uloga, na našem sektoru, rezervirana preko slučaja Logarić za mene, ne znam. ([Sve što se zna je to da je ovo pismo pisano 12 ožujka 1967 g., a da je general Drinjanin ubijen 20 travnja 1969 g., dakle poslije dvije godine, jedan mjesec i osam dana. To je to vrijeme u kojem se je SPLETKA PLELA OKO GENERALA DRINJANINA, mo](#)). Ali osjećam da s ovim tek počima, a ne završava. dakle preko Logarića ide se za Luburićem, koji bi mogao biti to magare između Madrida i Beograda.

**b.)** Kao posljedica svega toga nastaje i problem, kako mi je to sugerirano, da bi morali cijelu stvar DRINAPRESSA, postaviti na drugo mjesto, s drugim legalnim bazama, dakle premjestiti i kamuflirati. A to će reći revidirati i moj obiteljski položaj radi djece, arhive, rada, itd. Pri tome znam, osjećam i dobivam garancije, da se ne trebam bojati, (["Bojim se da ne ću dugo živjeti: naime sredio sam klišeje, sve je klasificirano, protokolirano, očišćeno i razbijeno u 40 grupa. I čak mi se dogodilo da sam našao što sam tražio! I kako sam Ti rekao da ne ću dočekati živ toga, bojim se da ne bi mogli Amerikanci izgubiti kakvu bombu nad Cargagentom, ili ja da nadjem takvu, koja nije moja, ili ako Udba imadne koju previše, pa kaže, kad smo već u trošku, neka ide." General, pismo dru. Miljenki Dabi Peranić od 19.II.1968. Iz knjige \*\*POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA\*\*, str. 29, mo](#)) i ne bojim se skorih dana, iako neće biti ugodno. Magare se treba "vrcati" da dobije što manje batina, jer će se vjerojatno problem onih, koji se tuku preko magareta s izričitim ciljem, da svaki od

njih dokaže svom narodu, da je zapravo pobijedio a ne izgubio. Zapad želi vjerovati da je penetrirao na istok, kao i da je razbio monolitnost sistema, što stoji, a komunisti se hvale da su se spasili od srdžbe svog naroda sa kapitalističkim parama. I to stoji. Rata nema, pohoda nema, Kina je neprijatelj svima, i Vatikan, Kapital, Masonerija, nacionalizam traže put spasenju pred žutom opasnosti. To je istina, a sve drugo je sporedno pa i "sloboda zapada", "revolucija Rusije", "doktrina Vatikana" itd.

(Vidjeli smo iz ovoga pisma kako je general predosjećao da se nešto oko njega kuha. Teško je bilo predočiti pravu sliku. Dr. Peranić je pronašao u jednoj od soba jednu željeznu štangu godinu dana prije pogibije. Posumnjao je odmah u Iliju Stanića i zahtijevao da ga odstrani. General mu je rekao da više sumnja u Željak Bebeka nego u Iliju. Doći ćemo i do toga. Otporaš.)

**Na meni je sada da Vam kažem moje probleme, sa radom i sa premještajem tiskare, mene i obitelji.**

**5.)** Što imam Vama reći u vezi svega gornjega, s tim, da se ove misli prenesu na najuže suradnike, a djelomično i prema mjesnim prilikama i na druge suradnike, ili Hrvate, koji iako nisu pripadnici ili suradnici, gledaju s interesom naš rad i eventualno bi ga moralno, politički i ekonomski pomogli.

**a.)** u prvom redu neka se ne ljute prijatelji ako im ne mognem odmah na sve, brzo i opširno odgovoriti. Ostajem vjeran obećanju da ću ja osobno svakom Hrvatima odgovoriti na svako pismo, ali je tih pisama mnogo, među njima i pisama agenata Udbe, njemačkih, američkih, engleskih, i kako sam nedvojbeno ustanovio albanskih i kinenskih agenata. Sastanci zahtijevaju oprez radi mjesta, sigurnosti, troškova, vremena i tema. Pisanje još više, jer su dokument, koji se može upotrijebiti na zlih načina i samo jedan dobar. To naši moraju razumjeti, pa ipak ima i dobrih, zlatnih ljudi, koji se uvrijede, zahvaljuju na "položajima", ako ne ostavljaju već Otpor, ili odlaze "kamo ih zovu", povlače se uvrijeđeni, jer da ih je "netko kod mene opanjkao". To je na Vama da uredite, kad i gdje se može.

**b.)** da smjesta i najaktivnije mobilizirate materijalnu pomoć jer su mi uz sve druge jade ovi događaji naprtili strahovite troškove, i morao sam tražiti na posudbu novac. Ja obično tražim kad sam "u dreku" do vrata. Dodijalo mi je moljkati, pisati, tumačiti, mnogo puta ponižavati se, gutati predbacivanja, napadaje, nekada i zafrkavanje, pa i vrijeđanje, ali kako nema druge, valja sve superirati i uvijek iznova počimati, moliti, ponižavati se, što znam, da ni Vama nije ugodno, i znam da osobno žrtvujete, gutate pilule gorke i čemerne, kao i ja, možda i više, jer ste u kontaktu i s različitim elementima. Pošaljite mi najhitnije sve što možete, bilo od tiska, bilo od Fonda, bilo osobnim i užim inicijativama, bilo od osoba, koje bi ipak mogle i morale na neki način pomoći. Na Vama je da riješiti taj problem. Budite uvjereni i mogu Vam pružiti opipljivih dokaza, da smo pater (**Oltra, mo**) i ja i ovdje nešto sredstava smogli i davno potrošili, jer nebi inače ni pola onoga napravili, što smo napravili na svim poljima. Ja sam bio toliko rastrgan ovih dana, da nisam imao vremena da pregledan u pogledu Fonda i razasaljem ostatak blokova i upozorim na jednu anomaliju. U isto vrijeme kad smo napravili nekoliko blokova Socijalnog Fonda stigla je potražnja od Šefa, da napravim FOND ZA SLOBODU HRVATSKE. Napravili smo hitno nešto i poslali avionski. Morao sam na put i ostavio sam, da mi izrade još. Pri numeriranju nisu imali u vidu razliku između dva Fonda i opetovani su neki brojevi, mislim prvi. Pisao sam Štefu, jer je kasnije uglavnom na njega poslano, da ispravi. Ako mognem sutra, što ne znam, jer očekujem povratak patera iz Madrida, poslat ću ostatak. Tu je glavna briga na Štefu i Ratku, da to sravno i daju drugima, bilo podatke, bilo druge blokove. Oni su u glavnim centrima. Vladeku isto pišem posebno jer on skoro uvijek uzajmi od svoga i pošalje, a onda kasnije naplaćuje si. Štef neka uredi sa Džebom (**Ivan Džeba je bio zadužen kao glavni Rizničar Otpora za sjeverni kontinent, mo**), i ostalima, a Brbić i tako u Australiji ide posebno i Lukas za Argentinu. Nu pomozite kako god znate. I hitno.

**c.)** Po pitanju proslave Desetog Travnja, kao nije hitniji problem, uspio sam poslati jednu malu poruku na Nikicu Jurića u Hamilton, gdje oni slave prvi put sami. Zatim jednu lekciju br. 1. u

Australiju na Brbića. To je doktrinirana stvar, odnosi se na značenje Desetog Travnja i konkretne tehničke i političke probleme akcije za obnovu. To je Stipe dobio i on će to umnožiti i dati svojim ograncima. Ne znam kakve tehničke mogućnosti ima Stipe da bi hitno napravio dva primjerka i poslao Lukasu za Argentinu, ili Ratku za Toronto. Pa možda bi moglo i stići, a ako ne, neka bude za Antunovo, za Radni Skup, jer nije za širu publiku, nego za Otporaše i borbeni element. Šaljem zato original, napisan, Marijanu Nosiću, pa neka kao pročelnik pročita Radnom Skupu, ako se sastane u Torontu. Inače nadam se da ću moći obaviti još nešto korespondencije, odgovoriti najhitnije i dati upute za Švedsku, Francusku i Njemačku, možda i poslati kojeg govornika, ali ne znam što i kako ću još stignuti učiniti za Notrh, Sud i Oceaniju, pa da znate i snađite se, kako znadete, sastavite poruku i pročitajte u moje ime. OBRANU ste dobili i imate letak: **TKO NEĆE HRVATA ZA BRATA, HOĆE SRBINA ZA GOSPODARA.** To neka bude središnja misao, kao što je bila i 1941. godine. Proslavite kako znate, s kim možete, prema lokalnim mogućnostima.

**d.)** OBRANA. Poslao sam je i sve ću učiniti da bi još jedna stigla, ona posebna za 10. travnja u području North i Sud, te Evropa, i pokoji u Oceaniju. Ali ne znam što nam donosi sutra i kako ću biti sa vremenom. Nadam se da ću moći smlatiti, makar i manji broj, i poslati ga na vrijeme. Ali ako bi se moralo biti i bez toga, poslati ću Vam letak ili što bilo. (jedno obrazloženje. Upoznat sam toliko da je DRINAPRESS nekada izdavala po dva broja OBRANA jedan za drugim, iz razloga toga što je pristizalo toliko mnogo materijala za novine; vijesti sa svih strana i onih hitni i onih koje mogu pričekati. Tada bi general sa svojim radnicima tako to priređivao i tiskao one friške vijesti u prvu OBRANU, a one druge koje ne gube na vremenskoj važnosti bi stavljao u drugi broj OBRANE koju bi čekao da dođe vrijeme za razaslanje. Tako se je naš general koprcio da zašpara i uštedi na novcu, mo)

**e.)** Učinite u pogledu našeg internog "puča" našeg pukovnika, kako najbolje znate. (Ovdje se radi o pukovniku Ivanu Štiru. Došlo je do nekih nesuglasica i trzavica između Puk. Ivana Štira, Lukasa i drugih Otporaša u Buenos Airesu, mo) U gornjim okolnostima, neće Vam biti teško vjerovati, da nemam ni vremena, ni smisla, za napridovanje sa usidjelicama Buenos Airesa. Nekada i sam počimam sumnjati u sve te naše Korsky, Štiere, Rovere, koji iako idu s nama, trpe, ginu, ipak uvijek ostaju izvan onog začaranog kruga narodne duše, kao i Štrosmajeri, Šeperi, Pichleri itd. na klerikalnom polju. Štir je imao napisanu brošuru protiv Hefera, (Mislim da general misli na knjižicu od 35 stranica **OTVORENO PISMO DRU. STJEPANU HEFERU,** Buenos Aires 1966, mo) mene, Vrančića, Jelića, Oršanića, i do zadnjeg časa je brenzao stvar sa Heferom, i nije dao naprijed Otporu, a onda sam mu morao protiv Hefera, kuma, (oni su kumovi, mo), jer veli: pasti će i tako, a sada sa Korskim ruši Oršanića u Republikanskoj stranci, Vrančića u novom HOP-u i mene u Otporu. Vele mi sasama ozbiljni ljudi, da ih posjećuje sa onim programom u ruci i dokazuje, da sam se prodao - komunistima (Nova politika Hrvatskog Narodnog Otpora za POMIRENJE S HRVATSKIM KOMUNISTIMA, mo), a ja njega već 1945. morao tenkovima vaditi iz ruka Moškova, Kirina i vojnog redarstva, jer je pokušavao vaditi iz partizana naše HSSovce. I sve je to "osječka garnitura" koja je trebala nadomjestiti onu - "dinarsko-koljačku". /Hefer, Korski, Štir, Klaić, Asančaić, itd. sve su to osječka garnitura/. Zato ograničite se na manevre na vlastitom području, jer inače nitko tu ne može konce vezati. Na pr. imamo s više mjesta ponude od "prvog HOP-a" (Poglavnik/Hefer, mo), a negdje "drugog", (reorganizacija HOP-a koju je vodio dr. Vjekoslav Vrančić, mo), a i "abatri" sa svakim i protiv svakoga.

**f.)** Nitko više kao ja ne želi da se postavi stvar VANJSKOG FRONTA na noge. Ali nisam nikada želio da mu sjelo bude u Madridu, ali ni u Buenos Airesu, ni u Njemačkoj, ni u Parizu, jer ako treba postojati iz političkih razloga onda on treba biti u USA. To je tako logično, da nije potrebno to nijednom od Vas dokazivati.

Pupak svijeta nije u Argentini iako može u njoj biti dobar dio naše političke elite, koja bi i te kako dobro došla na drugim područjima. Nu da se stvori nešto pametna i što će biti operativno, trebaju

postojati operativni i stabilni RADNI SKUPOVI ODPORA. To se pak ne može riješiti "pukovničkim udarima" koje ovdje zovu "kvartelazo", tj. kasarniški udar. VANJSKI FRONT ODPORA je isključivo politička institucija i mora biti plod razumijevanja, politike, izmjene misli, dogovaranja, uma i trpljivosti, ali uvijek u rukama autoriteta, da se ne izrodi "kvartelazo". I recimo Cecelja je donio u Argentinu duh svoga zapovjednika Štira i komesara Korskog, operirajući na svim "combinazione". To nije Otpor, to je spekulacija. FANJSKI FRONT mora biti prikladan za svoje područje, da ovdje obavi svoju misiju a ne zato, da Otpor uskladi svoj rad prema želji svakog područja. I još manje prema želji pojedinaca.

Naša je propaganda, pa i naš "specijalni program" više štete nanio komunistima, nego sve učinjeno kroz 20 godina. Papa, Kapitalizam, Nacionalizam operiraju na socijalnom polju, jer to je znak vremena i četvrta dimenzija svih pothvata XX stoljeća,- a mi, koji smo bespravna raja, socijalno iskorištavani, sa praktični jednim operativnim i solidnim partnerima u hrvatskom industrijskom radništvu i mladoj generaciji intelektualaca izlazimo sa pričama o starom raj, kad te priče ne uvjeravaju ni nas, a kamoli one, koje valja izvući ispod pandža internacionalnog i srpskog komunizma.

Vanjski Front neka se ograniči na usklađivanje u svojoj okolini, neka brani Hrvatsku pred svijetom, neka ima riječ u ime prava naroda, a ne da diktira taktičke poteze psihološkog rata sa 15.000 kilometara daljine onima, koji moraju na terenu biti "al jour" ([a jour, biti jasan, mo](#)). Zar će naš Operativni Stožer u času pokreta u Domovini trebati uzimati u obzir mišljenje svakog od nas ovdje ili preko mora. Takvu propagandu nam diktiraju POLITIKE. Njemačka, Austrija, Engleska, pa i Vatikan, pa i Španjolska a da ne govorimo o Francuskoj i nordičkim zemljama, traže svoje puteve, i saveznike tamo, gdje su mogući, a ne na Mjesecu. CIA i UDBA će jedni drugima organizirati napade na ambasade, demonstracije, krađu dokumenata, ([Božo Vukušić donosi u knjigi "TAJNI RAT UDBE", br. 3 dopunjeno izdanje st. 258-262 "Planiranje ubojstva Miljenka Dabe Peranića i krađu Dabe Peranića dokumenata koje mu je general poslao. O tome general piše, mo. Otporaš.](#)) itd. i onda ako uistinu stoje na istoj strateško globalnoj koncepciji: mir, da bi se očuvali od Kine, i "mali rat" da si očuvaju pozicije i vlast unutar zemlje. I naš VANJSKI FRONT trebao bi biti VLADA HRVATSKE, a ne njen organ za konspiraciju, represiju, psihološki rat. Dakle uzdignuti se u visine, a ne turati nos u male poteze, varanja, "vrcanja" kako bi rekli naši Imočani. Zato taj organizam more biti fleksibilan, diplomatski, dostojan, ugledan i "raison d'etre" ([opravdanje, mo](#)) razlog opstanka. Zasad to ne znači nikakvo nadglasavanje, nego delegiranje predstavnika svih područja u VANJSKI FRONT U USA, a ne miješanje Područja, ili svih i svakog u svaki potez taktičkih organa Otpora. Vidili smo kako su svršili svi mangupski, fanfaronski, hoštaplerski potezi stratega HOP-a i "mladih revolucionaraca" i njihovih zaštitnika, i ne smijemo počinuti takvu pogrešku. I nećemo ju počinuti, što dokazuje reakcija svih Vas na "Štirov puč". Nitko od mene ne želi ([više, mo](#)) efikasniji Vanjski fronta ali s tim, da mi pomaže kao zapovjedniku Otpora.

Onoga dana kada si među nama ozbiljno postavimo pitanje, da tko me je izabrao, odnosno postavio, stvar je propala. Ne zato, jer ne bi bilo drugoga, boljega, mlađega, pametnijega i prihvatljivijega, nego zato, jer ne bi bili ozbiljni, pa ne bi znali ne samo pomagati mene, nego ni na mjesto moje postaviti drugoga. Ako zato trebamo "poslovnik" onda ga možemo posuditi od HOP-a i svršiti kao i oni, kao Ustaški Pokret, kao HSS, itd.

Ako imamo svijesti, pameti i živaca, onda ćemo znati voditi Otpor i kad treba izmijeniti i zamijeniti Zapovjednika, i malo će nam pomoći svi poslovnici, pravilnici, ustavi, itd. Na terenu će pak diktirati prilike, cirkustancije ([to je španjolska riječ što bi mogo značiti: okolnost, slučaj, prigoda i sl., mo](#)), uvjeti saveznika, itd. i teret ostaje na Vama, VANJSKOM FRONTU, da znadne prihvatiti nove prilike, ljude i potrebe. ([Tko je do sada pomno pratio ova pisma, mogao je očito primijetiti pomirenjem političke linije, ili pravac, generala Drinjanina. On ovdje govori dužnosnicima VANJSKOG FRONTA ODPORA "...da znadnu prihvatiti nove prilike, nove ljude i potrebe ..."](#)).

Dakle ljude iz Domovine, njihov način mišljenja i njihove potrebe, ako želimo doći do Hrvatske Slobode i Hrvatske Države. To je jedino mogao učiniti dr. Franjo Tuđman. Nikada ne mogu zaboraviti riječi kada mi je na Prvoj Konvenciji Hrvatske Demokratske Zajednice u Clevelandu 20 siječnja 1990 rekao: Mile, mi se borimo za Hrvatsku Državu gdje mišljenje pojedinaca nije toliko ni važno. Hrvatska je važna ..., mo). Neće dugo trajati da se "drugi HOP" pretvori kao i nekada Jelićev Odbor u druga poprišta razdvajanja, o čemu imam već ne samo mišljenje, nego i konkretne obrise. Kao što "osječka klapa" tako i "dinarska" ima svoje Hercegovce, Ličane i Dalmatince, svoje prave i krive Ustaše, pravovjerne Poglavnike Nastaše, na klerikalne i antiklerikalne, itd. Toliko o tome.

**g.)** Tiskara. Moram Vam i o tome nešto reći, ali bojim se da neću dovršiti, jer mi vele da je stigao Pater Oltra i moram ići. Ne samo da nije svoje dovršila, nego je tek počela. ([Ovdje se radi o tiskari DRINAPRESS, mo](#)). Rata svjetskog nema, a ako ga bude, neće se biti ([tući, mo](#)) u Evropi, a "naš će Tito" ili nasljednici biti na strani Amerike kao pokusni kunić za nove eksperimente ili kao logistička baza protiv "vlastitih saveznika". Može biti i drukčije, ali boj će se naš biti u glavnom i srcima Hrvata. Preko Hrvata treba osvajati Hrvatsku, jer ne treba računati na "blatobrane" ([ovdje se za sigurno misli na talijanske blatobrane o kojima je sustavno jugo promidžba govorila i napadala Poglavnika da je on došao na talijanskim blatobranima s nekoliko stotina svojih vjernih Ustaša, mo](#)) a niti zasada na "antikomunistički križarski pohod". Znači treba pojačati rad novina, letaka, knjiga, stručnih, povijesnih i političkih knjiga. Imali smo jednu mašinu i ta je kroz 4 godina radila danju i noću. To je previše i za jednu američku, englesku ili njemačku, a kamoli za jednu skromnu "bosansku industriju" ovdje. Počela je faliti. Popraviti ćemo ju, i ta će mašina još pisati povijest. Ali sam morao kupiti drugu, i nova OBRANA izlazi tiskana na njoj, ili ne bi izašla. ili napredovati, ili stati. Moramo naprijed, ili krepiti. To je zakon za čovjeka, drvo i mašinu, ili skup istih. Moramo dakle modernizirati, jer ovo nije više ona zemlja, u kojoj smo bili, nego zemlja za 18 milijuna turista i dva milijuna radnika izvan zemlje. Nema radnika, a oni koji dođu, imaju evropski nivo. A mi ostali isti, i to osjećam teško. Radi se dakle osim svega i o novim investicijama, ulogu kapitala u zemlje psihološkog rata, kojeg vodimo, kako smo to rekli. Vjerujem da ćete ovu stvar odobriti, jer nema druge. Inače skoro ćete dobiti knjigu **MISIJA U HRVATSKOJ**, tj. dnevnik bivšeg tajnika vatikanskog izaslanika u Hrvatskoj, a to je do sada najjači dokument hrvatske državnosti godina 1941-1945. Velim 1946. jer je isti bio svjedok prve godine Titove vlasti. I zatim jedna druga, slična. Moram ići. Vjerujem da ćete me razumjeti, pomoći i savjetovati.

Grli Vas odani Vam general Drinjanin (podpis)  
Posljednje uređivanje od Bobani : 24-03-2015 at 14:50

26-03-2015 12:35#385

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **HRVATSKA MAKSA LUBURIĆA**

(Donosim jedno značajno i poučno pismo kojeg je general pisao svojem suradniku, danas pok. Marijanu Nosiću u Canadu.)

**7.I.1967.**

**general DRINJANIN**

Dragi Marijane!

Jučer sam pisao Vladeku i Ratku i odgovorio, ali Tebi nisam stigao, jer sam morao ići u Valenciju. Stigao je Avionom iz Njemačke Ilija Vučić ([Blatnica 18.4.1930, ubijen u Štuttgartu u petak 6 lipnja 1975. godine. Agenti jugoslavenske tajne službe Udba u jutarnjim satima su izvršili atentat na ovog hrvatskog žarkog rodoljuba, mo](#)), jedan od aktivista Otpora (onaj iz afere Mehlem). Pišem ti malo o tamošnjim stvarima, a malo o kanadskim, da bi imao pregled za glavnu godišnju skupštinu, na kojoj ćeš vjerujem biti. Tako su naši željeli. Pa kako ima zajedničkih momenata, to ću kopiju ovog pisma poslati Vladeku i Ratku na studij, da bi bili obaviješteni prije Tvojeg dolaska i da bi mogli sinkronizirati rad.

Imam pred sobom dvije vrste informacija i impresija. Iz domovine je stiga jedan naš intelektualac u Pariz ([Radi se o dru. Asafu Duraković koji danas živi, mislim, u Torontu. Asaf Duraković je bio dobar prijatelj i školski kolega na zagrebačkom fakultetu Igora Buljana \(1935-2009\), o kojem sam pisao 6 lipnja u ovim pismima, a ovaj je bio moj prijatelj i skupa smo radili u istom poduzeću. Kako su se ona dvojica dopisivali a Igor mi pisma pokazivao, te smo zajednički pisali i odgovarali Asafu Durakoviću. Slali smo mu prikladnog materijala i letke koje je DRINAPRESS tiskao specijalno za Domovinu. On je to dijelio po sveučilištu i po Zagrebu. Preko pisama razvilo se naše obostrano poznanstvo. Igor i ja smo ga pozvali da dođe u Pariz. Došao je na staru godinu, tj. 31 prosinca 1967. godine. Bio je s nama. Donio je mnogo povoljnih vijesti, naravno za nas emigrante ....Mo](#)) i donio je sa sobom između ostalog i podatke o kretanju u Domovini. Srbi se oružaju, prijete Hrvatima i Slovencima, Macedoncima i Šiptarima, a četnici dižu glave i organiziraju se oko Rankovića. Ovaj Srbuje i zovu ga ACA II. Neki su mladi hrvatski komunisti jednostavno nestali, drugi se uplašili i opet se primiču Beogradu, ali većina i posebno mlada generacija koja nije ničim ogriješila o svoj narod bezuvjetno je spremna na borbu. Na Srbski "[Marš na Drinu](#)" ostaje samo hrvatski "[Marš na Drinu](#)". ([Na svu žalost Srbi su prešli Drinu, oni su sada tu a nama ostalima su stavili u dužnost da pronađemo: TKO JE ZA TO KRIV???, mo](#).) Oni se boje starijih komunista, kao Krajičića i drugih, koji su se ogriješili, ali posebno u Dalmaciji nitko se ne boji nikoga, i zrije stvar. S druge strane Ilija nam je donio neposredne vijesti od naših, koji budno prate kretanje među radnicima i agentima u Njemačkoj. Ne sam da Udba nije svladana, nego ju u Njemačkoj dižu, pod raznim firmama su smjestili legiju agenata, i k tome politika u Njemačkoj ih favorizira. Opet su Vlasi stavili u pokret šljivovicu, pršute, duhan, pozivaju funkcionere u lovove, daruju vile itd.

To se podudara s onim što su nam rekli prijatelji na policiji njemačkoj, koji su nam skloni: dolaze crni dani za Vas i za nas, jer novi predsjednik Vlade Willy Brandt bio je nekada u Internacionalnim Brigadama u španjolskom ratu, a za vrijeme II. bio je partizan u Norveškoj. Otpuštaju radnike, i k tome kako izgleda čitav niz ljudi radi za razne njemačke urede, engleske i američke informacije, i tkogod mrdne, ima za sobom Hrvata agenta za Nijemce. Svi, ili skoro svi ljudi na čelu grupa stoje u službi vlasti. I k tome Papa ([Papa Pavao šesti, mo](#)) ima tajni ugovor s Titom i prema svemu naši će svećenici obrati bostan. Prema tome situacija je POVOLJNA ZA POČETAK DJELATNOSTI, JER IDE SLABO. Previše je dobro išlo Hrvatima u Njemačkoj, a da bi se moglo što jačega napraviti. Među inim sa onima koji se vraćaju u domovinu i neće više izlaziti odlaze mnogi naši najbolji, te se time i prenosi djelatnost na domovinski sektor. Kako mi poručuju i vlč. Rafo Medić i vitez Pjanić, svaki na svom sektoru, ljudi su voljni. Ovi elementi, već indoktrinirani, pokrenuti će nove i nove veze sa domaćim nezadovoljnicima iz radničkih i intelektualnih hrvatskih krugova. Ovim korakom prelazimo u novi stadij borbe. Ja sam dobio stanovite garancije da se neće ići dalje i da će se izvršiti ono što zaključimo. Dakle u tom pravcu nam konvenira masovni odlazak ljudi iz Njemačke u naše krajeve.

Što Vam je za učiniti na cijelom području NORTH? Nastaviti ovim putem i pod vidom [SOCIJALNOG FONDA](#) ubrzati skupljanje materijalnih sredstava. Poslati ću još danas na

Ratka jedan dva bloka, i na Vladu isto, da vide kako će to biti, a ostalo ide redovno. Znam da ste se osobno istrošili, ali pokušajte od Društava nešto, a nešto kod drugih, pa da se pokrene ta stvar. Najbolje bi bilo da se za Kanadu vodi posebna evidencija, a Usa. posebna, uvijek sa barem dva potpisa, i treći kao kontrolor. Ostavljam Vama trojici da se o tome dogovorite.

Isto bi trebalo intentirati sa tiskom, u koju svrhu sam poslao Ratku moju poruku, u kojoj sam pohvalio članstvo za ono, što je učinjeno, ali i obrazložio potrebu pokretanja mladih aktivista.

Vladeku sam poslao podatke o tisku, o knjizi, o fotografiji itd. kao i kome sam poslao sve okružnice.

U pogledu Radnih Skupova: bez osnovnih vrlina u svakom pojedincu zabadava je čekati sretno rješenje svih ovih na skupu. Na pr. pukovnik Štir je deset puta pokrenuo razne Komitete, ali ih je i srušio kad isti nisu priznavali njegovu recimo extrapripadnost. Tu su slabe strane demokracije. Ni demokracija bez predvodnika neće naprijed. Što bi bilo kad od mene traže iz Toronta govor, poruku itd. ili za Hamilton. Ja kupim magnetofon i vrpce, platim 200 dol. i napravim veliku vrpce. Ali braća zaključče da se ne odvija, jer raja hoće janjetine, vina, plesa i "rukopipateljnije stvari" nego poruka generala Drinjanina. Zaključili i pametno, da se ne čita i sluša, nego na drugom mjestu i pred drugim ljudima. Tako se dogodilo i u Buenos Airesu. Stigli pripadnici svih grupa, ljudi se zagrijali, pili i htjeli pečena mesa, a pukovnik priredio kilometarski doktrinirani govor. To nije išlo, rekli su ostali, jer je pukovnik poznat radi opširnosti, i bojali se, da ih ne zagnjavi. Hoće pjesme, janjetine, vina, kratkih govornika, a ne doktrinirano predavanje. Osim toga naljutio se jer ga nisu izabrali predsjednikom, nego Lukasa Juričića, a njega pod predsjednikom. Dan prije se povukao. Oni smatraju da je dezertirao, jer se nije htio izložiti. On se smatra uvrijeđenim. Vidite, to je eto problem sa Radnim Skupovima

Kad se radi o odnosu prema meni, onda bi htio, da budemo Komitet. Kad se radi o njemu dolje, htio bi da se njega smatra pukovnikom, i automatski predsjednikom. Ja sam pisao Vama da ste dobro napravili, jer ste prenijeli moj govor na Radni Skup, a raji dali janjetine, vina, pjesama, plesa itd. s vatrenim govorom. Što bi vi rekli da sam se ja naljutio, i - povukao. To se pukovniku stalno događa. Velim Vam sve to jer je on poslao Vjeki Cecelji jednu kilometarsku čitulju, ([pismo, mo](#)) koji će sigurno kao Štirov bivši časnik prepisati i slati okolo, kao i Rover. Nu sve je to sranje i to su klasična "argentinska posla" igranja zapovjednika, vodjenje Fondova, igranje Komiteta, intriga itd. S jedne strane mi se izlažemo u jedan komplicirani i riskantni posao, jer je svaka revolucija to, a oni dolje napreduju kao stare usidjelice. Najgore je to što je Dr. prof. Korsky, prijatelj pukovnika iz Osjeka, solio ovome pamet kao jači intelektualac, kao što soli i braći Tomićima ([iz Toronta, mo](#)), i kao što su u New Yorku Srećku Roveru. Ljudi kroz 20 godina nisu mogli stvoriti ni Odbor od deset članova, nego sole pamet drugima, u ime svog intelektualstva. To ste sve i sami upoznali i još ćete upoznati i tamo, iako ne u tolikoj mjeri, kao u Argentini, gdje su sve serdari i "di serdara". I mi imamo u Kanadi bojnika i pukovnika, pa i doktora, nu ne stoje na čelu naših organizacija, a znate i problem sa prof. Mehešom, koji iako je dobar i nama sklon, ipak nikad se neće staviti na raspolaganje jednom krugu ljudi, jednoj ekipi, nego će uvijek stvarati nove Komitete, Saveze, Vijeća, koja dolaze i odlaze. Ne znam kako će reagirati Cecelja, jer i on je pripadao tom kružoku Republikanaca, a sada ga vidim i kao povjerenika našeg jadnog Tugomira ([mislim da general misli na fra. Tugomira Soldu ili Stjepana Fištovića, mo](#)) i tajnika HOP-a, dok za Otpor nije uspio, ili htio, naći ni jednog čovjek, ni jedne OBRANE, ni jedne DRINE. Tako je radio Rover, jer da u Sydneyu i Melbourne neće nitko ni džabe, a nepismeni Galić prodaje 200 u Sydneyu i mladi Simović 50 u Roverovu mjestu, gdje "ni džabe nisu htjeli".

Sve je to pamet Oršanića ([Prof. Ivo Oršanić je osnovao Hrvatsku Republikansku Stranku, HRS u Buenos Airesu 1951 god., mo](#)), Jelića i Vijeća. Tu se treba odlučiti: dobro došli gospodo, ali kao braća i ne kao solitelji pameti, koji dolaze i odlaze, savjetuju, psuju i uvijek misle na nešto drugo, a ne na Otpor. Mislim da nijedan predvodnik Otpora ne bi trebao pripadati drugim organizacijama, jer

kako će recimo Cecelja znati malo baratati između HOP-a i Otpora, ako sutra nastane spor, a toga će biti, jer braća Barbarić (**Miljenko i Jakov, mo**) već ruše Vrančića radi suradnje s nama.

Idealno bi bilo kada bi po jednog Odporaša imali u svakom društvu i to za predsjednika, ali tako da nadvladavaju ideje naše, (tj. ideje **HRVATSKOG NARODNOG ODPORA "poruka POMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"**, mo), a ne da nam dovode do razcjepa ljude i organizacije. Cecelja nije ni jednog čovjeka doveo u Otpor, i (**mi, mo**) stavljamo ga na čelo. Vidimo ga u radu drugih organizacija, ali ne u radu Otpora, onom malom radu, prikupljanja ljudi, indoktriniranja, raspačavanja tiska. Ja isto ne trebam ljude da se imam s kim dopisivati, jer imam i previše malih i novih, kojima je potrebna moja riječ. Zato dogovorite se dobro, analizirajte i odlučite. što Vas trojica odlučite, ja sam potpisao. Ja znam da je Cecelja upao negdje drugdje, možda bi bio drukčiji, ali tamo je sa -ljudima, koji bi bili Otporaši kao Predsjednici, kao recimo satnik Hećimović, koji nam je došao da nam proda knjigu, u čemu je i uspio. Da li se Cecelja zna orijentirati? Sumnjam. Osim toga ja nikada neću više pokušati u Argentini stvarati zapovjedno tijelo. Pokušao sam sa Grgićem, da pariram Hefera, ali su ga predribrali u 24 sata, Lukasa neće, a Envera (**Mehmedagića, mo**) ću dovesti u Evropu. Pukovniku (**Štiru, mo**) sam ponudio da bude član Glavnog Stana za pitanje odgoja, dao mu mogućnosti da prodajom knjiga pomogne sebe materijalno, ali mene neće po argentinski i "republikanski" "muvati". Ja imam pametnijeg posla. On se uvijek nakon neuspjeha povlačio. Kada su na mene pravili pritisak da se povučem, jer da sam kompromitiran, ja sam to učinio, i šta se dogodilo. Bilo je dosta istom pukovniku Štiru jedno pismo moje žene, da me napusti, (**povratite se na generalovo pismo kojeg je pisao prof. Mirku Mehešu 8.2.1965, pa ćete vidjeti kroz kakove pritiske sa svih strana je prolazio general Maks Luburić, a sve poradi žarke ljubavi za našom Hrvatskom, mo**), i zato nije bio prisutan kada smo iznova počeli u Argentini. On je sto puta napisao da mi pruža samo mjestimično i vremenski suradnju, jer je kušao kod Hefera i Vrančića. Kada su ga odbili, onda odjednom zahtjeva apsolutnost u Argentini, i šalje okružna pisma na sve kontinente radi gluposti.

On će se i opet povući, ali ja se nikada više i nikome za volju povlačiti neću. Kad sam se povukao (**Razlaz sa Poglavnikom dr. Antom Pavelićem 1956-1960, mo**) pukovnik je formirao Komitet sa pet ljudi i za tri mjeseca nitko od njih s nikim nije razgovarao. Ja se tome izlagati neću. Ni usmeno ni pismeno. A na Vama je da ne dozvolite, da bi do toga tamo došlo. Za Predsjednika imamo mnogo kandidata: Jelenka, Hećimovića, i druge, možda gore od ljudi, ali bili ste Vas trojica koji ste teglili i zadržali Otpor. Očekujem od Vas i sada da znadete što treba činiti. Ako bi Marijan išao radi posla u Toronto, onda bi bilo sjajno, a ako ne, gledaj radi stvari Cecelje, za koga ne znam da je loš, nego naivan i povezan sa ljudima, koji ne mogu da nadju puta. Ideje Otpora pobjeduju, izgradite se u predvodnike, a odstranite one, kojima je dosta da dobiju neki po Udbi progurani plan i program, pa da se ošamute kao Tugomir. (**Stjepan Fištrović, mo**) On je napola pomahnitao, ali ima novaca. Ja sam svima Vama priznao da nas je pomagao, ali to nije dosta pa da mi soli pamet, i da padam u rupu Udbe. (**Ovo pismo je pisano upravo u doba kada je Ilija Stanić - kao njegov kum - preko udbinih kanala došao do generala Drinjanina, mo**). On mi je sam pisao da mu je kćer obična drolja, i da mu je dovela agenta Udbe i Srbina na vrat. Muftić je ovoga gurao. Sada i on ima svoj Savez i Muftić vijeće i šta? Kao i deset drugih sličnih. I sada su zašutili, ali mi ne možemo dozvoliti da nam uvijek preko novih budala ubacuju razdor. Mi smo stupili na put s kojeg nema povratka i koji put vodi do slobode (**hrvatskog naroda, mo**). Izdržite i ne dajte se smesti. I ako trebadne sastanite se sa drugim pripadnicima NORTHA, iz Usa., i napravite, ako treba reda. Dolazi vrijeme definitivnih odluka i mi ne možemo prihvaćati tuđe ideje u vrijeme kada se naše prihvaćaju kao jedino spasonosne.

(Ovdje se treba nadodati, jer o tome se zaliveno šuti, da su ideje **"PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA"** koja je izišla u Istarskoj DRINI 1964 god., urodile plodom. Došlo se do: Deklaracija Hrvatskog Književnog Jezika iz godine 1967., do HRVATSKOG KNJIŽEVNOG LISTA, Tin Ujević, do HRVATSKOG TJEDNIKA, Vlado Gotovac, do sastanka u



Karađorđevu prosinca 1971., do HRVATSKOG PROLJEĆA i na koncu DO BUGOJANSKE AKCIJE "FINEX 1972." Sve su to plodovi IDEJA HRVATSKOG NARODNOG ODPORA "POMIRENJA SVIH HRVATA". Zato je morao pasti general DRINJANIN. Mo)

Osim toga ja mislim da niti bi vi trebali drugima na ostalim područjima soliti pamet, a ni oni Vama. Pukovnik Štir ako se definitivno odlučio za Otpor, mora sa tamošnjima suradjivati, a ne ignorirati ih, a htjeti meni i Vama iznašati probleme. Rover ignorira i sabotira nastojanje mladih, koji su stvorili Ogranak, bez i protiv njega, a želi da ja u Usa, Argentini itd. radim ono što mi suflira. Stvaranje Glavnog Stana može se samo preko onih, koje ja odabirem, ili koje delegiraju žive snage Otpora preko svog rada.

Ja sam molio i Rovera i Štira, da mi izrade svoj konkretni prejedlog za rad RADNIH SKUPOVA ITD. Nu neće, nego uvijek se koprcaju iz stege Otpora da mogu lokalno KOMBINIRATI ZA SEBE, ali traže od nas solidarnost Otpora i protiv interesa Otpora. Ono što je Rover pravio u New Yorku ili sada pukovnik Štir dolje, jer ga ni Hefer ni Vrančić nisu prihvatili kao svog "vojnog zapovjednika", nego imaju svoje. Ne znam kako misli pukovnik voditi Otpor bez Otporaša svog područja, ni vojnu stvar bez mene i onih, koji smo uvijek vukli, a ne časovitim kombinacijama Korskog, Vijeća, Oršanića, Jelića, Dubičanca itd. S jedne strane se govori da neće "šefa" tj. mene, nego demokraciju, a kada ta demokracija veli da neće dvosatni govor pukovnika na jednom banketu, onda se stvara ideološki i osobni problem. To je dovelo HOP do rasula, ne dajmo da se nama to dogodi.

Eto, ovih par ideja želim da stigne do Vas trojice prije skupštine.

Grli Vas odani Vam general Drinjanin.

general Drinjanin  
16.I.1967.

Dragi Ratko!

Ovog časa dobih telegram, koji me razveselio i umirio, iako sam bio siguran Tebe birati za Predsjednika. Čestitam tebi i Otporu. lijepo ću to popratiti u Obrani, pa neka se ljute dušmani.

Vjerujem da ću sutra moći obraditi neka pitanja i poslati Vama trojici. Odmah prenosim inicijativu za 10 travnja. zašto ne pozvati Matu Meštrovića, Došena i ne treba trošiti na dulja putovanja.

Pisao sam Štiru ovo što dodajem, ali nisam poslao, jer vidim, da i on trubi na uzmak. Pisao mi je. Nu to su ne gospoda i argentinska posla.

Grli Te i Tvoj odani Ti Maks.

2015 23:15#386

**Bobani**  
Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

**HOĆE MENE OŽENITI STRINA - NE ĆE STRINA NEGO ARGENTINA**

(Pjesma uz gangu koju su po hrvatskim selima pjevali naši hrvatski mladići odmah poslije rata i tom pjesmom htjeli dati do znanja hrvatskom narodu da se "njihovi stričevi, očevi, braća" nalaze u Argentini, a to su bili Ustaše koji su se spasili Bleiburškog pokolja. Osobno sam bio saslušan u "Stanici Narodne Milicije" zbog te pjesme, a mnogi mladići pa i neke djevojke su završili u zatvorima ili odvedeni na prisilne radove ...

Donosim jedne generalovo pismo kojeg je pisao suradniku Anti Kršeniću u Californiju. Pismo nema datuma ali na omotnici/kuverti poštanski žig nosi datum 28 rujna 1955. godine. U pismu je bila i OKRUŽNICA koja, skoro, u detalje opisuje situaciju Hrvata u revolucionarnom smjenjivanju peronističke vlasti u Argentini. Ja sam o tome iznio 25 lipnja ov.g jedan Poglavnikov sažeti izvještaj. Ova OKRUŽNICA popunjava prazninu Poglavnikova izvještaja. Sada najprije donosim pismo Anti Kršeniću, a poslije ovoga ću u cijelosti iznijeti OKRUŽNICU. Otporaš)

HRVATSKI NARODNI ODPOR

ured glavnog tajnika

(Datum s poštanskog žiga 28 rujna 1955., mo. Otporaš)

**TAJNO.**

Bragi brate !

U prilogu Vam šaljem najnovije **OKRUŽNO PISMO**, koje nastojte što prije raspacati među naše ljude, a posebno među one, koji su udaljeni od centara. Nastojite svim sredstvima proširiti misli istaknute u **OKRUŽNOM PISMU**, pridavajući posebnu važnost pokušaju "IZBORA" (**jedan mjesečnik kratkog života kojeg su izdavali Hrvati u Argentini, mo**), da Poglavnika i naš Pokret predstavi u lažnom svjetlu. Svima nam je poznato, da Poglavnik sa ogromnim brojem naših prvaka živi u Argentini, pa nisu imali mnogo mogućnosti, nego su morali prihvatiti tamošnju situaciju. U takovim okolnostima naši se nisu mogli dovoljno braniti od podvala "IZBORA", radi čega je ta dužnost bila pala na nas.

Poglavnik je uvijek bio u najsrdačnijim odnosima sa Crkvom, pa tako i nadalje treba sve činiti, da vi svi u vašim sredinama djelujete kako smo mi to i uobičajali. (Ovdje se radi da je peronistički režim došao u sukob s crkvom te tako postao neprijatelj i crkve i katolika u svojoj zemlji Argentini. Došlo je do revolucije koju je poveo general Eduardo Lonardi. U toj argentinskoj revoluciji peronistički režim se istakao u paljenju crkava i progonu crkvenih dostojanstvenika. Jugoslavenske tajne i javne službe i njihova promidžbena mašinerija, naravno uz podršku nekih naivnih Hrvata oko časopisa "IZBOR" su dojavljivali revolucionarnoj **JUNTI** Eduarda Lonardija da su Poglavnik u Ustaše sudjelovale na strani Peronista u progonu svećenstva i paljenju crkava. Kada je JUNTA došla na vlast, počeli su masovni progoni i hapšenja istaknutih Hrvata. Mnogi su završili u zatvorima ... Ostalo ćete razumjeti i shvatiti iz **OKRUŽNOG PISMA** kojeg ću poslije ovog pisma iznijeti. Mo) Od dana kada smo štampali letak nastale su političke promjene u Argentini, gdje je Peron izgubio vlast, pa nastojite svim sredstvima spriječiti lažno tumačenje naših političkih protivnika o tobožnjem ustaškom sudjelovanju na strani Peronista, a protiv Crkve.

Poznati su nam srpski i slovenski izvori, koji te vijesti fabriciraju, a za pretpostaviti je, da će biti i Hrvata, koji će ih pokušati širiti.

Javlajte se redovno i nastojite organizirati i poslati suradnju za DRINU, a posebno bi nas radovali mali ratni prikazi borbi, života i stradanja u Dalmaciji i njenim otocima. (Dakle, već tada, 28 rujna 1955. godine general Drinjanin se priprema za "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH

PARIZANA" koja je izašla u Istarskoj DRINI br. 3/4 1964., Mo.)

Pišite mi na istu adresu t.j. Isabel Hernaiz, Beniganim, bez obzira kakovu mi naznaku stavili na kuvertu, ili ako bi vam se javili iz koje druge zemlje. Pošta će u svakom slučaju funkcionirati i svaka žurna stvar će biti riješena, a ako vam ne bi opširnije pisali za ovo prijeme to je zato, jer smo spriječeni s poslovima na drugim sektorima.

Za Poglavnika i Dom - Spremni !  
(podpis general Drinjanin.)

28-03-2015 14:20#387

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **POGLAVNIK I ARGENTINSKI SLUČAJ - SVIM HRVATIMA U SVIETU**

### **HRVATSKI NARODNI ODPOR**

gledno tajništvo

Br. 7129/55

Okr. pismo br. 104/1955,

**Stan, 20 listopada 1955.**

### **SVIM HRVATIMA U SVIETU**

Svima su Vam, barem u krupnim potezima, poznati događaji zadnjih tjedana u Argentini kao i posljedice, koje bi zbog tih događaja, lažno intrepetiranih, himbeno i bezdušno iskorištavanih od raznih neprijatelja hrvatskoga naroda, mogla doživjeti hrvatska skupina u Argentini, i to posebno njezini prvoborci s Poglavnikom na čelu. Mi smo već učinili neke korake kod uglednih osoba, kako bi se pružila moralna pomoć i zajamčio zakonski postupak progonjenim Hrvatima, progonjenim na temelju podlih, laži i najnižeg ocrnjivanja.

Budući da nove vijesti govore o pogoršanju stanja o - povećanoj djelatnosti naših neprijatelja i protivnika - ovime proširujemo akciju na najšire slojeve hrvatske emigracije, kako smo to činili i u drugim zgodama, kada su bili ugroženi hrvatski životi i hrvatski interesi.

Poznato je, da je Argentina - u času, kada nas nitko nije htio primiti, u preteško doba naše povijesti - primila mnogo tisuća hrvatskih izbjeglica, da ih je primila i da im je pružila zaštitu, osiguravši im život dostojan ljudi. Hrvatske su izbjeglice razumjeli značenje toga gesta, te su se pokazale kao zahvalni sinovi nove domovine, nastojeći sa svojim radom odužiti za širokogrudni prijem, ali ne pojedincima, već čitavoj argentinskoj naciji. Hrvatske su izbjeglice pristupile izgradnji Argentine sa svim svojim sposobnostima, dok su se u politički život uključili samo nekoliko, koliko je to tadašnji peronistički režim zahtijevao od svih izbjeglica. Hrvatska je skupina služila Argentini, a ne prolaznome peronističkom režimu.

Treba požaliti, da je spomenuti peronistički režim poveo samoubilačku borbu protiv katoličke Crkve, a treba energično osuditi, da su paljene crkve i da je progonjeno svećenstvo, s čim hrvatska

skupina u Argentini nije imala ništa zajedničko. **Hrvatski Narodni Odpor**, vjerni tumač osjećaja goleme većine hrvatske emigracije i cijeloga hrvatskoga naroda, osudio je takove i slične čine, i to jasno u svom službenom glasilu "DRINI" kao i u okružnim pismima, što je poznato čitavoj hrvatskoj emigraciji. Pouzdano znamo, da ni jedan jedini Hrvat nije učestovao u tom svetogrdnom poslu, zato s pravom možemo - i moramo - ustati na obranu naše hrvatske braće, kojima lažci i klevetnici, koji su davno pogazili obraz i ponos, pripisuju razna zlodjela, pred kojima se zgraža ljudsko srce.

Jugoslavensko komunističko poslanstvo u Buenos Airesu fabricira "dokaze" o tobožnjom sudjelovanju Ustaša u paljenju crkava, a neki naši politički protivnici u želji, da se nametnu za vodje hrvatskoj skupini ili da je dezorganiziraju i unište, ako im ne uspije postati vodjama, svojski pomažu i šire jugoslavensko komunističke optužbe ne samo protiv Ustaša nego i protiv samih članova Hrvatske Državne Vlade u izbjegličku, protiv starješinstva hrvatskog Domobrana i protiv čitavog niza naših prvoboraca.

Oslanjajući se na te laži i podvale, nove argentinske vlasti, koje još ne poznaju istinsko stanje stvari, vrše premetačine u stanovima naših ljudi, zatvaraju ih, ([sličnu stvar su francuske vlasti činile s nama državotvornim Hrvatima prigodom sastanka u Parizu u ožujku 1960 godine, : De Gaulle-a, McMilana, Eisenhower-a i Kruščeva, te nas internirali preko tri tjedna na otok Korziku, mo](#)), traže oružje i optužuju ih, da tobože organiziraju protirevoluciju, da su učestovali u paljenju Crkava i progonu svećenika. Mi smo sigurni, da ni jedan Hrvat nije počinio tako teško i svetogrdno djelo, kao što je paljenje Crkava. A kada bi to učinio, mi bismo sami tražili najstrožju kaznu i javnu osudu. U tome bismo slučaju tražili, da se nama - hrvatskim vojnicima - dadne mogućnost, da mu sudimo i na njemu kaznu izvršimo. Ali nove argentinske vlasti progone hrvatske prvoborce ne zbog počinjenih zlodjela, jer ih Hrvati u Argentini nikada nisu počinili, već zbog lažnih optužba naših neprijatelja, koji se služe svim sredstvima, da unište ili obezglave moćnu hrvatsku skupinu u Argentini, da bi tako razbili naše falange, koje se spremaju osloboditi Domovinu Hrvatsku od srbokomunističkog jarma i njegove tiranije i ropstva. Zbog toga je očito, da je naša sveta dužnost raskrinkati laži od ocjenjivanja naših neprijatelja i protivnika, kako bismo spasili ugrožene živote naših prvoboraca i kompaktnost naših redova.

Zato je potrebno, da mi svi: društva, pokreti, organizacije, skupine, logori, grupe, bez obzira na vjerske ili eventualne političke razlike, apeliramo na novog Predsjednika Argentine, na poznatog vojnika i istaknutog katoličkog javnog radnika, na generala Lonardía, da uzme u zaštitu hrvatske zatvorenike i hrvatsku skupinu; potrebo je, da tražimo, u ime pravde i demokracije, da novi predsjednik Argentine učini sve, kako bi se bez strasti ispitali "dokazi", koji terete našu braću, i da se zajamči hrvatskim izbjeglicama, poznatim nacionalnim i protukomunističkim borcima, pravedni pravni postupak; potrebno je, da zahtijevamo, da se pravedno i dolično postupi s hrvatskim državnim Poglavarom, Poglavnikom Dr. Antom Pavelićem, koji je uvijek bio praktični katolik i zdušno pomagao sv. Mater Crkvu, kako je to uvijek priznavao cjelokupni katolički hrvatski episkopat. ([Koliko mi je poznato da se je tih teških i revolucionarnih prevrtničkih momenata naš Poglavnik morao sakrivati, jer je postojala velika mogućnost da se u toj "mutnoj kaljuži" i Poglavnika ulovi i tajnim kanalima odvede za Beograd, kao što se je dogodilo par godina kasnije i sa Adolfom Eichmannom i tajnim kanalima dopremilo u Tel-Aviv, \(1960.\) mo](#)).

Držeći se gornjih uputa i podataka, pišite apele na jeziku zemlje, u kojoj živite, pošaljite ih zračnom poštom - po mogućnosti preporučeno - na slijedeću adresu:

Exmo. Senor Presidente da la republika Argentina, general Eduardi, Bueons Aires, Argentina.

Nastojite sakupiti što više potpisa i poslati što više osobnih pisama! Stavite svoju adresu, jer će Vam se odgovoriti, kao što je to bio slučaj i u stvari Dra. Andrije Artukovića. Pokrenite naše prijatelje i saveznike sa njihovim društvima, organizacije i ugledne osobe, navlastito svećenike.! Treba

postupati žurno, da naši neprijatelji i politički protivnici ne bi iskoristili novonastalu situaciju - situaciju nastalu iza revolucije, kada mržnja zna postati jedinim pokretačem akcija i kada naši neprijatelji, loveći u mutnome, ubacuju nove laži i bezdušno ocrnjuju - i uništiti ili onemogućiti naše prvoborce. Treba raditi odlučno, jer naši neprijatelji i politički protivnici, iskorišćuju uzavrele strasti, svojstvene svakom većem preokretu, da onemoguće našu rodoljubnu djelatnost i oslobodilačku borbu; prikazuju nas i naše prvoborce pred svijetom i svjetskim javnim mnijenjem kao avanturiste i teroriste, kao zaklete neprijatelje vjere i kao obične zločince! Neprijatelj je opet posegao za optužbama i klevetama! U pitanju su Hrvati! Na neprijateljske laži i klevete odgovorimo istinom! Pokažimo svijetu, da smo povezani; na smrt i život! braneći našu braću, branimo i sami sebe!

U ovim teškim časovima mi obnavljamo našu vjernost državnom Poglavaru i Vrhovnom zapovjedniku, Poglavniku Dru. Anti Paveliću, na koga posebno vrebaju neprijatelji Hrvatske i njezine budućnosti. Mi, vojnici katoličke vjere, očitujemo i ističemo svoju odanost Crkvi, kako smo ti uvijek činili, ne samo riječima već i djelima.

Sigurni smo, da će katolik vojnik, novi Predsjednik Argentine, General Lonardi, izići u susret našim molbama i apelima, da će udovoljiti pravdi i istini i tako uništiti sve neprijateljske laži i klevete.

**ZA POGLAVNIKA I DOM SPREMNI!**

General drinjanin v.r.  
Pukovnik Pušić v.r.

(Dr. Vjekoslav Vrančić je te godine 1955 također napisao jedno opširno pismo u kojem je iznio više/manje iste bojaznosti koje su tada lebdile nad Hrvatima u Argentini, posebice u Buenos Airesu. Usporediti opis generala Drinjanina, dr. Vjekoslava Vrančić i Poglavnikov izvještaj iz Argentine, mogla bi se dobiti jedna cjelovita slika stanja i zbivanja oko Hrvata u Buenos Airesu. Mo. Otporaš.)

28-03-2015 16:02#388

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **OVAJ OPIS TREBA USPOREDITI S OPISOM MAKSA LUBURIĆA U KNJIGI "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" Otporaš.**

Izvor: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, HAZUD, posted 22 travnja 2014. (Otporaš)

**Izvešće dr. Vjekoslava Vrančića o lažnim prijavama i istraga povodom revolucije u Argentini protiv predsjednika generala Perona**

## **POBJEDA ISTINE**

### **1955. – 1956.**

Izvešće dr. Vjekoslava Vrančića o lažnim prijavama i istraga povodom revolucije u Argentini protiv

predsjednika generala Perona

Svršetkom prošle i počekom tekuće godine izdržao je Hrvatski Domobran jednu od najžešćih i najtežih borba u toku svoga četrdeset i pet godišnjeg opstanka, ali je zato mogao zabilježiti i jednu od najvećih pobjeda, koju ne smatra samo svojim uspjehom, nego uspjehom hrvatske narodne oslobodilačke borbe uopće.

Članovima Hrvatskog Domobrana u Argentini i drugim hrvatskim rodoljubima, razasutim diljem svijeta, koji su prošli kroz logore Austrije, Italije i Njemačke, poznati su otvoreni i podmukli pokušaji, da se uništi hrvatsku političku emigraciju uopće, a vodstvo i pripadnike Ustaše, Hrvatskog Oslobodilačkog Pokreta napose.

Dok su u godini 1945. svi hrvatski politički iseljenici bili jednako izloženi progonima komunista i njihovih zapadnjačkih pomagača, dotle su se poslije ti napadaji usredotočili uglavnom protiv vodstva i pripadnika Ustaše, Hrvatskog Oslobodilačkog Pokreta, na kojemu su se poslu našli u zajednici komunisti i drugi naši neprijatelji, koji, istina, pripadaju različitim skupinama, ali se oni brzo slože, kadgod treba pokušati naškoditi našem Pokretu.

U jednu od tih skupina pripadaju velikosrbi i njihovi malobrojni jugoslavenski orijentirani Hrvati.

U drugu skupinu spadaju neki bivši privremeni pripadnici našeg Pokreta, koji su u njega bili pristupili, kada su se u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj dijelile časti i visoki politički položaji, a napustili Pokret, kada je umjesto nošenja časti trebalo podnijeti borbu.

Pripadnici ove inače raznobojne skupine primili su u svoje labavo kolo i one Hrvate, koji su od prije bili protivnici našeg Pokreta, te djelovali unutar Komunističke Partije Jugoslavije, ili takozvanog Jugoslavenskog Narodnog Oslobodilačkog Fronta, bilo kao kao djelatni šumski partizani, bilo kao njihovi potajni jataci. Svima njima smeta sada hrvatski državotvorni program, umjesto kojega propovijedaju ostvarenje maglovite zamisli jedne nadnarodne Europe, u korist koje bi se narodi trebali odreći svoje pripadnosti, te stupiti u neodređen pojam „univerzalnog europejstva“. Ovoj skupini su se pridružili franjevci sa „Jose Ingenierosa“ kao i mnogi drugi.

To se evo i sada provđa protiv svih naroda.

Na otvorenom zajedničkom poslu našle su se sve tri skupine prilikom argentinske revolucije od 16. lipnja i 16. rujna prošle godine, kada su, dijelom samostalno, a dijelom u neprekrivenoj suradnji, optužili dra Antu Pavelića, vodstvo Hrvatskog Domobrana d.d., da su sudjelovali u paležu katoličkih crkava, da su pripadali argentinskoj borbenoj organizaciji „Alianza“, da su imali svoje vlastite oružane udarne jedinice, koje da su bile plaćene od bivše vlade, radi čega da su sudjelovale u oružanoj borbi protiv argentinskih ustanika.

Sve ono što najvažnije u toj lažnoj i ogavnoj klevetničkoj kampanji priredili su franjevci sa „Jose Ingenierosa“ koji je vodio dubrovački fratar fra Rado.

Nacrt o zatoru hrvatskog političkog vodstva u Argentini bio je izrađen već početkom 1955. godine, kada je postalo očito da će doći do otvorenog sukoba između oporbe i bivše vlade.

Nacrt je predviđao krivicu hrvatskog političkog vodstva u oba slučaja: o slučaju pobjede ili poraza bivše vlade, a išao je za tim, da se u svakom slučaju na optužene primjeni argentinski Zakon broj 4144 od 22. studenog 1902., koji je još na snazi, a predviđa izgon, odnosno prisilno ukrcanje onih stranaca, kojih držanje dovede u opasnost, narodnu sigurnost, ili naruše javni red.

Provedbu svih mjera povjerava Zakonopravnim oblastima, koje ga mogu promijeniti, kratkim putem bez drugog postupka.

Zato je već u mjesecu svibnju 1955. potnješena prijava oporbenim krugovima i argentinskim crkvenim oblastima, protiv hrvatskog političkog vodstva, preko kojoj se oni nalaze u plaćenju službi bivše vlade, za koju da će se boriti s oružjem u ruci.

Neposredno nakon toga počeli su izlaziti letci, koji su u tom smislu optuživali Poglavnika dra Antu Pavelića i njegove sljedbenike. Te su letke sve priredili franjevci na čelu sa fra Radom i dali su ih dijeliti po katoličkim školama i župama. Kad je pak 11. lipnja 1955. Zapaljena zgrada Kongresa

argentinska narodna zastava, isti su se naši protivnici pobrinuli, da u tadašnjem vladinom Glasilu „Democracia“ budemo optuženi da smo tom prilikom vršili ulične prosvjede u korist argentinske oporbe.

Poslije prve revolucije od 16. lipnja 1955. slijedili su novi oporbjeni letci protiv nas, u kojima se tvrdilo da smo na dan revolucije palili crkve, po nalogu vlade. Širena je i vijest od komunista, četnika i nekih Hrvata, pripadnika rečene skupine, da nas je poginulo 300, što je neupućena argentinska javnost primila pod istinu.

Nekoliko Hrvata istakli su se u širenju vijesti, da postoji popis od 20 Ustaša, koji da će nakon uspjeha revolucije biti pohapšeni i izručeni komunističkoj Jugoslaviji. Spominjali su i imena tih Ustaša, a onda su listu proširili na četrdeset osoba. Jedan od fratara sa “Jose Ingenieros” podnio je prijavu koju je potpisao fra Rado.

Paklenska hajka počela je tek nakon uspjeha revolucionaraca, poslije 16. rujna 1955. a naročito nakon 20. rujna kada su pripadnici „Aliance“ pružili oružani otpor organima vlasti. Sa strane rečene skupine Hrvata proširena je odmah vijest, da je tom prilikom poginulo 20 Ustaša, te da je Poglavnik dr. Ante Pavelić bio vojni podučevalatelj rečene organizacije. Spominjali su i svote novaca za koje da je Poglavnik za to dobivao.

Tokom te večeri doušnik fratara M. Brodarić, doletio je u Palomar da ustanovi da li je Poglavnik te večeri bio kod kuće ili ne. Ovaj doušnik bio je oženjen sa kćeri pokojnog Ing. A. Pavelića, čija sestra bila oženjena za jednog brata Poglavnikovog oca Mile Pavelića.

Usledio je poslije toga i prvi javni napadaj u argentinskom tisku nakon što su dvojica Hrvata pripadnika rečene skupine, posjetili jednog visokog državnog dužnosnika i podnijeli mu prijavu u rečenom smislu.

Sutra dan, dne 28. rujna izvršena je prva kućna premetačina u hrvatskom skloništu Calle Monte broj 2065, gdje je traženo oružje, koje da smo dobili od bivše vlade.

Dne 1. listopada 1955. dvojica pripadnika Revolucionarnog Argentinskog Vijeća, kojima je bila povjerena predi straga na osnovu gore spomenute prijave, posjetili su u pratnji redarstvenika stan mlađe Poglavnikove kćeri Mirjane i zatražili da se sutradan prijavi jedan član Poglavnikove obitelji radi preslušavanja.

Tražnju je udovoljeno, te se je istrazi stavila na raspolaganje gđica Višnja Pavelić, koja je bila preslušavana sat i pol.

Gospođica Višnja Pavelić zajedno sa Nikolom Popa, njih dvoje odvezli su se istražitelju u „Hrvatski Dom“ da razgovaraju sa dužnostnicima „Hrvatskog Domobrana“.

Neposredno nakon toga stavili su se istrazi na raspolaganje i članovi Starješinstva Hrvatskog Domobrana, Ing. Ivan Asančaić, dr. Vjekoslav Vrančić i Emil Klaić, koji su bili saslušani i prisutnosti gospođice Višnje Pavelić, velečasnoga Don Jure Zovka i rumunjskog izbjeglice gospodina Nikole Popa.

Iste večeri bila je opkoljena kuća Poglavnika po argentinskom oružništvu i učinjena je premetačina Avenia Marmoz 699 – naokolo (puni automobili oružnika u kojima su sjedila dva Hrvata.)

Dana 4. listopada 1955. Posjetili su Ing. Ivan Asančaić i dr. Vjekoslav Vrančić uredništvo povremenika „Esto Es“, u kome je bio izašao prvi javni napadaj na Hrvate, te im je uspjelo, da u slijedećem broju bude doneseno naše opovrgnuće toga ogavnog napadaja.

Dne 3. listopada izvršene su daljnje premetačine u kućama slijedećih Hrvata: dra Josipa Dumandžića, dra Ede Bulata, Josipa Sturmera, Marjana Brodarića, Josipa Subašića i Marijana Gudelja.

Traženo je oružje i premda ništa nije nadjeno, lišeni su slobode oni optuženi Hrvati, koje se je u taj čas zateklo kod kuće. Vršena je potraga za daljnjih 15, Hrvata, kojih točne kućne naslove prijavitelji nisu znali, pa su tako oni ostali na slobodi.

Od toga je časa „Hrvatski Domobran“ preuzeo obranu, te je u društvenim prostorijama uvedena

tajna noćna služba, koja je trajala sve dok opasnost nije minula.

U sporazumu s Poglavnikom obratili smo se na hrvatska društva u svijetu s molbom za moralnu pomoć. Ova djelatnost povjerena je dr. Andriji Iliću u Londonu i Ivici Kriliću u Rimu, koji su je najsvjesnije izvršili.

Privremenom predsjedniku Republike Argentine generalu Lonardiju, uputili smo brzojav, moleći ga, da se osobno zanima za tok istrage, da se upravne oblasti ne bi zbog nepoznavanja prilika pre naglile u donošenju odluke. Sličan brzojav uputile su i sve naše argentinske organizacije.

Glavno Starješinstvo zahvaljuje i ovom prilikom svima onima organizacijama i pojedincima koji su nam pritekli u pomoć.

Četnički Jugoslavenski klub, komunistički agenti i nekoliko Hrvata iz spomenute skupine punili su argentinske novine napadajima na nas. Ove napadaje prenijele su novinske agencije unutrašnjosti i inozemstva.

Iz odgovora predsjednika Lonardija na naš brzojav saznali smo, kome je povjerena iztraga protiv nas. Toga dana vodilo ju je Ministarstvo Mornarice.

Kada se gospođica Višnja vratila s preslušavanja i zatim nakon preslušavanja u „Hrvatskom Domu“, našla je opkoljenu kuću (zatvorena ulica) i oružnici sa strojnicama oko cijele kuće, te je nisu pustili unutra, dok to nije dopustio onaj koji je u međuvremenu „razgovarao“ s gospođom Marom i kćerkom Mirjanom.

Nakon nekoliko dana uslijedilo je hapšenje po noći, Poglavnika dra Ante Pavelića i gospođe Mare. Odvedeni su iz kuće u zatvor u mjestu St. Martin.

Višnja je uspjela u sred noći i sa brzoglasa jednog susjeda nazvati „Policia Federal“ i nakon dugog traženja dobila je na brzoglas pukovnika zvanog Comandante Gandi, koji je istražio po čijem nalogu je uslijedilo hapšenje i ustanovio da je to isto preko zapovjedništva vojničke Zračne Luke u Palomaru i komesarijata Žandarmerije „Cionidad Jardín“. Nazvao je smjesta Žandarmeriju u „San Martin“ te zatim posjetio tu Žandarmeriju i dao nalog da se smjesta Poglavnika i gospođu Maru vrati u Palomar u njihovu kuću. Zrakoplovno Zapovjedništvo imalo je paralelno nalog za hapšenje.

Obavijestili smo o tome velečasnog Otca dra Don Matu Luketa, koji je odmah zamolio, da bude preslušan u rečenom Ministarstvu.

Dne 18. listopada 1955. stavili smo se na raspolaganje istrazi u obavještajnom Odjelu toga Ministarstva. Rečeno nam je, nakon kraćega preslušavanja, da su stekli uvjerenje, da na nama nema krivnje, te da će nas brzoglasno obavijestiti, kome se moramo prijaviti.

Doznajemo isti dan, da je otklonjeno izručenje diplomatskim putem, jer ako stoje optužbe, koje su protiv Hrvata podignute, onda prestaje samo postupak Upravnih Oblasti, koje su na to prema postojećim zakonima mjerodavne.

Sve optužbe proti Poglavnika i ostalih Hrvata, Velečasni Don Mate Luketa ponio se tada junački i razbio sve te klevete i laži.

Dne 20. listopada primio je Poglavnik dr. Ante Pavelić jedno liepo pismo od Vrhbosanskog Nadbiskupa preuzvišenog gospodina dra Ivana Evangeliste Šarića, u kome ovaj vrli rodoljub preuzima moralno jamstvo za Poglavnika. Ovo pismo olakšalo nam je daljnju obranu u velikoj mjeri.

Pismo Vrhbosanskog Nadbiskupa dra Ivana E. Šarića.

### **Legitimnom Poglavaru Nezavisne Države Hrvatske.**

Kao Nadbiskup hrvatski Bosne i Hercegovine, dižem svoj glas proti klevetama i optužbama koje su gore spomenuti neprijatelji bacili proti osobe Vaše ekselencije – na koju djelatnost u korist katolicizma i svetih interesa Crkve, uzdižem se kao garant i branitelj u svako vrijeme i pred bilo kime.



Izjavljujem pred cijelim svijetom:

Da nikada Katolička Crkva nije bila toliko zaštićena i u svojim nastojanjima za širenje istine toliko zagarantirana kao za vrijeme Vaše vladavine.

Nadbiskup Vrhbosanski  
Dr. Ivan E. Šarić

U međuvremenu slijedili su daljnji napadaji u tisku, koje mi pobijamo u granicama mogućnosti. U Argentini se u tu svrhu vrši sabirna djelatnost, koja – Hrvatskom Domobranu donosi oko 12.000.000 pesosa.

Dne 24. listopada javlja nam Ministarstvo Mornarice, da se moramo istoga dana prijaviti Vrhovnom Zapovjedništvu Oružništva, koji da je preuzeo, istragu protiv nas.

U noći 25. listopada 1955. Višnja zajedno sa šoferom Štefom Babićem, (ranije šoferom Poglavnog Županstva u Zagrebu), otpratila je Poglavnika i dr. Vjekoslava Vrančića na Glavno Redarstvo, gdje su razgovarali sa Glavnim Ravnateljem redarstva. Redarstvo u Argentini uređuje i po noći. Štefan Babić i Višnja čekali su u autu sa tužnim mislima, da li će se i vratiti? Babić je imao posuđeno auto od svoga šefa Talijana.

Toga dana prijavljuju se: Poglavnik i dr. Vjekoslav Vrančić, istražnom povjerenstvu, a onda samom Vrhovnom Zapovjedniku. Najprije je saslušao Poglavnika sam, a onda dr. Vrančića u prisutnošću Poglavnika. Bivaju pušteni na slobodu, jer im uspijeva uvjeriti Vrhovnog Zapovjednika, da ne kane napustiti Argentinu, jer se ničim nisu ogriježili o zakone i gostoprimstvo zemlje, a istrazi stojimo u svako vrijeme na raspolaganju.

Ovo je preslušavanje bilo odlučno u čitavom postupku protiv nas, te smo stekli uvjerenje, da se oblasti ne će prenagliti u donošenju odluke.

Sutradan prijavili smo se po uputi Oružništva kod Glavnog Ravnatelja za Javni Red i Sigurnost, gdje nam je rečeno da ćemo biti pozvani ako to ustreba.

Naši hrvatski tužitelji brinu se međutim, da napadaji izađu u hrvatskom iseljeničkom tisku. Tako „Američki Hrvatski Glas“ iz Chicaga u svome broju od 30. studenog donosi dopis iz Buenos Airesa, datiran početkom mjeseca, dakle neposredno nakon podnošenja tužbe, u kome, se donosi točan sadržaj optužbe, kako je protiv nas podnesena. Jednako smo napadnuti i u druga dva glasila H.S.S. u „Hrvatskoj Riječi“, Belgija i „Hrvatskom Glasu“ Winipeg, Kanada i u „Danici“ Chicago.

Neki nestrpljivi pojedinci, za koje su pisaci stroj i zračna pošta, prava napast, šire iz Buenos Airesa čitav niz ogavnih laži, kojima neki Hrvati izvan Argentine nasjedaju, a drugi ih prihvaćaju kao dobrodošlo gradivo, koje se može upotrijebiti za osobne mračne ciljeve. Napose je pisao i širio laži i podvale **Vjekoslav Luburić** iz Španjolske, a čemu svemu se službeno odgovorilo u novinama.

Početkom studenog, počinje konačno i formalna istraga protiv 40 Hrvata. Uhićena četvorica već su na slobodi od 17. listopada 1955.

Među prvima preslušani su Poglavnik dr. Ante Pavelić, dr. Jozo Dumandžić, dr. Vjekoslav Vrančić. Zatim slijedi preslušavanje ostalih, kao i oko 20 svjedoka hrvatske i srpske narodnosti. Istraga će potrajati skoro tri mjeseca i Zapisnici doseći ogroman obujam. Bio je preslušan i dr. Milan Stojadinović i jasno u obrani svih optuženika, dakle Srbin.

Tisak je i dalje hranjen napadajima. Tek neznatan broj dnevnika drži se ispravno, te nas ili ne napadaju ili uzimlju u obranu. Izlaze četiri broja posebno osnovanog tjednika, kojega je glavna zadaća iznijeti protiv nas najnemogućnije izmišljotine, uz montirane slike. Istragu ne zanima taj slučaj i ustanovljuju od koga je tjednik naručen i plaćen. Utvrđuje također, da je naručitelj platio za samo četiri broja 250.000 pesosa, a to je bio tada veliki novac. Sudeći po onome, što smo mi platili

za jednokratnu objavu našeg ispravka, otiskanog u jednom dnevniku računamo da je ova novinska kampanja stajala jednog od naših protivnika oko jedan milijun pesosa, ne računajući nagrade, koje su iz istog vrela dobili razni hrvatski i srpski agenti.

Budući da smo bili optuženi ne samo kod argentinskih građanskih oblasti, nego i kod Crkvenih dostojanstvenika u Buenos Airesu i Rimu, zamolili smo i dobili audijenciju kod crkvenih vlasti. Učinili smo to tek onda, kada je prošlo prvo formalno preslušavanje po oružništvu, te je dr. Vjekoslav Vrančić dne 16. studenoga 1955. bio primljen od jednog visokog rimskog Prelata, kojega je podrobno izvijestio o pozadini optužbe. Visoki dostojanstvenik bio je očito radostan, kada je saznao da se radilo o podmetanjima i neistinama.

Kada je koncem listopada prošla opasnost od izгона, odnosno prisilnog ukrcanja, koje je moglo biti ravno izručenju, sve se je naše nastojanje usredotočilo u suzbijanje novinskih laži. U tome radu pružili su Glavnom Starješinstvu veliku pomoć dr. Stjepan Hefer, Dr. Jozo Dumandžić, Stjepan, Miljenko i Jakov Barbarić, ([braća, mo](#)) Emil Klaić, Marko J. mlađi i nada sve marljivi glavni tajnik Petar Krilanović.

Hrvatskom Domobranu uspjelo je zanimati za naš slučaj veliki Argentinski dnevnik „La Nacion“, a u čemu je izdašno pomagao član Domobrana Jure Ivanović.

Posebnom zaslugom starješine ing. Ivana Asančaića, uspjelo nam je ući u dnevnik „Noticias Graficas“, a zaslugom dr. Vjekoslava Vrančića i Marka Jurinčića mlađi. U ugledne časopise „Esto Es“ i „Der Weg“.

Dok su nas strani listovi branili, dotle je u mjesecu prosincu 1955. izašao na nas napadaj i u „Hrvatskoj Reviji“, koja izlazi u Buenos Airesu, koju je vodio Vinko Nikolić i kompanija. Vinko Nikolić je otvoreno tražio od svojih čitatelja da mu šalju razne lažne optužbe na Poglavnika. Zahvaljujući čitavom muževnom nastupu Hrvatskog Domobrana, pobudili smo zanimanje i kod velikih sjevernoameričkih novinskih agencija.

„United Press“, koja je prenijela na svjetlopis i zračnu vrpcu jednu veliku izjavu Poglavnika čiji je sadržaj objelodanjen u svjetskom tisku. Osim iz Argentine primio je Hrvatski Domobran novčanu pomoć od sjeverno američke i australske hrvatske organizacije, pa im i ovom prilikom lijepa hvala.

Pogledavši sada unazad, možemo s pravom reći, da je ishod ove borbe svršio našom potpunom pobjedom. Naš najveći uspjeh sastoji se svakako u tom:

- a)** da među 4000 zatočenika u dobrom dijelu pravosuđu predanih osoba nema ni jednog jedinog Hrvata, premda je po optužbama izgledalo kao da smo mi bili glavni nosioci vlasti u Argentini.
- b)** da je sada barem jedna vlada na Zapadu točno obaviješten o pravednoj borbi hrvatskog naroda.
- c)** da je poslije istrage položaj sviju Hrvata u Argentini uzakonjen (legaliziran).
- d)** da je hrvatsko političko vodstvo u Buenos Airesu izvršilo svoje „deržanstvo“, te se u probitku narodne stvari izložilo opasnostima i odklonilo napustiti zemlju, kako je to željela jedna strana bez obzira na štetu, koja bi tim postupkom bila narušena hrvatskoj narodnoj stvari i da možemo poručiti našem neprijatelju, da se ne bojimo njegovih novih podmetanja koja, kako saznajemo ponovo sprema u svojoj mračnoj duši.

Živio Poglavnik dr. Ante Pavelić  
Živjela Nezavisna Država Hrvatska  
Živjela Argentinska Pravda!

**"HRVATSKA"** (Novina koju je izdavao Hrvatski Domobran a bilka je službeno glasilo HOP-

a, mo. Otporaš.)

Buenos Aires 25. srpnja 1956. g.

GODINA (Ano) X. Broj. (No) 14.(206)

Ovaj vrlo važan istinski događaj za tisak priredila:

Poetessa – Akademik HAZUD CH

Mirjana Emina Majić

This entry was posted in dopisi iz svijeta, povijest, pravosuđe, prenosimo and tagged ANTE PAVELIĆ, Argentinska Pravda, Buenos Aires, Emil Klaić, fra Rado, franjevci, H R V A T S K A, Ivan Asančaić, Ivan E.Šarić, Jure Zovko, Katolička crkva, Mate Luketa, Mirjana Emina Majić, Nikola Pop, Peron, Poglavnik, Štef Babić, ustaše, Višnja Pavelić, Vjekoslav Luburić, Vjekoslav Vrančić by tajnik.

28-03-2015 23:55#389

## Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **ROB SVOJIH IDEJA - PODREĐENJE HRVATSKOJ - SEDAM GODINA KASNIJE - 1956-1963**

(Iste priče, iste svađe, iste osobe, isti stari računi za ISTU HRVATSKU, piše Maks Luburić, mo. Otporaš.)

**Maks,19.IV.1963.**

Rude, Ivo, i Crni - Cleveland

Željko, (Bebek, mo) Carcagente,

Krsinić, California

Dragi moji !

Pišem Vam ovim zajedničkim pismom iz Madrida, gdje ću ostati još neko vrijeme. Radi se o slijedećem: Brat Kršinić mi traži hitno 40 značaka Otpora, kako bi ih imao za proslavu 10. Travnja na dan 27. ov.mj. Ja ne znam dali imamo toliko kod kuće, jer sam jučer pisao Bebeku u Carcagente, da mi pošalje jednu kesicu, u kojoj je bilo jedno 20 km. Da, ja sam naručio još 1.000 i možda su gotove, i pišem ujedno fabrici u Valenciju da izravno pošalje na Kršinića, ako ih ima gotove. Nu nisam siguran, zato molim Vas 3 u Usa ako imate značaka, koje niste prodali, pošaljite ih izravno Kršiniću, a ako ima Željko nešto isto neka pošalje. Pa ako imadne više, neka ostane, kasnije će se prodati. Adresa:

Ante Krišinić, 4070 Laguna Ave. OAKLAND 2., Cal., USA.

Treba slati avionski, preporučeno, kao "muster one verth", iliti mustera bez vrijednosti.

U pogledu Barbarića Jakova, koji je iz Argentine došao u Usa, i s kim Ante misli nešto učiniti, mislim, da je unaprijed osuđeno na propast. Jakov je bio u jedno od mojih opskrbnih ureda obični opskrbeni čita (pisar) i bio je administrativni mislim natporučnik, možda u najboljem slučaju, da je

pred svršetak rata postao satnik, u što sumnjam. Inače je bogalj od rođenja, jednu nogu ima uzetu, sakat i neborac, što ne bi bilo ništa zla ni tragična, da ga nisu iskoristili kao i fra. Branka ([Marić, mo](#)) protiv mene zato, jer je Hercegovac i bivši Obranaš. On je sa svojom braćom : Šćepa koji je bio stožernik u Sarajevu i Miljenko djak, postao ono što smo zvali "okolina" ([Oni koji su imali priliku pratiti pisma koja sam nedavno ovdje priložio, mogli su primjetiti da je general Luburić i drugi zvali one koji su utjecali na Poglavnika "vodstvo" i "okolina" itd., mo.](#)) u službi Mare i Višnje ([Mara je Poglavnikova supruga a Višnja Poglavnikova kćer, koja je još živa i živi u Madridu, mo](#)), domaći sluge, i "čuvari". Onaj dan kada je bio na Poglavnika atentat ([izvršen 10 travnja 1957 god., mo](#)) nisu bili tamo, nu to može biti slučaj, a ne mora biti i o tome se mnogo govori u Buenos Airesu. Sada su njega šepavog opskrbnog administrativnog natporučnika promakli u bojnika i postavili za zapovjednika VOJNOG UREDA, a brat mu vodi "Hrvatsku" ([novina, glavno glasilo HOP-a, mo](#)) i sipa otrov danomice na mene. To je onaj što piše "DA SE NE ZABORAVI" i dira u stare rane.

Obadvojica žive godinama od fondova HOP-a, i brat im je svršio doktorat a da nije nikada zaradio centa. Oni su Marine sluge, jer žive od sirotinje a ne od svoga rada. Imam apsolutno sigurne vijesti o njihovom prijateljstvu sa židovima što su sa Raićem i Subašićem upropastili Poglavnika i prevarili ga. ([Mislim da se ovdje radi o glavnim urednicima časopisa "IZBOR" koji je, kako se je pričalo, pripremao put za onaj dosta razvikani POGlavNIKOV/STOJADINOVIĆEV SPORAZUM O PODIJELI BOSNE 1954/1955 godine. Hoćeš/nećeš taj "Sporazum" je uzrokovao RAZLAZ IZMEĐU POGlavNIKA I GENERALA DRINJANINA, mo](#)). Oni su spremni na sve. Da nisu Hercegovci ne bi ih nitko ni vidio, nu Mari su trebali jer nisu imali ništa vrjednijeg, nego ovakve neborce, kao oni, fra. Branko, itd. skupljači s brda i dola osobne protivnike i nepoznate ambiciozne ljude, jer ozbiljni ljudi nisu htjeli biti sluge. Na proslavi 10. Travnja u krugu Republikanaca poznati Tomica Grgić je javno izjavio, da je bio 1955. pozvan da potpiše moju smrtnu osudu, što je odbio, kao i mnogi drugi. Trebali su ovakvi ljudi sa kompleksima : Ilić ([dr. Andrija iz Londona, mo](#)), grbavi Hefer ([dr. Stjepan Hefer predsjednik HOP-a, mo](#)), šepavi Jakov, ugojeni Šćepa. Ništa dobra od ovih ljudi, jer je pupak po sredini, zavist, kompleksi i inferiornosti. Nu pokušajte, ja ću se veseliti ako uspijete.

O drugim problemima pisat ću i imam o čemu. Grli vas odani Maks.

29-03-2015 21:27#390

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **ŠTO BI ČITATELJI OVIH MAKSA LUBURIĆA PISAMA TREBALI ZNATI?**

### Napomena:

Neki su mi se javili e-mailom a neki koji me poznaju su me telefonski nazvali. Svi su zadovoljni Pismima Maksa Luburića. Jedan moj prijatelj iz Francuske, kojeg poznajem od konca pedesetih godina prošlog stoljeća, me je jučer nazvao telefonom, izrazio svoje divljenje o pismima, a usput mi govori da - po njegovu mišljenju - ne bi trebalo stavljati i iznositi Maksova pisma koja su osobne naravi, a osobito ona koja bi naš hrvatski neprijatelj mogao iskoristiti protiv njega a preko njega i protiv Hrvatske. Tu se je priča razvela preko jednog sata, gdje sam ja obrazložio: da niti jedno

Maksovo pismo nije "**osobne naravi**". Sva njegova pisma su pisana njegovim prijateljima i suradnicima koji su bili i ostali prijatelji Hrvatske. Dakle, pisma su pisana poradi Hrvatske i svako pismo takav sadržaj u sebi nosi, i svako pismo, svakom prijatelju, svakom poznaniku, svakom povjereniku general nalaže i zaduživa ga da poradi u svojoj okolini i među svojim prijateljima u okupljanju Hrvata u borbi za oslobođenje Hrvatske. Tko je pomno pratio Maksova Pisma, očito je to mogao primijetiti. Osim toga, više od 95% spomenutih osoba u Maksovim Pismima su danas mrtvi, nisu živi. Dakle, Maksova Pisma pripadaju hrvatskoj povijesti i kao takove ja ću ih u cijelosti iznositi, bez cenzure, jer to ostavljam budućim hrvatskim pokoljenjima koji se budu bavili **SABRANIM DJELIMA MAKSA MUBURICA**. Tu i tamo, dozvoljavam sam sebi neke neznačajne ispravke učiniti poradi boljeg razumijevanja samog pisma.

U Francuskoj je postojala, bila jedna grofica Marie De Rabutin-Chantal (1626-1696) koja je svojoj kćeri kontesi Grignan pisala mnoga pisma o životu na dvoru a ponajviše o intimnosti života pojedinaca na dvoru. Ova pisma desetljećima kasnije su postala tako popularna da su se knjige i knjige i tisuće i tisuće knjiga o tim pismima napisale, a grofica je postala poznata po tim pismima kao autorica pisama: **LES LETTRES DE MADAME DE SEVIGNE**. Imao sam priliku čitati i pročitati ta pisma prije nego sam posjedovao ovu gomilu Pisama Maksa Luburića. Usporedivši danas i jedno i drugo, velika je razlika u tim pismima. Grofica De Sevigne je isključivo pisala o nemoralu na dvoru, dok general Drinjanin isključivo piše o Hrvatskoj, o problemima koji tište Hrvate, o prikupljanju Hrvata u zajedničku borbu protiv zajedničkog nam neprijatelja, o pomirenju svih Hrvata, o Obnovi Hrvatske Države ...

Danas je Cvijetnica 2015. pa koristim ovu priliku da zaželim svim Hrvaticama i Hrvatima diljem svijeta, a posebno u Hrvatskoj, Sretan Uskrs i Sretan Deseti Travnja, prvi hrvatski državni praznik od 1102. godine, tj. od ugovora o personalnoj uniji između mađarskih i hrvatskih feudalaca a više poznata kao **PACTA CONVENTA**. Otporaš.)

30-03-2015 02:02#391

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **POVIJEST I SMJERNICE HRVATSKOG NARODNOG ODPORA**

(Iznijeti ću 14 gusto tipkanih stranica početak, razvitak, djelovanje i smjernice **HNO** koje je pisao general Drinjanin i poslao svojim suradnicima. Ja posjedujem kopiju preko indigo papira, dakle vrlo čitljiva i sačuvana. Za mene je ovaj dokument od vrlo važnog i povijesnog značenja. Nadam se da ima i drugih čitatelja koje će ovaj dokument zanimati i koji će shvatiti da je ovaj dokument pisao čovjek **OCEVIDAC** skoro svih dogodovština o kojima piše. Taj čovjek je Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin. Što je najžalosnije je to da ovo vrlo važno pismo o strukturama Hrvatskog Narodnog Otpora se nalazi u knjizi [B][U]"Pisma Vjekoslava Maksa Luburića" na stranici 545 s pomiješanim stranicama, tj. nije redosljedom iako je sve tu. Oni koji budu to čitali, trebali bi pomno pratiti na stranice. Otporaš.)

**general DRINJANIN**

U glavnom Stanu Otpora

30 svibnja 1966.

## **OSNOVNE ZASADE ZA SASTAV; VODSTVO, DJELOKRUG I FUNKCIONIRANJE RADNIH SKUPOVA HRVATSKOG NARODNOG ODPORA**

### **Uvod:**

HRVATSKI NARODNI ODPOR konstituiran je u godini 1945. na Ivan Sedlu po zapovjednicima HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA, a s ciljem da bi se pružio OTPOR snagama okupatora na našim teritorijem, koje je napustila redovna državna uprava, politička i vojnička vlast,

- te da ove snage gerilskim i konspirativnim aktima surađuju sa operacijama hrvatskih Oružanih Snaga za oslobođenje povremeno izgubljenih teritorija i prestiža,
- da vrše vlast nad građanima Hrvatske Države, makar isti bili povremeno na okupiranoj teritoriji,
- da kažnjavaju izdajice i krvnike nad narodom, da čuvaju hrvatsku narodnu imovinu i uopće štite hrvatske interese na teritoriji, na kojima to ne može svojim redovnim organima činiti Hrvatska Državna Vlada i Glavni Stan Poglavnika, kao vrhovna vojnička institucija.

Tu je ovlast od Hrvatske Državne Vlade i Glavnog Stana dobio general Vjekoslav Luburić od Hrvatske Vlade kao član Glavnog stana Poglavnika i u tu svrhu postavljen nad svim predstavnicima upravnih, političkih i vojničkih organa, kao na napuštenim teritorijem, tako i na samom bojištu i u zaleđu i bokovima "JUŽNOG FRONTA".

Prema tome HRVATSKI NARODNI ODPOR je vukao svoju legalnost sa najviših mjesta, i ne može ga se smatrati samovoljno, proizvoljno, osobno ili protuzakonski stvorenoj organizaciji.

Napuštanjem državnog teritorija od strane Poglavarara, Hrvatske Državne Vlade, Sabora, Glavnog Ustaškog Stana, Hrvatskih Oružanih Snaga i drugih predstavnika Nezavisne Države Hrvatske, te imenovanjem generala Luburića zadnjim zapovjednikom Hrvatskih Oružanih Snaga i Zapovjednikom Otpora, te zapovjednikom II. Zbora za osiguranje povlačenja ostalih snaga, ratificirano je bilo legalno pravo HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, da vodi Otpor i pripreme za oslobođenje na cijelom teritoriju NDH.

Nakon tragedije Bože Kavrana i akcije Državnog Vodstva, iznova je potvrđeno generalu Luburiću za vođenje HRVATSKOG NARODNOG ODPORA i HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA. Kada je vodstvo ODPORA I HOS-a došlo u danima agonije Poglavarara u sukob (1955/6., mo) sa novonastalim vodstvom HOP-a (organizacija stara deset godina) pobuna vodstva Otpora i zapovjednika HOS-a te predstavnika organizacije u slobodnom svijetu ODPOR je dobio usred nastale anarhije i bez vladanja i kategoriju buntovnika-revolucionarca, kako bi se pretvorio u POKRET ODPORA s ciljem, da popuni prazninu u konstruktivnu akciju s ciljem oslobodjenja HRVATSKE.

U tu svrhu bilo je potrebno napraviti plan rada kako bi se moglo koordinirati nastojanja i u domovini i u emigraciji, razdijeliti djelokrug između vojnika i civila, između političko-kulturnog i vojno-revolucionarnog elementa, da bi se bez opasnosti za kontinuitet na vanjsko-političko-kulturnom i legalnom frontu, moglo ujedno vršiti potrebite akcije najprije unutar plana za psihološki rat (korak 2), i kasnije gerile, vojno-gerilske i konačno operacije HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA u konačnom pothvatu razbijanja Jugoslavije i stvaranja HRVATSKE DRŽAVE, kada bi prestala funkcija HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, a njeni se pripadnici inkorporirali u funkcije vojnika, pripadnika Sigurnosnih organizacija, političke i građanske uprave, odnosno povukli se u rezervu i na raspolaganje HRVATSKOJ DRŽAVI.

### **1.) RADNI SKUPOVI**

Zs sprovedbu jedne ideje, tj. misli i nakane stavljene u pokret, u akciju, potreban je JEDAN APARAT, jedno TIJELO. Kada smo postavili jedan jasan cilj: rušenje Jugoslavije i stvaranje HRVATSKE DRŽAVE, potrebno je i stvoriti APARAT za izvođenje. Ti aparati moraju biti konstruirani prema zadaći, koja ih čeka. Za počinuti jedan herojski akt nije potrebna nekada nikakva

sprema, pa ni bazične moralne, etičke i intelektualne vrline ni kondicije. I jedna hulja, jedan ignorant, pa i jedna ništarija u svakom pogledu, u danom času može počinuti jedno djelo, - ali neće moći obavljati jednu stanovitu funkciju dulje vrijeme ako za to nema potrebnih kondicija. I posebno neće moći to izvršiti sa uspjehom, ako nema i potrebne intelektualne i tehničke kondicije. Odatle i toliki potresi, pa neki i u redovima Otpora, - jer se treba riješiti beskrajno mnogo konkretnih problema, koji su preduvjet svakoj ozbiljnoj akciji. Odatle sterilnost jednih, pojava revolucionarnog infantilizma kod drugih, pojava pesimizma i defetizma kod trećih, pojava kukavičluka i izdaje kod četvrtih.

Rušenje, pak, jedne vlasti i jednog aparata, ne može biti samo jedna želja, misao, san ili špekulacija. To je jedan proces, gdje se volja, spremnost, ideje i sredstva jednih sukobljuju sa voljama, spremnosti, idejama i sredstvima drugih. Naša nastojanja na raznim terenima moramo nekako povezati u kolektivna tijela, kako bi kolektivno zastupali zajedničke ideale, kolektivno izgradili APARAT, skupili SREDSTVA ZA BORBU, te kolektivno riješili političke probleme u svijetu i u hrvatskom narodnom kolektivu, kako bi se osigurao uspjeh, kako bi neprijateljima oduzeli inicijativu, prijatelje, sredstva, - a privukli ih na našu stranu.

Za onaj dio posla, kojega treba obaviti u zemljama koje odlučuju i o našoj sudbini, ili gdje radi svoje snage u količini ili kvaliteti naših ljudi, možemo nešto učiniti za Hrvatsku, pokrenuli smo razna društva, institucije i organizacije, a gdje to nije bilo moguće pokrenuli smo "Krugove Prijatelja Drine" ili pak Povjereništva za inicijativu, dijeljenje propagande, našega tiska, za obavještanje itd. Kasnije se ukazala potreba, da se svi ti elementi, kolektivni i individualni povežu i zajedničkim snagama učine ono, što posebnim i individualnim nisu mogli.

### **Tu funkciju trebaju obaviti RADNI SKUPOVI OTPORA.**

**II** Otpor ima svoju zadaću, svoje ideje i svoju personalnost. Zato i ovi RADNI SKUPOVI OTPORA moraju biti sastavni dio Otpora, potpadati pod stegu Otpora, ispovijedati se pripadnicima Otpora i vjerovati u ekipu ODPIORA.

Radnih Skupovi, dakle, trebaju biti skup svih živih snaga ODPIORA, imaju u sebi esenciju duha Otpora, kako bi postali jedna centripetalna i privlačiva matica za okupljanje svih državotvornih djelatnih elemenata, pa i onda ako se ne postigne jedinstvo u svim idejama, nego akciono jedinstvo u onome u čemu smo složni : u rušenju Jugoslavije i stvaranju demokratske, suverene, slobodne i nezavisne DRŽAVE HRVATSKE. Dakle ne na maksimu plana Otpora, nego na minimumu želja najšireg sloga Hrvata raznih tendencija, pokrajina, vjera, staleža, ideologija i stranaka.

### **Prema tome ovo bi bila formula : SVI ODPIORAŠI plus HRVATI KOJI BI IŠLI S ODPIOROM.**

Ako proučimo povijest vidjeti ćemo, da nikada, nitko i nigdje nije uspio za nikakav ideal pokrenuti ni za jedan jedini čas sve ljude, sve volje, sva htijenja, sva sredstva. Nisu to uspjeli ni Crkva, ni Milicija, ni politika. Nećemo uspjeti ni mi, ODPIORAŠI. Ali možemo i moramo okupiti one, koji su po svojoj idiosinkraciji, raspoloženju, ciljevima, psihologiji i možda nepoznatim ciljevima voljni ići s nama, ili da mi idemo s njima, ako bi se u lokalnim odnosima pokazali boljima i svrsihodnijima od nas.

Treba računati i sa suradnjom ne samo lokalnih razmjera, nego i sa organizacijama, pokretima i društvima, koji su voljni, ali ljubomorno žele sačuvati svoju nezavisnost vis-a-vis ODPIORA ili naših PREDSTAVNIKA. Treba računati i sa osobnim sklonostima, vjerskim faktorima, pokrajinskim simpatijama ili rodbinskim ili sentimentalnim razlozima, kada se ljudi odlučuju i bez razloga. Ili se odlučuju povremeno, tj. dolaze i odlaze, a ipak pri tome koriste, kao na javnim priredbama, proslavama, manifestacijama, kod širenja tiska i drugih zgoda. Zato trebamo biti elastični, velikodušni, širokogrudni, - ali ODPIORAŠI. Budući smo bili apostoli koegzistencije

moramo ekzistirati, tj. postojati, da bi mogli i od drugih biti prihvaćeni, jer ako ne postojimo, ekzistiramo, ne možemo ni koegzistirati.

### **III. INICIJATIVA I OSNOVA**

Svaki rad negdje počima, negdje ima svoju polaznu točku, ili ljude, inicijativu. ODPOR je kroz buru dvadeset godina emigracije i radi događaja koji su nam svima poznati, mnogo skupina stvorio, izgubio ili pak prepustio bez borbe iz viših interesa ili posebni razloga. Zato i inicijativa pripada onima, koji su u tom vrtlogu naučili graditi i boriti se, padati i dizati se, gubiti i iznova stvarati. Vrijednost je tih ljudi ne samo u praksi, koju su stekli, nego i u prestižu kojega su stekli kroz te događaje. Oko tih ljudi borbe, padova, uzdizanja i akcije uvijek su se okupljali ljudi, koji traže i slijede ljude čvrsta karaktera i akcije. ODPOR IMA TIH LJUDI.

Jedni su već okupili oko sebe grupe suradnika, prijatelja, ili su ako je bilo uvjeta stvorili društva, koja su izdržala i najveće bure, kao čvrst brod u rukama dobra kapetana. Oni su pokazali na djelu, da imaju potrebne uvjete za stvaranje. Drugi, koji su bili samo bundžije protiv nepravde, oni koji su znali što neće, a još ne vide što hoće, još imaju mogućnost, da iz bune pređu u drugu fazu, tj. konstrukcije, gradnje, stvaranja. Samo tako se i može opravdati jedan buntovni čin. Negativni ljudi su oni, koji iza jedne tabula rasa nisu ništa stvorili, a pozitivni su i oni, koji barem pokušavaju stvoriti nešto bolje od onoga što su srušili. (Točno, dragi naš generalu. Šta me ovog trenutka zanima je to: dali će se moći naći glumac koji bi u tančine hrvatskog državotvornog osjećaja moga tebe glumiti. Sumnjam, ali, i to je moguće. A uz tu "mogućnost" je za sigurno moguće da te neće moći prikazati kikavicom i ništarijom. To će za tebe biti najveća REHABILITACIJA. Mo. Mile Boban, Otporaš.) Zato bez mnogo formula, konzultiranja i filozofiranja, neka LJUDI ODPORA, koji osjećaju poziv, počmu sa okupljanjem. Događaji u HOP-u, HSS-u, Vijeću, a i u Domovini, dokazuju, da su ideje Otpora zdrave, i sada je na nama, da izgradimo APARAT ODPORA, i da povučemo konzekvence, ako nismo sposobni ili dorasli situaciji i prepustimo svoje mjesto onima, koji su pozvaniji, sposobniji, jači i djelatniji. Oni, koji su već nešto učinili, pozvani su, dakle, da budu osovine oko koje se treba skupiti i ovo šire TIJELO, kao RADNI SKUP.

### **IV. VODSTVO RADNIH SKUPOVA**

Radni Skupovi nisu cilj samima sebi, nego su komunikacija GLAVNOG STANA ODPORA sa hrvatskim masama, sa predstavnicima stranih sila, sa predstavnicima bratskih naroda i nama školovanih hrvatskih i inih grupa.

Zato i VODSTVO mora biti u rukama ljudi, koji su voljni sami i dobrovoljno prihvatiti stegu i direktive Glavnog Stana i onda, ako to uvijek nećemo isticati radi stanovitih i razumljivih motiva, kao u slučajevima gdje bi isticanje tog momenta škodilo, a ne koristilo, kako nam je namjera.

Nije to samo stvar simpatija ili antipatija, povjerenja ili manje povjerenja, vrijednosti ili ne vrijednosti jedne osobe, nego sigurnosti za komunikaciju, za sproveditelja struje između Glavnog Stana i Mase. Isto tako nismo svi konstruktivni za sve, mnogih nemaju kondicija, koje imaju drugi možda sa manje kulture, spremne ili ugleda.

Zato će na čelu RADNIH SKUPOVA biti prokušani i isprobani ljudi Otpora, koji će u svakom času biti na raspolaganje izaslaniku, predstavniku ili povjereniku GLAVNOG STANA. Predstavnici GLAVNOG STANA uvijek će biti ljudi, koji su dokazali kroz dugi niz godina, da posjeduju one vrline, koje su ljudima Otpora potrebne, da imaju puno povjerenje u vjernost idealima i potrebni kriterij. Na čelo svakog RADNOG SKUPA stajati će Pročelnik, kojega prema vlastitom kriteriju postavlja na čelo suglasno sa predstavnicima živih snaga PREDSTAVNIK GLAVNOG STANA. Pročelnik će dogovoreno sa glavnim kompotentnima sebi izabrati svoje suradnike, tajnike, referente, savjetnike i pomoćnike za svaku vrst rada i svaku potrebu koja se ukaže. Predstavnik Glavnog Stana će na svakom području prema mogućnostima i potrebama sazivati RADNI SKUP kada to nadje za potrebno, obnoviti Radni Skup, upotpuniti ga, izmijeniti ili pojačati tako, da nikada ne prestaje



funkcija pripadnika sasama, niti ga treba nanovo uvijek birati u cijelosti. Prema potrebi Pročelnik, kao i njegovi glavni suradnici mogu biti u izravnoj vezi sa Glavnim Stanom, iako u normalnim okolnostima i za normalne poslove trebaju biti u stalnom kontaktu sa PREDSTAVNIKOM GLAVNOG STANA, koji će uvijek biti na odnosnom području ako se radi o područnim RADNIM SKUPOVIMA, ili će biti sa unaprijed određenom osobom ako se bude radilo o FUNKCIONALNIM RADNIM SKUPOVIMA.

## **V. TERITORIJALNI RADNI SKUPOVI**

U bitnom će biti dvije vrste RADNIH SKUPOVA : teritorijalni za stanoviti prostor i drugi, funkcionalni, za stanovitu djelatnost, bez obzira na prostore.

Teritorijalni RADNI SKUPOVI bit će oni PODRUČNI, ili stalni, i drugi lokalni ili privremeni.

PODRUČNI RADNI SKUPOVI BIT ĆE:

RS. "NORTH" za područje USA i Kanadu,

RS. "SUD" za područje Južne i srednje Amerike

RS. "OCEANIA" za područje Australije, New Zelanda i dalekog istoka uopće

RS. "EVEROPA" za evropske države

RS: "ORIENT" za sjevernoafričke i uopće afričke zemlje, za Bliži azijski Istok i specifično za islamske zemlje zvati će se službeno PODRUČNI RADNI

SKUPOVI "NORTH", odnosno prema području.

Lokalni RADNI SKUPOVI, koji mogu biti stvarani isto za jedan grad, za jednu državu, ili stanoviti geografski prostor, zvati će se, na pr. : "RADNI SKUPOVI CHICAGO" ili "RADNI SKUPOVI NORVEŠKA".

Postavljanje i uključivanje lokalnih RADNIH SKUPOVA u rad PODRUČNIH RS biti će u nadležnosti odnosnih PREDSTAVNIKA GLAVNOG STANA na tom području ili dogovoreno s istim PROČELNIKA PODRUČNIH RS., a prema potrebi i pogotovo u fazi pokretanja i izravno sa Glavnim Stanom,.

U tom duhu i konzekventno s ciljem RADNIH SKUPOVA uopće, Glavni Stan će se izravno komunicirati sa bilo kojim Skupom ili njegovim referentom za pojedine poslove, a isto tako i PROČELNICI FUNKCIONALNIH RADNIH SKUPOVA.

## **VI. FUNKCIONALNIH RADNIH SKUPOVI ODPORA**

Bilo radi potrebe da se stanovite prijatelje ili pripadnike ODPORA drži izvan kolotečine događaja u organizatornom i javnom djelovanju, bilo radi posebnosti zadataka, stvaraju se posebni RADNI SKUPOVI za pojedine grane djelatnosti, koji će imati svoje Pročelnike (**Znam i siguran sam da mnogi neće razumjeti mnoge od ovih smjernica. Ja sam bio dugi niz godina jedan od Pročelnika HNO, te mnoge stvari su mi poznate iz prve ruke. Ali, svakako, danas, poslije skoro pola stoljeća od kada je general pisao ove SMJERNICE ili PRAVILA ili NAČELA, potrebno je neke stvari pojasniti; mi koji smo još na životu, tako da nas budući hrvatski naraštaji ne bi osudili kao lijenčine ili kao ništarije, jer da im nismo ostavili dovoljno RAZJAŠNJENJA. Mi smo imali izvanredne sastanke na kojima bi se čitala, studirala i analizirala USTAVNA I PROGRAMASKA NAČELA H.N. OTPORA, mo**) i koji mogu biti podređeni izravno GLAVNOM STANU ili pak PREDSTAVNICIMA GLAVNOG STANA u pojedinim zemljama.

Tako su na pr. :

" RADNI SKUP U GLAVNOM STANU ODPORA", ili

" RADNI SKUP DRINE I DRINAPRESS-a", ili  
 " RADNI SKUP INTELEKTUALACA - I S T R A ", ili  
 " RADNI SKUP E K O N O M I S T A ", ili  
 " RADNI SKUP ZA ODGOJ", ili  
 " RADNI SKUP ZA ISPITIVANJE BLEIBURŠKE TRAGEDIJE", ili  
 " RADNI SKUP POVJESTNIČARA", ili  
 " RADNI SKUP ZA PROMIDŽBU". itd.

Pročelnici ovih skupova mogu živjeti gdje bilo, i oni će okupiti potrebni broj suradnika, koji mogu biti s njima neposredno u izravnoj ili posrednoj i tek pismenoj vezi, a jedini kriterij biti će pri odabiranju suradnika sposobnost i spremnost istih, da surađuju sa PROČELNIKOM u specifičnoj ulozi, koja im je namijenjena.

Prema tome ne će biti uvijek potrebno, ni da isti budu poznati, njihovo ime spominjano, ako oni to žele iz bilo kojeg razloga, i njihova suradnja će biti sporadična i uvjetna. Zavisiti će to o sposobnosti i diskretnosti Pročelnika, kao bi za posebne potrebe znao mobilizirati i ljude, koji eventualno ne misle kao mi u stanovitim stvarima i vođenju poslova uopće.

Zato će ovi Pročelnici biti izravno u vezi sa Glavnim Stanom, sa Pročelnikom RS. u Glavnom Stanu, ili zato posebno određenom osobom. Ponekada nije interes, da se stanovite osobe izvrzne napadajima sa strane naših protivnika ili neprijatelja radi njihove suradnje sa OTPOROM, a ponekada te osobe imaju stanovite obveze prema zakonima drugih zemalja ili organizacija, te nisu sklone javno angažirati se, ali da dati svoj obol u specifičnom predmetu u kojem su stručnjaci. Od takovih se osoba i ne smije zahtijevati, da se identificiraju s naporima ili osobama Otpora. Da spomenemo samo jedan primjer, koji je sasvim adekvatan : jedan ugledni Hrvat stoji već mnogo godina u vezi sa mnom osobno, pomaže me suradnjom i materijalno, divi se programu ODPORA, cijeni mene osobno, nu u svakom kontaktu me nastoji uvjeriti, da nisam pogodan **(radi se o tom "uglednom Hrvatu" koji je za sigurno mislio na Jasenovac. He, he, heee, dok je Jasenovca, bit će i Hrvatske!, mo)** za bilo kakvi javni rad.

## **VII. ORGANIZACIJSKI KOSTUR NUKLEUS I VLADA FANTAZMA**

U mnogim zemljama, a posebno u Engleskoj, opozicija stavlja svoju "vladu fantazma" ili "vlada u teoriji", sa svim detaljima kao i kada bi bili na vladi, ali s ciljem, da dođe na vladu i pripremi ista ekipa planove, strategiju političku i taktiku za osvajanje glasača, kako bi za tu "vlada fantazma" dobila legalnu većinu i onda ostvarila svoj program. Tako se priprema ujedno i upoznaje sa problemima koje mora riješiti. Tako se dogodilo da je na pr. premijer Wilson imao plan rada, koji se pokazao adekvatan, i tako je dobio vlast sa samo dva poslanička mjesta većine, išao je u druge izbore i dobio apsolutnu većinu. " Vlada Fantazma " (**utvara, avet, sablast, fantom, mo**) je bila izradila pripreme, ispipala javno mnijenje, izglasala zakone koje je spremila još dok je bila u opoziciji, i tako sprovela ideje u djela.

S druge strane ako ispitamo povijest mnogih Pokreta, pa i samog Ustaškog Pokreta, vidjet ćemo, da se ideja rodila u glavi jednog vođe, isti je onda stvorio osnovni neklaus (**jezgru, srž, bit, mo**), oko ovoga razradio KOSTUR, i u dani Čas oko toga kostura stvorio jedan Pokret, Vojsku Upravu i Državni Aparat, koji je usred strahovito teških prilika, usred sukoba ideologija i klanja, održao Državu kroz četiri godine.

Krist je počeo sa 12 Apostola, pa unatoč božanstvene misije, išao je putem koji kroče ljudi, da na kraju prodje i Stratište, progone, emigraciju, - ali je stvorio CRKVU, koja nije drugo nego organizacija iako ima i druga obilježja, Crkvu vodi Sveti Duh, ali se sastoji od ljudi, kao i mi. **(To je upravo to što hrvatski antifašisti ne mogu i neće razumjeti da su oni, Mesić, Josipović, Vesna Pusić i kompanija zasjele na temelje Nezavisne Države Hrvatske, one iste - iako duplo veća - Hrvatske za koju se je borio Ante Pavelić i Ustaški Pokret, mo. Otporaš.)**

RADNI SKUPOVI, njegovi Pročelnici, tajnici, referenti, stručnjaci, povjerenici, suradnici i prijatelji - su nekles i kosturi onoga što još treba stvoriti, preko kasnijeg kreiranja POKRETA OTPORA KAO POLITIČKE ORGANIZACIJE, pa sve do REVOLUCIONARNE VLADE, najprije "vlade fantazma, do Vlade, koja će biti instalirana na prvom komadiću hrvatske zemlje, koji će biti oslobođen našim akcijama i eventualno posredovanjem onih snaga, koje bi mogle biti nama savezničke u "velikoj strategiji" ili političkoj aliansi. (Onima koji još nisu upoznati želim reći da je dr. Franjo Tuđman bio opijen idejama generala Drinjanina u stvaranju i obnavljanju hrvatske države. Bruno Bušić se sastao par puta sa pukovnikom Ivanom Babićem i s njim raspravljao strategiju zajedništva svih Hrvata u borbi za Hrvatsku državu, mo).

Naprama malodušnima, slabićima, pesimistima, defetistima, dotrajalim ljudima, kako bi rekle gedže, stojimo mi koji vjerujemo u narodni genij hrvatskog naroda, u vlastite ideje, u vlastite snage, u budućnost i svoju misiju, koja će završiti samo rušenjem Jugoslavije i stvaranjem Hrvatske Države bez obzira, kako smo rekli "na sat i kalendar" (Bravo generale! na ovoj izreci "na sat i kalendar" nikada se nije stavljala hrvatska borba, ali se je uvijek stavljala naša MISIJA I IDEJA VODILJA da se obnovi Hrvatska Država, mo.) Pale su i jače konstrukcije od komunističke Jugoslavije i umrli su i drugi, mlađi od 75 godišnjeg Tita. Nu Jugoslavija će biti srušena, ako ju budemo rušili i kad umre Tito, moramo biti spremni za sve. I ono što nam izgleda beznačajni nukleus, slabi kostur i smiješna "vlada fantazma" sutra mogu biti JAK POKRET.

Židovi - izabrani narod - bili su 2.000 godina emigranti. Emigrant je bio Isus kao i Muhamed. Emigranti su bili Lenin i Stalin, bio je i Tito, bio je i naš Poglavnik dva puta. Emigranti su bili mnogi danas značajni i na Vladi ustaljeni politički ljudi. Nije dakle ni naša misija ni nemoguća, ni jedinstvena, ni vezana samo uz Božije čudo ili ratni zaplet. RADNE SKUPOVE ODPORA ČEKA NJIHOV DIO KOJEG NITKO DRUGI NEMOŽE OBAVITI SVE KADA BI I HTIO, a jedva ima znakova, da netko misli na to. Tu i jest jedna velika razlika između ODPORA I SVIH DRUGIH, koji na konkretna pitanja oslobođenja ili šute, ili govore o tome, što bi učinili, AKO BI Hrvatska bila slobodna.

### **VIII. LEGALNOST KAO PREDUVJET ZA STVARANJE KLIME**

ODPOR ne predstavlja jednu uskotračnu monolitnu organizaciju, koja slijedi jednog šefa u jedinstvenoj taktici, nego smo skup raznih tendencija, pa i ideologija, usmjerenih k akciji za rušenje Jugoslavije i za obnovu HRVATSKE DRŽAVE. S toga nije ni potrebno da na svim poljima rada istupamo monolitno i zato dirigirani željeznom rukom odozgor prema dolje, sprovodimo istu borbenu taktiku na Kordunu i New Yorku.

Imamo spremljenu seriju članaka o REVOLUCIONARNOM INFANTALIZMU (vidi novinu, glavno glasilo HNO "OBRANU" br. 37-38 Madrid, 1966., mo), kao bolesti koja prati svako revolucionarno vrijanje. Zato se neću baviti tim problemom u ovom sastavu, nu želim napomenuti, da su vrlo problematične koristi bili stanoviti potezi pa i naših ljudi, koji su mislili, da je muškost i radikalnost u borbi ako u isto vrijeme misle da mogu biti legalni predstavnici lokalnih kulturnih, športskih i folklornih društava, predstavnici u velikim hrvatskim konstrukcijama, kao što je bio slučaj Vijeća, a u isto vrijeme organizirati borbene grupe i baviti se konspiracijom sa deset tisuća milja daleko od naših granica.

U raznim zemljama : Francuskoj, Njemačkoj, Australiji itd., bačeni smo unatrag i izgubili smo na ljudima, materijalu, prestižu kao vojnici i konspiratori, iako zato nije bilo potrebe. S toga smo uvjereni, da je bezuvjetno potrebno odjeliti razne djelatnosti tako, da pad jedne grupe, izdaje jednog suradnika ili škandal ubačenih agenata-provokatora, ne bi uništili jednim potezom rad na svim područjima i (što) je postignuto od mnogo godina. Osim toga ne vjerujemo u univerzalne genije, koji su sposobni isto organizirati Društvo Sv. Ante, Folklornu Grupu, KOMANDOS ili NA DESET

## TISUĆA MILJA JEDNU REVOLUCIONARNU ORGANIZACIJU.

Odpor je predvidio te posebne funkcije na način, da se padom jedne konspirativne grupe ,recimo u Jugoslaviji ili Austriji, ne kompromitira, recimo HRVATSKI NARODNI ODPOR U TORONTU. Prvo jer to nije potrebno, drugo, jer mu je funkcija različita. **Ad 1/.** Ako Hrvatska ne može mobilizirati među 7 milijuna Hrvata ili 150.000 Hrvata u Evropi potrebite ljude za izvršiti jedan akt terora, pa i koji jači akt potreban u psihološkom ratu, onda stvar hrvatske slobode stoji jako slabo i na tome neće moći pomoći jedna grupa od par ljudi iz Toronta. **Ad 2/.** Ako je dužnost naše emigracije u slobodnim i demokratskim zemljama predstavljati HRVATSKU, dokazati da u našoj zemlji vlada teror, da smo mi demokrati zapadne kulture, da tražimo pomoć u tim zemljama i javnu potporu zemlje, vlade, vojske i naroda, onda je jedini način, kako se to može postići, ne činiti terorističke akte u toj državi. Jedini način uvjeravanja u tim zemljama jest putem zboru i govora, ozbiljnim i savjesnim nastupima, sposobnim diplomatskim potezima, ustrajnosti, žrtvom, osobnim i kolektivnim radom na svim poljima, počem od Crkve do nogometa, tiskanjem novina, knjiga, brošura i letaka na jezicima onih naroda, kojima govorimo, sudjelovanjem u javnom životu, radu i akcijama zemalja, kojoj pripadamo kao DRUGOJ DOMOVINI. Identificirati se sa svojim patničkim narodom u svim okolnostima i nikada zatajiti svoga hrvatskoga značaja, ali znati približiti se razlozima ljudima nove domovine. Sve drugo oni smatraju balkanštinom, i onda u kritičnim časovima, predaju nas Balkanu (to oni i danas čine nazivajući nas i prepisivajući nas "zapadnom Balkanu, mo), kao i 1945. godine.

Oni pak, posebno antikomunistički elementi, koji nas razumiju, i kako sam osobno mogao provjeriti, u 99% slučajeva nam kažu : idite u vašu zemlju, ubijte Tita, ubijajte komuniste, vršite gerilu, vršite protu-teror, kažnjavajte krvnike i izdajnike, onda ćete steći simpatije boraca. Ovima ostaje dvoje: napustiti sredinu, koju mogu kompromitirati i dobit će drugu udjelbu, i 2.) pripremiti se teoretski, usavršavati se, u nadi da će biti pozvani u dani Čas, ili biti ukopčani putem svojih novih domovina, ako budu imali interesa za naše područje, ili se ukopčaju u onu struju i akciju, koja će imati interesa na našem području. Dogodilo se i opet će se dogoditi, da će nas jednoga dana pitati : šta imate, koga imate, što znate?

uljez

A RADNI SKUPOVI IMAJU DRUGU MISIJU,- i mogu se baviti sa svim i svačim, osim sa konspiracijom na daljinu, pomažući tako Udbu, i odmažući nastojanjima onih ODPORAŠA, koji imaju taj zadatak, kako bi mogli sutra biti ozbiljno prihvaćeni kao sposobni konspiratori, vijesti, gerilci, i dobri vojnici. Stvaranje klime za odgovorni politički rad u tim zemljama može se postići samo političkim sredstvima legalnosti. Isto je sigurno da će doći do previranja u svijetu i tada ćemo biti prihvaćeni i na polju konspiracije samo ako zaista znadnemo konspirirati i to dokazati, kao što je i na Vama da spremite političku kampanju, i da joj osigurate stalnost. Vi ste u prvom redu Ambasadori Hrvatske i tu ćete kategoriju imati, ako se znadnete tako vladati.

### **IX: POGRANIČNA I BPRBENA PODRUČJA.**

Sve navedeno pod točkom VIII.) ne odnosi se na one zemlje, koje nisu slobodne, gdje nema demokracije i nema mogućnosti za rad ili mi nemamo posebna interesa računati sa vodstvom ili javnim mnijenjem te zemlje. Isto se odnosi na pogranične zemlje kuda vode puto vi našega rada na DOMOVINSKOM SEKTORU, za koje slučajeve vrijede drugi zakoni, druga pravila, norme i imena, pa i onda ako pripadaju ODPORU, ili SKLONIM ORGANIZACIJAMA.

Moramo potpuno uvesti pluralizam : domovina, pogranične i neslobodne zemlje gdje se treba boriti,

i slobodne zemlje, gdje tu borbu treba opravdati, političkim sredstvima braniti hrvatske interese, pa i same revolucionarne borbe. Sve to još ne znači da se neće praviti iznimke, ni promijeniti taktika, ali je sigurno, da uvijek mora postojati forum, koji će borbu pomagati, borbu opravdati, stvar zastupati legalno i legalnim sredstvima, i što jača bude borba, jače će trebati braniti istu. U isto vrijeme dok su u Alžiru pucale bombe i sablazno odjekivali poklici onih, koji su trebali biti poklani, ili dok su čovjeka lovili kao divlju zvijer ili letjele gradske četvrti u zrak, ugodni, mladji i elegantni ljudi sjedili su u luksuznim Hotelima Pariza i Zuricha, i davali intervue novinarima, ili držali konferenciju za tisak, gdje su optuživali neprijatelja za istu stvar, a branili svoje za težu stvar. I nikome nije palo na um, da šefa jednog takvog ureda pošalje u neku akciji ili da prikolje francuskog konzula ili ubije šefa Policije.

Dok se na pr. može razgovarati što jest ili nije pametno učiniti u Italiji, Austriji, Mađarskoj i drugim pograničnim zemljama, te u Njemačkoj, koja je bila naš saveznik i još uvijek je okupirana, a ima 100.000 pasošara i znatan aparat UDBe, - teško bi bilo shvatljivo ubrojiti u "borbena područja" USA, KANADU, ŠPANJOLSKU, ZELAND, AUSTRALIJU, itd.

U "borbenim područjima" zato neće biti stvarni RADNI ODBORI ili SKUPOVI, nego druge za to prikladne organizacije i za takav način borbe prikladnih ljudi, koji se prije toga moraju ukloniti iz svih javnih hrvatskih društava i organizacija, kako njihov pad ne bi povukao za sobom cjelokupni rad u jednoj zemlji i navukao na sebe mrežu ne samo Udbe nego i vlasti domaćih zemalja, koje ne mogu i neće dozvoliti na svom teritoriju terorizma.

Zadatak je RADNIH SKUPOVA da organizira zato i kontrola onih elemenata, koji bi mogli biti agentprovokatori UDBe da nerazumnim aktima navuku osvetu domaćih vlasti i javnog mnijenja na Hrvate, kao što se dogodilo u Sydneyu, gdje je zabranjeno ime CROATIA jednom Klubu, a onda opet dozvoljeno, kako mi vele, kada je taj klub dobio UPRAVU KOMUNISTIČKIH AGENATA I JUGOSLAVENA. (Malo sam upoznat o ovom slučaju, pa ne mogu dati istinit prikaz ovog slučaja. Bilo bi poželjno da se netko javi tko je tada i u to vrijeme živio u Sydneyu, mo). Oni koji su na utakmici Croatia - Izrael u Sydneyu vikali : Heil Hitler mogli su biti samo agenti Udbe, ili ako su bili Hrvati, daleko im kuća od naše.

Za mnoge čujemo da "pojedoše Tita živa" a kod kuće su bili pokorni SKOJevci, zahvalni STIPENDISTI, i u emigraciju ih je dovela ideja o dobrom i jeftinom kapitalističkom životu, gdje somuni (ribe, mo) vise na drači, pse vežu sa kobasicama, a ljepušaste plavke vješaju se na vrat prvom koji naleti.

**O striktnom pridržavanju ovih smjernica za rad izvan "BORBENIH PODRUČAJA" ovisiti će uspjeh na BORBENIM PODRUČJIMA.**

Praviti revoluciju se može priređivanjem lokalnih plesova, sviranjem na tamburicu, svetim misama i davama u džamiji, pomaganjem boraca, tiskanjem knjiga i novina, javnim političkim nastupima u ime porobljene Hrvatske i - obranom boraca kao u mehlemskom (kada je skupona hrvatskih političkih emigranata 1962. godine napala jugoslavensku misiju u kojoj su isključivo bili agenti Udbe, mo) slučaju.

Malo će za Hrvatsku učiniti oni, koji o revoluciji govore pod utjecajem alkohola, kao očajnici, kao izgubljeni, dešperateri, kao nemoralni i indiferentni, a mnogo ili sve mogu učiniti stegovni, sređeni, savjesni, izgrađeni, inteligentni i osposobljeni ljudi za svoju posebnu struku. I riječ revolucija neka bude izrečena kad trebate i bez obzira na žrtve, a neka ne bude izrečena kad joj nije mjesto, ni Čas.

**X. DJELOKRUG RADA RADNIH SKUPOVA.**

Iako će RADNI SKUPOVI teritorijalnog značenja i pogotovu oni PODRUČNI, biti koji će zapravo pronaći sve mogućnosti, koje treba za Hrvatsku iskoristiti, možemo fiksirati kao glavne točke:

**1.)** biti dostojni predstavnici Hrvatske naprema zemlji u kojoj se živi i to na svim poljima, jer će nas po našem držanju cijeliti i primjenjivati na hrvatski narod ono što o nama, kao predstavnicima iz kontakta s nama vide.

**2.)** biti efikasni predstavnici ideja i ekipa ODORA, kako se ne bi na čitavi hrvatski kolektiv primjenjivala saznanja o negativnim elementima hrvatske kolonije, hrvatskih izdajnika, negativnih, anacionalnih i asocijalnih manjina, kao i hrvatskih skupina koje služe tuđina i škode interesima nacije gdje živu, kao što je slučaj sa Hrv. Bratskom Zajednicom, (Hrvatska Bratska Zajednica je osnovana 1893. godine u Pittsburgh-u. U to vrijeme nije bilo radničkih zaštita po današnjem sistemu. Skupina Hrvata se sastala i po starom hrvatskom običaju, osnovali jednu "Hrvatsku Bratsku Udrugu" za pomaganje braće Hrvata u nevolji. Ta hrvatska bratska udruga se razvijala i po drugim američkim savezanim državama, tako da je po svojoj obujnosti i socijalnoj važnosti spadala pod kategoriju osiguravajućeg društva. Tako je ta početna Hrvatska Bratska Udruga postala Hrvatska Bratska Zajednica. Sve to nije loše, dapače, ta naša stara Hrvatska Bratska Zajednica je kod Amerikanaca i drugih narodnosti predstavljala Hrvate, Hrvatsku i hrvatske nacionalne probitke sve do iza WW1. Tada dolazi na scenu/pozornicu Beograd i njegova antihrvatska politika do te mjere da je lukavim metodama uvjerila upravu i preko nje sve članstvo HBZ da su oni Slaveni koji su došli ovdje "iz starog kraja" samo da se ne spominje hrvatsko ime i Hrvatska, i da oni, tj. svi mi "govorimo naški" samo da se ne kaže da se govori hrvatski. To je tako išlo i otišlo daleko da se je u ćuturu govorilo za sve one koji su došli iz novoosnovane države SHS "da smo zemljaci". Ovo je bilo tako sve do proglašenja Neovisnosti Republike Hrvatske 29 svibnja 1990 godine. Još će biti govora o ovoj temi. Ja sam bio jedan od tih koji sam postao žrtva jugoslovenstva unutar HBZ, te, iz mog ugla gledanja mogu dati neka objašnjenja. Mo, Mile Boban, Otporaš.) koja je pred vlastima USA i Kanade govorila u ime Hrvatske, a za račun Jugoslavije i komunizma.

**c.)** među predstavnicima stranih naroda uopće tražiti saveznike i prijatelje, pripremati suradnju na najširoj bazi za sutrašnju političku i eventualno vojničku kolaboraciju u borbi protiv Jugoslavije, a za Hrvatski Državu. Posebno pak sa žrtvama Jugoslavije, komunizma i velikosrpstva. (Osim Srba svi drugi su bili žrtve Jugoslavije i komunizma, mo).

**d.)** pratiti strani i neprijateljski tisak, propagandu, i odgovarati našim tiskom i propagandom, (i ovdje se treba reći da je hrvatska politička emigracija, bez obzira kako je bila podijeljena, razdijeljena, pocijepana, imala je svoje izvore i svoja sredstva tiska i propagande/promidžbe za suzbijati sve jugoslavenske laži o nama Hrvatima. Tu smo mi Hrvati bili dosljedni jedni drugima, mo), iz dana u dan, za svaki pojedini slučaj i to konzekventno, permenantno, a ne sporadično, svojevrijedno, od vremena do vremena bez sistema, interesa i stručnosti.

**e.)** odgajati vlastite ljude za buduću zadaću, organizirati niz informativnih, odgojnih, stručnih predavanja, seminari (kružoki, mo), tečajeva, skupnim predavanjem problema kulturne, ekonomske, vanjskopolitičke, vojnopolitičke, tehničke, organizatorske i druge naravi. Ukratko spremati se da budemo u stanju naš nukleus (naša uporišta, mo) pretvoriti u kostur i ovaj u dinamični pokret, koji će moći ne samo odoliti mizeriji emigracije nego i iskusnijima vremena i kalendara (to smo već vidjeli: "sat i kalendar", mo). Pretvoriti građanina-emigranta u borca-profesionalca-stručnjaka za raznorazna pitanja.

**f.)** biti logistička baza za snadjevanjem materijalnim dobrima one, koji to ne mogu učiniti, jer se na drugim sektorima nalaze angažirani, te radi toga - kao ljudi Crkve, koji žive za Crkvu (iako se često puta "crkva" piše malim slovom, general Drinjanin ovdje stavlja veliko slovo "Crkva" kako bi dao oduška svojim kršćanskim i katoličkim osjećajima i podvukao važnost Crkve, a ne kako je to nedavno izjavio jugoslavenski Udbin Ubojica Ilija Stanić, da general nije bio praktični katolik/kršćanin, mo), i moraju živjeti od Crkve, pa trebaju pomoć onih, koji mogu BAŠ NA TOM

POLJU IZVRŠITI SVOJU DUŽNOST i od čega ovisi efikasnost onih, koji sve daju od sebe.

**g.)** posebno izdržavati svoj vlastiti tisak, svoje novine, svoje revije, stručne knjige, koje valja napraviti bez obzira što iste koštale, te dali se mogle ili ne prodati, financirati propagandu kako na stranim jezicima, tako i na hrvatskom, za domovinu, i sve ostale izričito ne spomenute zadaće, koje logički proizlaze iz naše kondicije boraca za slobodu.

Mogli bi, da ne duljim, reći, da RADNI SKUPOVI moraju učiniti sve ono, što mi odavde ne možemo, odnosno što Hrvatski narod ne može iz zatvora koji se zove Jugoslavija.

Između neizmjerne velikih potreba i između kriminalne indiferencije mnogih Hrvata u tuđini, ljudi ODPORA preko svojih RADNIH SKUPOVA moraju naći jednu mogućnost a to je osiguranje minimuma i nastojanja da se postigne maksimum.

### **XI.) PRIMJENJENI DUALIZAM KAO TAJNA USPJEHA RADNIH SKUPOVA.**

Sve će ove za sada ostati mrtvo slovo na papiru ako se ne sprovedu u život ove ideje, ili ne zamjene drugima, boljima, prikladnijima, skladnijima, prihvatljivijima, kako hoćete. Ideje uopće vrijede toliko, koliko su se pokazale u primjeni i akciji.

Ima jedna osnovna psihološka činjenica, koju svaki od Vas mora u sebi riješiti, a onda primijeniti na organizme koje budu vodili za Hrvatsku. To je vječiti dualizam, da kažem dvostrukost, koji paralelno idu u nama i kroz nas na našu akciju.

U prvom redu to je borba dobra i zla u čovjeku, koja vuče svoj korijen iz doba pada čovjeka, iz istočnog grijeha, da se izrazim u poznatoj terminologiji iz Biblije. To je onaj egoistički "ja", naša komotnost, naši osobni, obiteljski, trgovački i drugi interesi s jedne strane i žrtvovanje vremena, zdravlja, živaca, sredstava i života za jednu domovinsku stvar. Ako ju niste riješili u sebi, jedva ćete moći primijeniti na poduzeće kao RADNI SKUP, koje vodite ili u kojem nešto činite. To je ono **"dobar pastir a što kaže inom, i sam svojim potvrđuje činom"**.

Jedna od teških poroka (**pogrešaka, krivica itd., mo**) emigracije i kočnica mnogog rada jest onaj pretjerani individualizam, onaj "ja" iznad svega, kojega treba u radu podrediti onom "MI", a to nije laka stvar i mnogi su inače vrijedni ljudi tu izgubili tlo pod nogama i spali na bijedno iživljavanje, na varanje sebe i ostalih. Osobni sporovi, osobne simpatije, razlike u sporednim stvarima, paralizirale su rad mnogih pokreta i kolektivnih pokušaja. Uvijek se susreće onaj "ja" kakvoga želimo drugima nametnuti, sa onim ja, koje sami sebi u času ispita savjesti ispovijedamo, kako se je reklo, sami sebi pred ogledalom ili u savjetovanju sa jastučnicom. (**Kristalno jasno rečeno, hvala ti generale!, mo**).

Bit će toga dualizma ili rada na dva kolosijeka, koji vode cilju, negdje se i dodiruju, ali svaki ide svojim putem. Tako na pr. suradnja ORGANIZACIJA ODPORA, koje su davno legalizirale, imaju stanovitu svoju personalnost, svoj "ja" kolektivni, i logično je, da gledaju na probleme suradnje u RADNOM SKUPU kroz naočale organizacije, one uže, kojoj pripadaju. Ima tu nekada i obveze prema vlastima, koje su im omogućile zakonsko i legalno djelovanje, a to nije uvijek slučaj sa drugim grupama, pojedincima, pa će trebati ljubavi i rasuđivanja i takta, da se rešpektira ove kolektive i njegove predstavnike. Dualizam između takovih društava, kao na pr. KANADSKO HRVATSKI NARODNI ODPOR SREDIŠNJICA ERIK LISAK, i AMERIČKI PRIJATELJI HRVATSKOG NARODNOG ODPORA IZ CLEVELANDA, ili između komponenata istih i njihove udjelbe u RADNOM SKUPU, bilo onom teritorijalnog značenja ili onih posebnih, funkcionalnih, koji su izravno veza uz Glavni stan, mogli bi stvoriti probleme, koji bi kočili rad, ako ne ne uskladi taj dualizam u našem djelovanju pomoću razbora i autoriteta PREDSTAVNIKA GLAVNOG STANA NA ODNOSNIM PODRUČJIMA. Uspjeh RADNIH SKUPOVA ovisiti će o

usklađivanju uloga u dva razna pravca rada, gdje čovjek dolazi u sukob sa sobom.

## **XII. ) RADNI SKUPOVI ODPORA KAO DIO POKRETA ODPORA:**

Pred ljudima Otpora ima više problema, pa tako i sjedinjavanje raznovrsnih elemenata u jednu skupnost, stavljanja aparata u pokret, vodstvo aparata, akcije i pokreta, i usklađivanje toga sa stanjem u svijetu i drugim hrvatskim organizacijama, političkim strankama i eventualnim zajedničkim svehrvatskim forumima.

Dobar dio tih problema spada na RADNE SKUPOVE, i radi toga se ukazuju potrebe, da bi se stvorilo tijelo, koje će voditi ovaj sektor rada, to jest ujedinjenje svih RADNIH SKUPOVA U JEDNU ORGANSKU CJELINU.

Kao prvi korak treba stvoriti POKRET ODPORA kao izričito političku organizaciju, a koju bi vodili predstavnici PODRUČNIH RADNIH SKUPOVA. Tako na pr. predstavnici pet područnih skupova (isključivajući iz poznatih razloga riječ ZAPOVJEDNICI PODRUČJA, kao i svaku vojničku terminologiju) trebali bi tvoriti možda GLAVNO TAJNIŠTVO ODPORA, ili POKRET ODPORA, ili ih povremeno ujediniti u jedno funkcionalnom POLITIČKOM UREDU ODPORA, kako sam to bio pokušao sa Tomicom Grgićem, nažalost bez uspjeha, a o čemu ćemo posebno govoriti.

Tako bi se, zasad, separirali (**odvojili, mo**) pojmovi GLAVNI STAN I GLAVNO TAJNIŠTVO, ili GLAVNI TAJNIK I ZAPOVJEDNIK ODPORA, ili ZAPOVJEDNIK HOS-a, ili druge titule vojno-revolucionarnog značenja. Ne smijemo okasniti sa tom provedbom i ne smijemo pri tome imitirati Jelića i HOP, koji su se prije vremena i jednostrano reorganizirali i izložili udarima UDBE, VREMENA I AMBICIJA.

"U kući obješenog ne smije se govoriti o užetu"- veli jedna stara španjolska narodna poslovice. Govorim o sebi. Ne zato, jer sam bio među onima, koji su stvorili ime i organizaciju ODPORA, ni zato, jer sam bio među onima, koji smo vodili bunu unutar redova organizacije, kojoj smo nekada pripadali, nego zato, jer je moja osoba dvostruko važna :

**a.)** ja sam bio skoro jedina konekcija između onih, koji su gradili i rušili, pa je zakonima života i potrebom borbe potrebno, da ne tražim za sebe ono, što sam nijekao i samom Poglavniku, i danas niječem njegovu nasljedniku, (**Dru. Stjepanu Heferu, mo**)

**b.)** ali ja sam bio i krivac, da nam nisu pristupili mnogi, kojima je moja osoba bila neprihvatljiva uopće, ili im nije dostatna za vođenje Otpora i oslobodilačke borbe, te traže da se moju osobu zamjeni IDEJAMA I KOLEKTIVNIM ZAPOVJEDNIŠTVOM ili VODSTVOM. To je i u duhu vremena u kojem živimo, a i shvatljivo, jer se ne može voditi borba jednog naroda za slobodu u ime jednog generala, nego u ime jedne ideje. A generali ne samo da nisu uvijek pogodni, nego i oni stare, umiru i griješe, te ni jedan razuman ne može tražiti za sebe ono, da "zna šta radi". Borba za slobodu je zajednička stvar i svi treba da znamo, šta se radi, kako se radi, zašto se radi i zašto se ne radi.

Imajući, dakle u vidu ta dva momenta, tj. ono što privlačim, i ono što odbijam, moramo izgraditi kolektivno vodstvo, kolektivnu svijest, kolektivnu odgovornost, i vezati se uz ideje i program, a ne uz osobe, kako i opet ne bi pali u smrtne grijehe naše nedavne prošlosti.

Kao prvi korak, i barem na ovom vanjsko-političkom, legalističkom, normalnom i javnom radu stvorimo PRAVU INSTITUCIJU KOLEKTIVNE ODGOVORNOSTI I VODSTVA : POKRET ODPORA na FANJSKOM FRONTU.

Sporedna su imena, ali su RADNI SKUPOVI oni, koji to moraju obaviti. Zatim ćemo dogovorno sa



višim zapovjednicima HOS-a, unutar i van ODPORA, potaknuti i probleme HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA, i tako na domovinskom-konspirativnom-revolucionarnom terenu pokušati doći do nekog organskog kontakta sa onima, koji pokazuju na tom polju interes i djelatnost.

Sa željom, da bi glavni ljudi Otpora preko osobnih i kolektivnih stanovišta na ovaj moj predplan odgovorili sa jednim konstruktivnim kritičkim stavom, prijedlozima i protuprijedlozima, želim uspjeh u radu osobama i institucijama, kako bi pred Bogom i Narodom preuzeli na sebe tešku dužnost organizacije hrvatske revolucije, i uz naš vojnički i bratski pozdrav,

general Drinjanin,

U Glavnom Stanu Otpora  
30. svibnja 1966.

(NB. A šta reći na sve ovo!, osim čitati, (pro) studirati, zapamtiti, širiti među Hrvatima da se zna i da se ne zaboravi kako su Hrvati u emigraciji živjeli, mislili, sanjali o Hrvatskoj, radili za njeno oslobođenje, žrtvovali se, pripremali se za konačnu pobjedu, POBJEDU OPERACIJE "OLUJA" koju smo upravu jučer proslavili u Kninu, sedamnaestu (17) godišnjicu, za koju je general Drinjanin u ovim svojim povijesnim SMJERNICAMA HRVATSKOG NARODNOG ODPORA rekao prije, ima tome, punih 46 godina "...da ne možemo gledati na sat i vrijeme kada će se to zbiti i dogoditi, ali će se za sigurno zbiti i dogoditi ...". Otporaš.)

01-04-2015 00:56#392

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

## **PISMO DRA. ANDRIJE ARTUKOVIĆA**

(U hrpi pisama Maksa Luburića pronađoh i ovo pismo dra. Andrije Artukovića kojeg je on pisao olovkom na običnom papiru veličine 21 i pol centimetar sa 14 centimetara. Kako sam u početku opisivanja ovih pisama rekao i naglasio da želim biti dosljedan, što god više je to moguće, originalnim pismima, zato donosim ove, iako, male detalje, mo. Otporaš.)

**9 Jan (siječnja, mo)1958.**

Dragi Ante ! (Ante Kršinić, mo)

Ovaj čas pročitah u Danici (novina hrvatskih Franjevaca koju su oni izdavali u Chicagu, mo) da vlč. Cecelja (Vilim Cecelja (1909-1989) Poglavnikov osobni ispovijedaonik, emigrant, dobrotvorac, mnoge Hrvate spasio a još više je onih koje je pomogao, mo) stiže tamo k Vama. Molim Te poduzmi Ti i svi što hrvatski misli i osjeća, da se ovog divnog, svetog i uzor svećenika i rodoljuba što bolje primi i dočeka, da sa svojom svetom misijom što bolje uspije. To je jedan od onih najuzornijih svećenika što ih u emigraciji imamo. Ne žali truda, jer ćeš učiniti za Boga i Hrvatsku neopisivo mnogo.

Tebe i sve Tvoje drage i mile grli Vaš Andrija.

**(Napomena:**

Kako sam u emigraciji od 1957 godine, moglo bi se reći da već - ako već ne - mislim i osjećam "emigrantski", drugim riječima, da me je "ustaška emigracija" odgojila. Ako je to tako, onda moj roditeljski odgoj na mene i moju mladost uopće nije utjecao, što u potpunosti nije istina. Mene je moja majka najprije rodila kao Hrvata, tek par dana kasnije stavila na mene vjersko obilježje, u ovom slučaju katoličko. Moglo je biti i ne znam koje drugo, ali on **KRVNO** je hrvatsko. Zato me sada, dok ovo pišem, 31 ožujka 2015. godine uistinu zanima kako na sva ova pisma, izražaji u pismima, ljubav za Hrvatsku koja se izražava u ovim pismima, misli današnje hrvatsko pokoljenje. Upravo je to taj razlog zbog kojeg iznosim ova pisma. Sve što sada želim reći je to: ČITAJTE OVA PISMA, DRAGE MOJE HRVATICE I DRAGI MOJI HRVATI! Vaša je budućnost! Koliko god Hrvatska pripada Vama, toliko i Vi pripadate HRVATSKOJ!

Svima želim:

SRETAN USKRS!

SRETAN PRVI DAN HRVATSKE DRŽAVNOSTI OD 1102., DESETI TRAVNJA 1941!

02-04-2015 03:28#393

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**NE SMIJEMO SA KONJA NA MAGARCA**

"D R I N A " Revija za odgoj i formaciju hrvatskih vojnika, dočasnika i časnika

Apartado 5024, Madrud - Espana

**Uredništvo i Uprava Madrid, 13.VI.1964.**

general Drinjanin

**Stricu, Rudi, Ratku, Vladi, Jeleneku, Mirku, marijanu**

**(Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na stranici 350/352, mo)**

Dragi moji !

Dva dana razgovarao sam sa Hećimom ([Mile Markić, mo](#)) dali su mi puni uvid u stanje u Kanadi, ljudi, događaje i rad. Ja sam već zaključivao iz njegovih pisama, te držanje od 1955. dalje, da je trijezan, sređen, pošten i konstruktivan. Sada imam jasnu sliku o njemu, a i o mnogim detaljima, koje sam trebao znati za pravilnu ocjenu. Sve se to ne može pisati, ali se u dugim razgovorima može razabrati. Kao prvu mjeru na osnovu tih razgovora mislim slijedeće:

**1.)** Bez obzira kako se razvijale stvari u Kanadi i Usa, ikoga ne napadati, pa niti odgovarati na napade, pogotovu kada dolaze sa strane onih koji nas napadaju, da im odgovorimo i time im priznamo kategoriju, pravimo im reklamu i ponižavamo sebe na njihov rang. Nas interesira sudbina

malih ljudi, kojih ima u svim organizacijama, da ih privedemo radu, danas ili sutra, na jedan ili drugi način. To ne znači da ne bi u potrebnim slučajevima rekli načelnu riječ ili nekome zatvorili "gubicu", nu uvijek na dostojan način.

**2.)** Ni u kojem slučaju ne napadati Crkvu, svećenike, i ni u kojem slučaju nametati se za arbitre u svađama koje postoje, kao u Torontu, ili Windsoru. Ako nas netko želi uvući jest, da peremo posrano ili da tjeramo vodu na mlin Udbi. A mi smo zreli ljudi. Ne napadati svećenike ni kada su krivi, ali ne stavljati Otpor kao štit "palim anđelima". Zato ima jedan odjel na Nebu, i ja vjerujem. Osim toga mogao bi nam koji biskup ili provincijal reći, da šta nemamo drugoga posla nego praviti reda tamo gdje ga oni napraviti nisu mogli. Od toga i država ima svojih norma, a Vi ste građani civiliziranih država, pa i ako smo važni, ne toliko, da ispravljamo krivu Drinu po Americi. Posebna je stvar vjernika da uredi svoj odnos prema župi, Crkvi, Bogu i Vjeri, a mi ako Otpor nismo pretpostavljeni njima, a ni oni nama, mislim svećenici, osim ako su članovi Otpora i svojim radom, uplivom i brojem glasova dodju do izražaja. Dobio sam, naime, stanovite migove (od namigivanja) da "posređujemo". Njet...

**3.)** Ja sam razgovarao sa Bojčićem (**Žarko Bojčić, mo**) o radu odbornikom Otpora za propagandu, kako bi se povezao i sa ostalim grupama, vjerskim kulturnim, itd., da bi kao dobar katolik, u društvu sa drugim, manje ili više dobri, pokrenuli stvar, koja se tiče Hrvata katolika, ali ne kao Otpora. Baš zato da to ne bude Otpor, ali da bude Odpor, u tome i svim drugim akcijama duh, koji vodi, pokreće i nadzire, da se ne skrene u kaljužu, kaljužu ravnodušja, nerada, nemorala, kradje itd. On prema tome automatski u svom radu ovisi o ODBORU LISAKA, koji ga je delegirao. (**U Torontu je postojao ogranak HNO ERIK LISAK, mo**) Ako nema te kondicije, nema onda ni razloga, da kao propagandista i aktivista Otpora pokreće nove sektore, tj. masovne organizacije, dvadesetak društava i dvadesetak Krugova i Radnih Odbora. Ako isti imade razloga za distancirati se jer treba dozvolu rada svoje cure da mu je puste, onda neka postavi drugoga, koji imade kondicije za tu misiju, on ili neka pomaže ili čeka dok riješi svoje probleme. Tu je pitanje stege društva Lisak. Prema tome neka Predsjednik i Tajnik uredi tu stvar "internos". Ja Bojčića znam kao bivšeg Povjerenika iz Port Arthura i sada kao odbornika Lisaka u Torontu.

**4.)** Pročitao sam mnogo toga, mnogo izvješća, pisama, i saslušao mnogo toga, i došao do uvjerenja u pogledu Saveza, Dubičanca, Mostovca, Gala, Podsaveza itd., da treba razgovarati sa svima, da treba surađivati sa svima, da treba prednjačiti u osnovnim idejama: treba postići hrvatsko političko maksimalno jedinstvo zato, da vojno-revolucionarne snage mogu imati moralnu i političku podršku pred narodom i pred stranim svijetom, pred borcima itd., jer svugdje ima sposobnih ljudi, koje trebamo izvući iz VANJSKOG SEKTORA, i eventualno prebaciti na DOMOVINSKI SEKTOR, tj. u operativni dio. Ima stotinu razloga za to i ni jedan za protiv. Ali isto tako (i stoti put) dolazim do uvjerenja da **NESMIJEMO SA KONJA NA MAGARCA**, i za volju sloge staro, borbeno, efikasno i jako društvo postojati podružnica "osoba" ili "skalupljenih stožera" koji nisu dokazali postojanosti, kontinuiteta, borbenosti, itd. itd. i barem toliko spremnosti, kao i mi. Dolazim do uvjerenja da je pogrešno ići na "ćabu" u Montreal, Ottawa. itd. kada je **KULA U TORONTU**. I odatle u New York, Chicago, Madrid, itd. put Zagreba. Ići iz Toronta, sa snagama Otpora u manja pokrajinska improvizirana vojna središta bez vojske, je ići sa širokom na "uski glajzi".

**5.)** Pitanje Vijeća : mi smo bili među onima koji su spremali put, staze, koje su nekada bile i trnovite. Ja razumijem da sam ja osobno u mnogo puta bio zapreka da snage Otpora ne dolaze do izražaja u radu pri zelenim stolovima, asfaltu i parketima. I uz svu skromnost, moram reći, da sam ja ipak bio onaj koji je stvorio Otpor 1944.g. kao general, koji radi povijesti nije odveo Vladu u šumu, kako mi je Boban savjetovao, (**general Rafajel, Ranko Boban, 1907-?, kako priče stoje, da je on zagovarao da se Hrvatska Državna Vlada "uhapsu", to sam stavio pod navodne znake, i odvede u šumu i na partizanski način se iz šume boriti protiv svake Jugoslavije a za svaku Hrvatsku, mo**), ni rušio Vladu kako mi je savjetovao general Moškov, ni preuzeo vlast kako mi je savjetovao ministar

Canki, i da sam bio vojni zapovjednik Otpora nekako legalno i vlastitom voljom, kao predstavnik one revolucionarne Hrvatske, koja nije htjela kapitulirati u Bleiburgu. ([Kroz ova Maksova pisma će izići više povijesnih stvari za koje mi Hrvati nismo znali, nego kroz sva njegova javna pisanja u DRINAMA i OBRANAMA i drugdje, mo](#)). Zatim ja sam bio vođa pobune protiv okoline Poglavnika, kada je trebalo, i možda prekasno, i koji je poveo na Vaš zahtjev nakon godina šutnje, ([od razlaza s Poglavnikom 1956. pa do Poglavnikove smrti 28 prosinca 1959., mo](#)) kada drugi NISU HTJELI, ZNALI ILI SMJELI, a meni jesu savjetovali, jer da strašim ...I sada ja se ne povlačim, pogotovu jer su ideje dobre i jer ste ih prihvatili, podupirali, odobrili i jer ste svi Vi uzeli i na sebe "dio krivnje" i pred Hrvatima i svijetom pokazali da se ne bojite moje hipoteke.

(E, tu smo sada. Ovo je velika istina što je general rekao "["moje hipoteke"](#)". Meni je pisao 1979. godine Dr. Jere Jareb da kako sam ja, od toliko drugih hrvatskih organizacija, moga prići u redove Hrvatskog Narodnog Otpora kojega je osnovao general Luburić, koji je radio za Pavelića one stvari koje je Himmler radio za Hitlera i Ranković za Tita. Dr. Jere Jareb i svi njemu slični su bili Hrvati po rođenju ali ne i po uvjerenju, jer su olako padali na neprijateljsku promidžbu i bez velikog razmišljanja ponavljali upravo ono što je jugoslavenska promidžba htjela da istaknuti Hrvati šire njihove laži o Poglavniku, NDH, Ustašama, HOS, Jasenovcu, itd. Mi u hrvatskoj političkoj emigraciji smo takove nazivali "minimalisti linije lakšeg otpora", mo. Otporaš.)

Svakako su još na vlasti snage koje nama nisu povoljne, ali te snage ovih dana kapituliraju, i prepuštaju vodstvo ili komunistima, ili antikomunistima, tj. boljima ili gorima od sebe. Zato ostajem. I oni krugovi Vijeća, Saveza, Stranaka itd. koji Vama govore "da me voljedu" ali da "se Vlasi ne dosjete" zovu me razbojnikom, koljačem, itd. samo žele da postignu ono, što su postigli, kada sam se povukao i prepustio mjesto ODBORU U ARGENTINI. To se već neće dogoditi. Ja idem sa idejom, ekipom i mojom kožom do kraja, do pobjede ili smrti. ([Dobro je Dr. Ante Ciliga rekao za generala Luburića "... da što god je radio, radio je iz uvjerenja za dobrobit Hrvatske, a ne za svoje osobne probitke. To je najveće priznanje koje će mu hrvatski narod iskazati u Zagrebu, kada njegovo tijelo bude tuda prolazili do njegova Ljubuškog na vječni počinak ..." Ovdje, u ovom pismu, general potvrđuje svoju vjeru, odlučnost, dosljednost i ljubav u borbi za Hrvatsku Državu, za koju je živio, radio, borio se i za koju je na koncu, kao vojnik na ratištu, poginuo 20 travnja 1969. god., mo. Otporaš.](#))

Beg Džinić ([Dr. Ibrahim beg Džinić prvi izabrani predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća u New York-u 1962., mo](#)) je prije Sabora, recimo, znao o meni isto toliko koliko i poslije. Pa ipak, drukčije je bilo držanje. I o tome smo dosta-dosta govorili i svima Vam je poznato. Mi nećemo biti čorbine čorbe čorba, nego **ODPOR** i kao takav razgovarati sa Vijećem. Bez saveza i Podsaveza, bez Župe i podžupa, i bez "posrednika". Ako Otpor nema te ekipe, neće ju dobiti u umjetnim strukturama stvorenim ad hoc ([u tu svrhu, samo zato, mo](#)) i nakon mudrovanja i neprespavanih noći. Mi smo obranili Antu Pavelića jer više nije bio ono što borba traži, i šta ćemo među pokrajinskim fiškalima tražiti nove idole, kada i stare guramo u ćošak, a da bi bili adaptirani novom stanju i potrebama.

Mi moramo gledati prema domovini i ako treba praviti kompromise sa dalmatinskim partizanima, hrvatskim socijalistima, istarskim antifašistima, muslimanskim klerikalcima, i hrvatskim vlasima, ali ne prema preživjelim garniturama druge klase, koji u 18 godina nisu pokazali snage, ideja ni dinamike. Nećemo rušiti Vijeće, kao ni Savez, ali nemamo zašto rušiti Otpor, da napravimo nešto, što je unaprijed osuđeno na propast, jer je sastavljeno na fikcijama. Put je daleko : New York, Evropa, Hrvatska, a ne gubiti se u umovanjima "opreznih" koji u 18 godina nisu pridonijeli ništa. Sve te osobe već su gradile kule kao i Skandarske Vile, ([bajke, mo](#)) i razgrađivale kao vrijeme one Udbinskog dizdara.

**6.)** Energije koje trošimo da iz letargije ([bolesno stanje i sl., mo](#)) buržuskog iživljavanja istrgnemo par intelektualaca iz nerada i gurnemo ih u iživljavanje, upotrijebimo u osvajanje malih kolonija u

pokrajini, gdje nekada sam jedan čovjek digne lijepu grupu, i odlazak istoga ju uništi. Mi se nismo odrekli boraca koji se nalaze u HOP-u, ili bilo kojoj grupaciji. Mi nismo antipod HOPu, ni ikojoj drugoj grupi, mi ne želimo rušiti HOP, ni dizati na njegovim temeljima gore od njega, rušiti one koji se usuđuju i sami ostavljenima i razočaranima, **nego odstraniti Udbu i lopove**, a ostvariti političko, ako ne jedinstvo, a ono barem : hrvatske dijaloge ! I nakon toga borbeno jedinstvo elita, kojih ima u svim grupama, i možda najviše u HOPU. Zar nisu propali isto kao i HOP i svi oni koji su istoga rušili? Zar nisu svi isključitelji postali isključeni? Ima jedan proces, i mi naprema Jugoslavenima i komunistima moramo postavljati bilo kakvi vanjski fronta, i iz njega izvlačiti one koji kao zapovjednici, tehničari i aktivisti mogu biti korisni.

**7.)** Garancija za mene bila bi da se Vi sastanete i nađete jedan okvir legalnog rada na SJEVERU, tj. Usa i Kanada. To je baza vanjskog fronta, sa onima u Australiji, Južnoj Americi itd. Sa Vijećem ili bez njega. Sa Krnjevićem ili bez njega. Sa Savezom ili bez njega, ali ići u New York preko Ottawe, Montreala, itd. je češati se lijevom rukom po desnom uhu. Treba osvajati Kaliforniju, gdje ima gradjevnog materijala, baza i uvjeta, gdje je tlo podesno, ali gdje nema inicijativa. **(Kada sam u listopadu 1968 god. javio generalu da ću do konca godine otići za USA, Californiju, odgovorio mi je "...Misionari se ne šalju u Rim, nego u Indiju ..., tako i ja tebe šaljem u Californiju u gnijezdo jugoslavenstva ...", mo.)** Uz Uj. Hrvate, Vijeće itd. graditi umjetni Savez, da može ući u Vijeće, kojega nema a koje nas niti neće, mislim da je trošenje energije.

**8.)** I još jednom : nikada nisam diktirao norme za društveni rad, pa ni čarkarima. Ima to i slabih strana, ali ima i dvije dobre : ljudi se izgrađuju, i drugo dolaze do uvjerenja, da nam je cilj pošten i dostojan. Pa kako bi to činio prema Vama. Mislim da Tomica **(pukovnik HOS-a Tomislav Mesić iz Chicaga, mo)** još nije upoznao dosta toga, pa ne može još intervenirati izravno, nu svakako niti on neće htjeti nametati volju, nego samo koordinirati rad toga sektora. Ostaje kao i uvijek na Vama, da razmislite i odlučite. Ja nekada nagarim, ali i usvajam razloge. I rado. Nakon što upravimo rad toga SEKTORA tj. NORTH, o čemu odavna sanjam, idemo korak dalje.

Pozdravlja Vas odani Vam

general Drinjanin.

ps. na Vama je da drugima u širim sektorima prenesete što mislite da je potrebno.

03-04-2015 14:01#394

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**JAGMA ZA PROSLAVU DESETOG TRAVNJA, piše general Maks Luburić**

**general DRINJANIN**

**12.II.1968.**

Dragi Ratko !

Evo nakon kraće stanke, i obavljanja drugih poslala, odgovoriti ću Tebi i Vladeku, a i Rudiju i

prijateljima u Usa. Hvala na pismu od 31.I.1968. kao i prilogu, pismu fra Ljube. (Po svoj prilici fra. Ljubo Čuvalo iz Chikaga, urednik Danice u to doba, mo). Vidio sam izvješće u Danici, i znam da ih ima, koji nisu mogli onu noć spavati, kada su to vidjeli...

**Demokracija Opora i još jednom je pobjedila. Biral se i izabralo se.**

(Ovdje se treba spomenuti da su Hrvati diljem slobodnog svijeta u mnogim hrvatskim zajednicama pripremali ne jednu, nego više proslava **Desetog Travnja**. HOP je svojatao da samo i isključivo njima pripada **Deseti Travnja** te nisu htjeli s drugim Hrvatima slaviti dan hrvatske državnosti. U Torontu je bila jedna velika hrvatska zajednica gdje je bilo više društava i organizacija, koje nisu simpatizirale sa politikom HOP-a. Zato su se predstavnici svih društava i organizacija sastali i na demokratski način, kako i Bog zapovijeda, dogovorili se da zajednički održe proslavu dana hrvatske državnosti **Desetoga Travnja 1968.** godine, za koju svrhu general Drinjanin je poslao onaj famozni i povijesni govor o Desetom Travnju Hrvatima Toronta 1968 godine, mo)

Hvala na vijestima, prirediti ću to za Obranu.

Dobio sam od Rusija i pisao u Pariz, i čim dobijem, odmah ću javiti.

**Deseti travnja** : izgleda da je nastala jagma za Toronto. Ne znam hoće li doći Vrančić, Herenčić i Matijević. Ako dođu, mogu samo jedni po drugima lupati, boriti se za članove HOP-a. Da li će to biti istina, ja to ne znam. Vidilo se da politički turizam nije ništa riješio. Mi bi mogli poslati koga, ali što god bi napravili, nisam siguran da smo dobro potrefili. Mi obratno isto. Činjenica da mi slavimo u crkvenoj dvorani, je za sebe rječita. To će uvijek nekoga dovesti. I otporaške ideje, a i sam Gagro, kad ne bi bilo drugih, a ja vjerujem da će biti.

Možda da dovedete Vendelina Vasilja. Možda bi došao i Enver Mehmedagić, ali je to strašno skupo. Nekog iz Europe? Isto tako skupo, iako možda manje. Kako si vidio fra. Vendelin je junački istupio kao otvoreni Oporaš!

Ponekada sam mislio i na prof. Dabu Peranića. Mlad, pametan, ali ne znam kakav je govornik (Nikakav. Poznam vrlo dobro dra. Dabu Peranića. Prijatelji smo veliki i on mi je bio vjenčani kum. Dobar na peru, vrlo dobar na peru, a govornik nije dobar. Hrvatski Radnički Savez iz Pariza je bio pozvan na glavnu sjednicu Porobljenih Naroda 1964 god., koja se je održala u gradu Bonn-u. Dr. Peranić, Mate Kolić i ja smo kao delegati HRS iz Pariza zastupali Hrvatsku. Dr. Peranić je savršeno govorio francuski i svoj napisani govor je počeo čitati pred delegatima svih porobljenih naroda. Uzdržao se do te mjere da su mu se mogle noge kroz hlače vidjeti kako je drhtao. Dao mi je znak, prišao sam k njemu, dao mi je pripremljeni govor da ga umjesto njega pročitam, što sam i učinio. Tada mi je rekao da on nije za "govorancije" dobar, ali da se na peru nikoga ne boji. O tome je general htio reći, ali, eto, ja sam iz osobnog iskustva nadopunio, mo), i dogovorili smo se za Švedsku. I to bi bilo jako skupo. I kad se nauče, drugi put bi sa mjeseca morali koga dovesti, jer će sve biti malo. I lani su lajali da će doći ovaj i onaj, pa šta. I kud su išli, ostavljali su slabe tragove. Istina, ovi su mladi, i Dabo i Enver, i nose mlade ideje, privlače mladost, ali možda nisu baš za to područje dobri. Na pr. u Švedskoj da, u Parizu itd.. Možda Vendelin i Mesić? (pukovnik HOS-a Tomislav, Tomica Mesić, mo) Još ću misliti o tome, ali vjerujem da će na kraju biti, kao što si i dosada riješavao, uz pomoć Kambera, Vendelina, Mesića itd.

Stric Ante. Vratiti ću se na to i pisati Tebi, Rusiju itd. Bojim se da znam istinu. Nije ugodna. Pametno je što veliš i zasada ostanimo pri tome. Glavno da znam kako misliš.

Sada se je ustanovilo da je dosta navodnih pisama Draganovića iz Rima, zapravo podvala Udbe i da su isto falsifikati. Ugovor onaj između Draganovića i Tudjine sam i ja dobio, ali ga nisam htio u Obrani donijeti, jer ne znam nije li to podvala. Draganović je uzeo samo kao izliku ono sa mojom

suradnjom, jer ni prije nije pomogao, ni poslije, kada su mu rekli, da neće staviti moju. Ne vjerujem dakle nijednome od njih : Iliniću, ([Milan Ilinić, novinar, mo](#)), Tudjini ([Zlatko Tudjina otvorio zlatariju u Munchenu, Njemačka, izrađivao dukate i zlatnike hrvatskih velikana, grbova i sl., mo](#)), Varošu, ([Miroslav Varoš, partizan i Udbin agent, mo](#)), itd, jer oni mogu, ili Udba izdati bilo što s tim da je Draganovićevo. Meni nije bio rekao ni riječi sam Ilinić, a pisali su Brbiću ([Stjepanu Brbiću u Australiju, Povjereniku Otpora, mo](#)), da su njegovo ime našli među Draganovićevim papirima, kao NJEGOV PRIMATELJ, a nikad ga vidio nije, ni veze imao.

To je kao i sa tobože obranom onih u Njemačkoj. Lov za dolarima i Udba. Ilinić je uz Orlovića optužen da su ukopčali Draganovića onom pukovniku i njih se dva otvoreno optužuju. On je izgurao, Ilinića, Batušića, Pjanića i druge predstavnike Otpora. On radi za Nijemce, a to znači, i za one, koji Nijemcima zapovijedaju, i koji stoje na čelu, a to su ćifuti i socijalisti i vragovi. On je imao čisti protu-otporaški stav u ovom i prijašnjim slučajevima. On radi za svoj trbuh, i nije bio bolji od Jelića. Ne vjeruj nikome. O tome ću pisati opširnije. A dotle pazite. Imade i gorih stvari, iskrsnula je neugodna jedna blamaža, trgovina, čekovi, nu o tome, skorom.

Crveni Križ. Zato sam iznajmio posebni poštanski pretinac, a tu bi trebalo svećenike gurnuti. Možda i žene. Nu stvar Crvenog Križa je ozbiljna međunarodna stvar, iako znam, da ljudi mali misle onako kako veliš.

Da, Vladek mi je poslao i opet ček na 560 dol. kako pišeš. Mislim da ću skorom moći napraviti jedan letak sa propagandom za knjige, pa da malo zajedno i u širi krug. Nije loše što su knjige i što Vladek i Ti i nekoliko njih vučemo, nego je u tome da su seronje postali nesvjesni i ne kupuju knjige.

**Obrana.** Možda da nam uspije jedan novi sistem slanja, tj. preko AVIONA KAO ROBU. Bilo bi jeftinije. Kad bi stavili manje stranice, možda bi mogli jeftinije ići van. Ali nikad nećemo moći, trgovački govoreći, takmičiti se sa novinama, koje izlaze tamo i stižu redovno za par dana.

### **Marinčiću ću pisati.**

To sa mladima je dobro, jer organizacija kuda dolaze mladi, može imati budućnosti. Svakako ću pisati Željku ([Tokich iz Toronta, mo](#)) i mladima. On se uvijek javlja iako na engleskom. Svjedno je, ja ću pisati na hrvatskom, a on neka im dade.

U pogledu od tamo dobivenih novaca ja sam ti pisao točno kako je bilo. tj. sa potpisom Franje Majića ček na 380 dol., od čega je bilo 100 dol. od organizacije, a 280 dol. za Božić. Isto tako veli da je lista kod Tebe, te da nije završeno. Od Blage ja nisam dobio ni slova, i to sve od onog doba, kada se bio javio i Ti si mi bio pisao, da nije bio zadovoljan. Ne sjećam se što je bilo. Poslije ništa. Odnosi se na Blagu Nižića. Ja sam to potvrdio, i kasnije ništa.

Pisali su mi iz Hamiltona, poslali novce i to sam ti objasnio. Osim toga su kao i uvijek Stanić, Nosić, Mile Luburić, i Galac /ovoga će Vladek valjda bolje poznavati/ poslali, i ako te interesira napraviti ću ti izvadak, ili kada i drugima pošaljem, i njima ću, ali od Blage ne.

Vjerujem da se ne radi o onih 100 dol. što je uz 280 bilo u čeku, jer veli doslovno : ZA FOND ODPORA. Nu ne spominje se Blagu. Da znaš. Ja ću ti napraviti potvrde za sve ove, odnosno nekoliko riječi zahvale, i poslati, kao i drugi puta na Tebe. Nosić je uz ono što je dao na listi i sam poslao, mislim još 20, Stanić isto, ali to se ni u kojem slučaju ne može odnositi na Blagu.

Dobro je da držiš vezu sa Josom Šabanom. Malo je nategnuto izgledalo sve ono između Kambera i Borića i mnogi se pametni ljudi čude zašto je to bilo. Bit će to kao i sa Bonifačićem ([Dr. Ante Bobifačić, hrvatski pisac i književnik. Poslije smrti dra. Stjepana Hefera 1973., postao je predsjednik](#)

[HOP-a, mo](#)), da kad ga nisu htjeli fratri za urednika Danice, da je otišao u HOP i postao veći ustaša od Poglavnika.

### **Povraćam Ti pismo od Fra. Ljube.**

U pogledu razlika između popova i fratara : dok bude jednih i drugih, bit će tih razlika, a u konkretnom pogledu, mislim, da se misli na to, da bi sutra fratri dobili Toronto župu i crkvu, što bi mnogo značilo za njih. Nu kako je tu po srijedi opet Biskupija i mnogo toga, ne bih želio reći, da li će to uspjeti. Odmah će dreknuti da fratri osvojiše sve, da su ustaše, koljači i Hercegovci sve i svuda ...Oni su se uvijek kroz kamiš ljubili, kao i Ti sa vlč. Kamberom, ali ni to nije najgore, jer eno se otvoreno kolju i popovi i fratri među sobom, ([hercegovački/mostarski slučaj iz 1967 god., mo](#)), i ovdje i u domovini i u sred Rima. Ti se drži Crkve, i kako kažeš, varkaj se, jer ako si svjestan da te treba, i Ti njih trebaš za organizaciju i Hrvatska sve skupa.

**OBRANA DESETOG TRAVNJA** je poslata redovnom poštom, jer ima 24 stranice i napravljena je radi Domovine. Najaviti ću to i u Obrani koja će stići prije i avionski, ali da znaš, ide na Tebe redovnom poštom iako na avionskom papiru, i vjerujem da će stići za kraj ožujka. Ti ju čuvaj i daj za **Deseti Travnja**, tj. za 6 ili kako to sa Vladekom dogovoriš. **NE ZABORAVI DA JE PISANA ZA DOMOVINU, GDJE ĆE NAŠI PROFESORI I STUDENTI IZIĆI SA NOVIM STVARIMA**, kao ovo sa Dubrovačkim problemom itd. Eno tripalo se tuži da teško izlaze na kraj, jer da smo izišli sa modernim programom i propagandom. ([Radi se o PROGRAMU HRVATSKOG NARODNOG ODPORA. Vidi Obrana br. 49/50, mo](#)).

Vlasi gledaju na hrv. komuniste, ovi djelom na nas, jer otraga stoji Ranković i velikosrpski nož. Pa pomalo da se i mi naučimo voditi politiku i ravnati putove za **SVE HRVATE ILI BAREM NAJVEĆI DIO I UZ TO I DIO SRBA**. Treba tražiti manji otpor, da bude efikasnije u borbi protiv Srba. Inače su bili emisari i sastali smo se, pomalo se ide naprijed, i približava se odsutno vrijeme. Nije lako, ali je bolje nego je bilo.

Dolazak Crnog ([Štef Crnički, mo](#)) ovamo i Marijana u Toronto će isto imati svojih dobrih strana, jer će nas odteretiti, da se mognemo baciti sa snagom na ostalo.

Pošalji mi izvadak iz novina kada je govorio o nama, bilo iz Markovićevih, bilo iz Tomićevih novina. ([Ante Marković urednik novine HOP-a NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA, i braća Rudi i Srećko Tomić, urednici nezavisnog i povremenog lista HRVATSKI PUT, mo](#)). Nadam se sutra ostalo.

Bog. Tvoj general Drinjanin.

03-04-2015 15:24#395

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **ODGOVOR NA KNJKIGU "POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA"**

Bog! dagi moj Žarko,



Veseli me da ćeš biti zadovoljan s tom knjigom dra. Miljenka Dabe Peranića "**POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA**". Ja još imam kopiju originalnog rukopisa koji je tipkan na pisaćem stroju a kojeg mi je dr. Peranić dao u svojoj kući u New York-u u nedjelju 20 kolovoza 1978. godine. Idući kući za San Francisco u zrakoplovu skoro četiri sata, sve sam pročitao i samovoljno donio odluku da se ta knjiga ne smije tiskati takova kako ju je dr. Peranić napisao. Trebalo je tu izmjena i mnoge opise prilagoditi stvarnim dogodovštinama a ne sve gledati iz ugla paranoje.

Pročitati pomno stvari oko pripremanja novog ogranka "**Prijatelja Drine**" u Bolognie za dan proslave dana hrvatske državnosti Desetog Travnja 1969. godine, a to je bilo u suboti 19 travnja, dakle momenti kada se je **Ilija Stanić** pripremao za ubojstvo generala Drinjanina, ushićenje sviju da se ogranak osnuje, da se kao Otporaši sastanu na proslavi **Desetog Travnja**, gdje će dr. Peranić održati nazočnima govor na francuskom jeziku, itd. Čitajući o tome u knjizi, oni koji se malo u to razume, a to sam bio ja, a bilo je i drugih, doćiće do zaključka da tu ima mnogo osobnosti i fiktivnosti.

### **Kao primjer navodim slijedeće:**

Ja sam posudio nešto malo novca mojem dragom i dobrom prijatelju i članu HOP-a Jerki Raspodiću. Kada je ovaj polazio za Australiju ljeta 1963., došao je k meni i rekao mi da nema dovoljno novca da mi vrati, jer je morao platiti kartu, kupiti najpotrebitije stvari za put itd. Kaže mi ja imam jedan samokres koji vrijedi toliko koliko ja tebi dugujem. Ja ti dajem taj samokres za taj dug i mi smo time izmirili račune. Ja sam pristao i ta stvar se je završila tu.

Kada sam ja polazio u Ameriku 8 prosinca 1968. godine, dao sam taj isti samokres mojem dragom i vrlo dobrom prijatelju (koji mi je rodicu Filomenu oženio) Milanu Bagariću. Kako je dr. Peranić oko sebe kupio državotvorne Hrvate i s njima pripremao novi ogranak "**Prijatelji Drine**", među istima je bio i Adolf Horvat, istaknuti državotvorni Hrvat među Hrvatima u Parizu. On i još neki drugi, ja nisam bio tu pa ne znam tko je sve tu bio, su sigurnosti radi, pratili dra. Peranića i tako pratili da se ne bi što neugodna dogodilo dr. Peraniću.

Francuska Policija je obavijestila dra. Peranića za ubojstvo generala Luburića tek u srijedu 23 travnja 1969. Dabo Peranić je u četvrtak 24. travnja otputovao u Carcagente i tu stigao skoro u isto vrijeme kada je stigao i Štef Crnički. Tu su se na licu mjesta, poslije generalove smrti i pogreba Štef Crnički i dr. Peranić počeli razmimoilaziti, ponajviše u mišljenjima: Tko će preuzeti Otpor! itd.

Kada sam ja taj rukopis dobio u ruke nešto malo više od devet (9) godina poslije generalova ubojstva, imao sam malo više informacija o toj stvari, nego, recimo, odmah poslije pogibije generala. Zato sam nazvao kuma Dabu iz San Franciska kada sam došao kući i rekao mu da se knjiga mora prirediti. Njegova supruga kuma Marija je bila na drugom telefonu i sve slušala i sa mnom se složila. Kum Dabo je samo rekao: **NE MJENJAM NI SLOVA. ILI SVE ILI NIŠTA.**

Dragi moj Žarko najsretniji bih bio kada bi baš ti bio taj koji bi napisao knjigu o mojem kumu dru. Miljenki Dabi Peraniću a naslov bi svakako trebao biti: "**USPON I PAD DRA. MILJENKA DABE PERANIĆA**". Ja sam se preko četrdeset (40) godina bavio da napišem što znam o mojem kumu dru. Peraniću, baš upravo s tim naslovom, jer on je to zaslužio i hrvatski državotvorni narod mu je dužan dati tu zadovoljštinu, jer ju je zaslužio. Tim više, što sada ima dovoljno Udbinih izjava i dokumenata za koje se nije prije znalo, kako je riječka Udaba imala tri operativca u Parizu i vrebali na dra. Peranića i dan i noć da ga pasifiziraju, ako u tome ne uspiju, da ga likvidiraju. Tu je izjavu potpisala: Rijeka, 14.2. 1969. godine Alberta Tulić. Izvor:

Božo Vukušić, "**TAJNI RAT UDBE PROTIV HRVATSKOG ISELJENIŠTVA**" br. 3 dopunjeno izdanje.

Za svaku pomoć možeš računati na mene.

Bog! PoZDrav svima. Stric Mile.

Želim ti Sretan Uskrs 2015!  
Želim ti Sretan Deseti Travnja!  
Stric Mile.

04-04-2015 00:43#396

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

**ZAKLEO SAM SE NA OSVETU, kaže general Drinjanin**  
[domobran.prkos.com](http://domobran.prkos.com)

(Autor: Otporaš NASLOVNICA)

## **HRVATSKA I USTAŠTVO (28)**

**Mi vrijedimo pred Bogom, narodom i poviješću samo toliko, koliko smo voljni učiniti u budućnosti za Hrvatsku, gen. Luburić, OBRANA br,43-44**

Piše: general DRINJANIN (povodom smrti V. Mačeka)

### **- S očeva i Radićeva groba na Janka Pustu -**

Cijeli je hrvatski narod, a ne samo ja, tražio je put do hrvatske slobode. Hrvatska omladina u školama i posebno ona učlanjena u katoličkim društvima, te naravno ona u sveučilišnim redovima - nije nimalo tajila, da je htjela konačni cilj i radikalne mjere. U Napredkovom konviktu u Mostaru svijest je bila stopostotna. Fra Leo Petrović na đačkim eskurzijama govorio je o staroj hrvatskoj povijesti, o hrvatskim kraljevima, o hrvatskoj vojnoj moći. (Pitam se danas, sada, kada su nam drugi sudbinu odredili i granice prekrojili, dali bi hrvatski svećenici u tim čisto hrvatskim krajevima, danas mogli odgajati, tako u duhu hrvatstva, svoje đjake, kao prije, moja opaska!?) Orao i Sokol (to su tada bile hrvatske organizacije, moja opaska. Otporaš.) su prednjačili. Hrvatski sportski klub ZRINJSKI u Mostaru talasao je masu sa hrvatskim amblemima. Priredbe hrvatskog pjevačkog društva TREBEVIĆ privlačile su građanstvo. Hrvatska glazba elektrizirala je ulicu. Fratri su odgajali čitave generacije kasnijih heroja. (Da se razumijemo, te heroje koji su svoje živote uzidali u temelje Hrvatske Države, neprijatelj je oklevetao najružnijim imenima, moja opaska) Široki Brijeg bio je, kao neka tvrda kula, spremna na borbu. Hercegovina je bila uz Radića, isto kao što je bila za Hrvatsku Državu, jer naziv Republika u Hercegovini je bio nešto konkretno.

Hercegovina je bila državotvorna, i nije bilo jednog Hercegovca, katolika ili muslimana, koji, ne bi bio sretan, da su ga tada Srbi ubili, kako bi ideja hrvatske države imala svojih martira. Jedan od prvih bio je šestoškolac Ante Soldo, inače neki moj daljnji rod, kojega su tako pretukli na mostarskom redarstvu, radi jednog vatrenog govora na Napredkovoj božićnici, da je najprije bio izbačen iz svih škola, a kasnije umro od tuberkuloze. Tako je, nakon smrti moje dobrog oca, u

obitelji postao još jedan martir iz nove generacije.

Ideja je kod mene bila sasvim zrela : treba se boriti s oružjem u ruci, i istrijebiti ne samo Cige u Ljubuškom, nego i sve Cige iz cijele Hrvatske. Pozudno sam čitao novine, koje sam većinom morao stare, poderane i zgužvane kupiti po cesti, a i stariji su ih rado davali nama "školarcima". Debate u beogradskoj Skupštini govore su mnogo, i hrvatski je narod to sa zebnjom i žudnjom gutao. Ali za mene je stvar već davno bila sazrela. Ja sam težio za vezom s onima, koji su bili kadri boriti se. Nakon manjih i većih sukoba sa profesorima i srpskim đacima i organizacijama - konačno sam nakon prvog tromjesečja petog razreda pošao davno željnim pravcem : na grob ubijenog oca u Trebinje. Neki stariji ljudi muslimani uputili su me do jednog urara, katolika iz gornjih krajeva, koji je znao za zabranjeni grob mog oca. Ne samo da je bio zvjerski mučen i ubijen, nego je i pokopan na način, koji samo može vapiti za osvetom. Pomolio sam se na očevu grobu i zakleo, da ću se protiv uljeza u moju Hrvatsku boriti do zadnje kapi krvi, i do zadnjega daha. ([Koliko ih danas ima da bi se tako nesebično zavjetovali boriti se za Hrvatku, moja opaska. Otporaš.](#)) Izgledalo to nekome dobro ili ne "zakleo sam se i na osvetu"- radi ubijenoga oca., koji nikome zla nije napravio, ali koji nikada nije zatajio Hrvatske, i radi čega je bio proganjan, kao i cijela obitelj, još u doba Austrije.

S očeva groba pošao sam da vidim moju Hrvatsku, i nju sam obišao većinom pješice - od Kotora do Foče, od Čakovca do pola zemunskog mosta. Odatle sam se vratio - a da nisam ušao u Beograd, jer to već nije bilo za mene interesantno.

Prokrstaro sam i našu Dalmaciju, i sve otoke, bez dinara u džepu, i pjevajući iz svega glasa po malim brodicama, koje su prevozile robu ili građevinski materijal, ili išle u ribolov - " malena je Dalmacija, al' je dika rodu svom ...". Kroz Bosnu, kroz Slavoniju, kroz Srijem, kroz Liku, uvijek s ličkom kapicom i na njoj hrvatski grb i trobojnica - obilazio sam Hrvatsku, ponegdje radio ovo i ono, i uvijek naprijed i naprijed. Vodio sam rat za moj vlastiti račun, izazivao na svakome koraku, svađao se radi Hrvatske s kim god sam mogao, i sudjelovao u svim demonstracijama gdje ih je bilo, zalazio u najradikalnije kutove, gdje sam ih god našao, da konačno nađem one koje sam tražio i sa kojima sam konačno stupio u rat protiv velike Srbije i svake Jugoslavije. To su bile Ustaše. To je bila organizacija USTAŠA (U.H.R.O.) ustaška hrvatska revolucionarna organizacija - koju sam tražio od moga "razlaza" sa pokojnim Stipicom u Velikoj Gorici kraj Imotskog. ([Ovdje Maks Luburić govori o Gorici 6 km. istočno od Imotskog, odakle je i Zvonko Bušuć, a ne o Velikoj Gorici pokraj Zagreba, mo, Otporaš](#))

Kao nekada iz škole na očev grob u Trebinje, tako sam sada, prije odlaska na konačni put, hodočastio na grob moga Stipice i ostalih martira za hrvatsku Državu. Moj zavjet tada je bio već jasan i određen. Odlazio sam na Janka Pustu, gdje se je osnivao naš prvi vojno - revolucionarni logor. Od tada do danas promijenilo se je mnogo toga, pa se je mijenjalo i ime i vodstvo organizacije kojoj sam tada pristupio, i kojoj sam položio moju vojničku prisegu - s uvjerenjem, da je onako, kako su nam tada rekli - da je dr. V. Maček vođa hrvatskog naroda, a da je Poglavnik dr. Ante Pavelić vođa naše vojno-revolucionarne organizacije, koja predvodi borbu za uspostavu Nezavisne Države Hrvatske.

(Molim lijepo. Možda ću ponavljati i ponavljati važnost ovih opisa. Oni su izvor iz prve ruke. Ja sam preko i više od pola stoljeća u emigraciji. Mnoge stvari su mi poznate i sa mnogima sam imao priliku se sresti i pričati. Sa mnogima sam se dopisivao. Ne znam koliko ih danas još ima na životu. Ne znam ni to koji bi htjeli iznijeti i opisati svoja sjećanja i ono što znaju, za našu buduću mladež, naš buduću naraštaj. Zato je i te kako važno da se ovo bilježi i širi dalje, jer ovi opisi su od nas i za nas, a ne kao što je prije bilo: sve od našeg neprijatelja, kojemu smo silom prilika morali vjerovati. Otporaš.)

05-04-2015 16:14#397

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**OD RAKOVICE DO SYDNEYA**

(Donosim ovdje jedno Okružno pismo kojeg je general Drinjanina pisao skupini Hrvata u Australiji **21.XI.1961.** Pismo je vrlo važno i povijesne naravi iz više razloga, a ponajviše iz tog razloga što se iz prve ruke, tj. ruke generala Luburića, može nešto saznati o uzrocima razlaza između Poglavnika i generala Luburića. Što nije u ovoj Okružnici rečeno i izraženo, za sigurno, tko je pratio i čitao dosadašnja pisma, mogao je iz istih saznati za mnoge pojedinosti...Velika je šteta da se ovo **OKRUŽNO PISMO** ne nalazi u knjigu "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**". Mo. Otporaš.)

**"NAČELA HRVATSKIH BORACA".**

- (Prvi broj "DRINE" je tiskan u 25 tisuća primjeraka u početku 1960. godine, odmah iz Poglavnikove smrti. U toj "DRINI" su izašla **TEMELJNA NAČELA I DUŽNOSTI HRVATSKIH BORACA U EMOGRACIJI**, Mo.) Neka mi bude oprošteno od mnogih, što nisam odgovarao na mnogobrojna pisma i mnogobrojna pitanja savezno sa pojavom Načela u posebnoj "DRINI". Obećao sam dati računa o tome hrvatskim vojnicima, pa to činim ovim putem, jer je to nemoguće (fizički) svakome posebno, a ne želim za istu stvar upotrijebiti "DRINU".

Htio sam i sačekati mišljenja nekih, kojima sam to izložio na **SASTANKU HRVATSKIH ČASTNIKA U MADRIDU**, (Potrebno je ovdje nadodati ili reći da je general imao neprilika ili nezgoda sa nekim svojim užim suradnicima koji su mu - navodno - prigovarali što nije stavio imena osoba koja su tu bila nazočna na tom sastanku hrvatskih Častnika u Madridu. U pismu od 14.X.1962. general piše Peri Tutavcu u Buenos Aires, između ostaloga i ovo "...U posebnoj pošti - i preso (**hitno, mo**) šaljem nekoliko proglasa, koje smo u svoje vrijeme na zahtjev pukovnika Štira tiskali, i koje sam ja platio i poslao u 20.000 po cijelom svijetu.

I to pukovnik zna. Nu ja nisam mogao tiskati uz NAČELA I IMENA TIH LJUDI, pa makar ih oni pisali. NISU TO NAČELA MOJA ILI TVOJA NEGO VOJSKE. Šta tu ima ime onih, koji su sastavljali? Reci mi: tko su ta gospoda: Matković, Kelava, Kalebić, Hrašćan, Frantić, - da budu potpisnici NAČELA ZA VOJSKU. Ta nije ni pukovnik Štir potpisao ..." kao i svršetak godine 1961., koja je bila godina proslava, jubileja, obljetnica, sastanaka, na kojim su se morali definirati stavovi hrv. političkih snaga u emigraciji.

**HRVATSKI VOJNICI U VRTLOGU PERMANENTNE POBUNE DUHOVA.**

- Sve tamo od bleiburške tragedije hrvatski si vojnici postavljaju pitanje: je li to tako moralo biti, je li se mogla spasiti Hrvatska država, je li morala biti poklana hrvatska Vojska, da li se je sve poduzelo za oslobođenje domovine, kako to treba učiniti, tko je za to pozvan, i na koji način treba početi sa radom. Tragedija je bila previše velika, gubitci strahoviti, pa je čak bio u pitanju biološki opstanak hrvatskog naroda, a u najboljem slučaju poremećen je demografski ekvilibrij na našem području na našu štetu. Postavljalo se pitanje povijesne odgovornosti.

**"IGRA KOLO NAOKOLO...."**

- Ti su problemi podijelili mnogo puta i rođenu braću, stare prijatelje, suradnike i istomišljenike. Jedni su se bunili u ime savjesti, drugi su ih isključivali u ime stege i treći samo žmirkali u ime

"viših interesa". Ja sam prošao sve faze te unutarnje tragedije; isključivao i bio isključen, optuživao i bio optužen, izrugivao i bio izrugan, ganjao i bio ganjan ... Tako smo odlazili, povraćali se, napadali i bili napadati, blatili i bili blaćeni. Tu tragediju proživljavaju svi svjesni ljudi. Teško je bilo buniti se, još teže ostati. To je bilo još teže nego Bleiburg, jer nam otvara horizonte novog Bleiburga...

### **NOVI VAL HRVATSKIH BUNTOVNIKA.**

- Jugoslavenske tamnice i zagrebačko sveučilište rodili su novu borbenu elitu, koja se osjetila pozvana da zabrtvi mjesto prodora u borbenim redovima i velikodušno se stavila na raspolaganje **MAJCI DOMOVINI.** Oni su u Domovini osjetili zov krvi, zov sudbine, zov hrvatske revolucije, one moderne, koju je u duhu pokrenuo OTAC DOMOVINE, a prvi hrvatski revolucionarac Eugen Kvaternik htio provesti u djelo u Rakovici pred 90 godina. Puni su zatvori onih, koji su osjetili mistiku hrvatske revolucije. Dio ih je stigao u emigraciju, pa se odmah stavili na raspolaganje veteranima najveće hrvatske revolucije svih vremena, što je bio u stvari taj 1941-1945.

### **MUHADŽIRSKI JADI.**

- (turska riječ a znači: izbjeglica, bjegunac, emigrant i sl., mo) Mi smo te mlade ljude politički organizirali i duhovno pauperizirali. (U ovom smislu bi moglo značiti: "duhovno preodgojili, mo) U domovini su bili predhodnici jedne nove velebne bitke, koju će hrvatska revolucija voditi u skoroj budućnosti, a mi smo ih u emigraciji pretvorili u zalaznicu jedne izgubljene bitke. (Vođa Francuskog Narodnog Otpora general Charles de Gaulle je u svom APPEL = POZIVU francuskom narodu 18 lipnja 1940 godine rekao: Mi smo izgubili jednu bitku, ali nismo izgubili rat. O toj izgubljenoj bitki i naš general Drinjanin govori; kao što je i general Ranko Boban rekao svojoj vojsci na Bleiburgu 15 svibnja 1945. godine: Vojsko moja ne pobjeđena, razrješivam vas od vojničke prisege ...Mo)

Bili su sjeme koje je dalo ploda prema njivi, kamo je sjeme palo, kamo ga je vihor sudbine donio. Tako su ti mladi ljudi postali neoustaše, jelićevci, draganovićevci, "seljaci" (ovdje se misli na simpatizere HSS, mo), maksovci, heferovci, - a neki su pali i još niže... kada su stigli u "moju stranku" bili su proglašeni zdravim, modernim, novim itd. snagama, a kada su pali u protivni tor, postali su partizani, partijci, izdajnici, sumnjivi, problematični ... UDBA ne spava, pa je slala i zaista svoje, ali to su oni, sposobniji, koji bace kamen, a sakriju ruku.

### **"TUGO MOJA PRIDJI NA DRUGOGA".**

- Pproblem smo riješavali, svi skupa, bacajući krivnju na drugoga. Svi smo baratali podatcima, za koje nikad nismo znali jesu li točni, jesu li podvaljeni po dobro organiziranoj Udbi, po velikosrbima, i ostalim neprijateljima. Heroji su bili oni, koji su znali više patetizma (osjećaja, mo) staviti u pozivima na slogu, na sudbinu, na ovo ili ono veliko ime iz daleke ili bliže prošlosti. Svi smo htjeli slogu svih, ali u našem taboru, i tako se rodila kanibalska organizacijska norma; **"SVI SU POŠTENI HRVATI U NAŠOJ ORGANIZACIJI"**. Svatko je na svoj način reacionirao na kompleks i zato smo se selili kao ptice selice, kao vagabundi, (litalice, mo) idemo iz organizacije u organizaciju, da se razočarani povučemo, i prepustimo mjesto onima, koji su znali više drečati, više obećavati, više ...

### **OD RAKOVICE DO SYDNEYA.**

- Slika na pročelju ovog Okružnog pisma prikazuje skup od 200 takvih buntovnika, (Na vrh ovog Okružnog pisma ima jedna slika koja prikazuje punu i krcatu dvoranu okupljenih Hrvata koji sjede, kao u Crkvi, a među njima stoji i očito se primjećuje Srećko Rover (1920-2005) i kako svojom desnom rukom artikulira svoj govor i svoje razlaganje. Srećko Rover je bio poznat kao dobar govornik ...Možda je slika sa ovog Okružnog pisma jako rijetka slika, a bez nje za sigurno povijest hrvatske političke emigracije nebi bila potpuna. Mo) koji traže put.

Govore dva mlada čovjeka. Jednog poznam: Rovera. Iz pravaške obitelji. Kao gimnazijalac član hrvatskih borbenih organizacija. Kao dječarac član tajne ustaške ćelije, i spašava se iz Ade Ciganlije

i vješala na sudu za "Zaštitu Države" samo radi malodobnosti. Kao mladić ustaški časnik, kao čovjek suradnik u akciji Bože Kavrana, spašava se sa još dvojicom pukim slučajem. Postaje moj suradnik, pokazuje se izvrstan organizator, govornik, pisac, borac. Drugog osobno ne poznam, Pašti (**Geza Pašti, osnivač Hrvatskog Revolucionarnog Bratstva, HRB, kojeg su agenti Udbe kidnapirali, kako se obično misli, u Nici, Francuska, ljeta 1965. god., mo**) od novog vala. Obojica su pali u "čistki", (**jer su obadvojica bili u organizaciji HOP-a i doživjelu sudbinu mnogih koji su bili isključeni iz svoje organizacije HOP-a, mo**) na kojoj bi mogao i Krušćev zamjeriti. Pa ipak oba u Sydneyu, pred 200 buntovnika svih vrsta propovijedaju ideje hrvatske revolucije, koja je nastala u Rakovici.

### **MINIMALNI HRVATSKI PROGRAM KAO BAZA AKCIONOG JEDINSTVA I HRVATSKE REVOLUCIJE.**

- Mladi je intelektualac Prcela (**Ivan Prcela rođen u selu Košute kod Trilja 1922. a danas živi, i fala Bogu još je živ, u Clevelandu. Napisao knjigu HRVATSKI HOLOKAUST ..., mo**) dao emigraciji teoriju Bleiburga kao naše Arhimedove točke. (**Arhimedov zakon u fiziki kada je pronašao da svako tijelo gubi polovicu svoje težine kada ga se uroni u tekućinu, je uskliknuo "HEUREKA"!, mo.**) Dajte mi jednu točku, pa ću se, čvrst na istoj uhvatiti u koštac sa sudbinom i pokrenuti svijet. To je pravo značenje jednog plana za akciju. Buntovnici su u Sydneyu postavili bazu: ta svi smo za Hrvatsku Državu, svi smo demokrate, svi smo protiv Jugoslavije, svi smo protiv svake vrsti komunizma. Nije li to Arhimedova točka koju traži intelektualac Prcela?

### **MAKSIMALNI PROGRAM ZA NOVI MILENIJ.**

- Mladost je svjesna snage, jer je mlada. Ona je uvijek idealistička, pa i onda, kada brani krivi ideal. Ona je jasna, jer ih oportunistam nije imao vremena razvodniti. Ona je revolucionarna i nije konzervativna, jer nema ništa za konzervirati, za očuvati. Oni se ne zadovoljavaju "starim pravicama", oni hoće, zahtijevaju socijalnu jednakost. Oni se ne zadovoljavaju "paternalizmom" oni hoće da biraju svoje tajnike, delegate, programe, odbore i ideje. Oni se ne zadovoljavaju sa Hrvatskom "uru hoda široka i 5 dugom". Oni hoće VELIKU HRVATSKU sa sandžakom, sa Bokom Kotarskom, sa Istrom, sa Otocima, sa Srijemom, sa Bačkom, sa Baranjom, a u njihov mentalitet ne dolazi u obzir dijeljenje Bosne, Dalmacije, stvaranje Banovina, uključivanje u zajednici sa susjedima. Oni hoće sve, jer su voljni sve dati. To je, gospodo, hrvatska revolucija, to je plan za budućih 1000 godina.

### **TEORIJA BLATOBRAHA.**

- Mladi, budući vojnici, ne mogu nikako shvatiti optužbe dviju hrvatskih tradicionalnih stranaka. Najveća je pogrd, kada "seljaci" (**misli se na prvake HSS i njihove simpatizere, mo**) žele uvrijediti ustaše, jest, da su došli u Hrvatsku na talijanskim blatobranima. A onda replika: kada je stvorena HRVATSKA VOJSKA, i Hrvatska Zaštita, kao partikularna stranačka Vojska HSS-a, razbijala ostatke jugoslavenske srpske vojske, onda se je Dr. Krnjević povlačio na srpskim blatobranima u Niš.

Naprema tim činjenicama stoje geopolitika, politika i sudbina. Poglavnik je izabrao talijanske blatobrane jer drugih nije bilo. Krnjević se povlačio sa srpskom vojskom, jer nije vjerovao, da će Njemačka pobijediti, pa je pretpostavljao, da će sa vojničkim padom Njemačke, pasti i politička tvorevina nastala sa pomoću istih. Poglavnik je tražio pomoć na sve strane, kao i Kvaternik, kao i Starčević, kao i Radić, kao i Maček. Krnjević je bio u Londonu i nastojao se sjesti na engleske blatobrane. Danas nam je odabrati između ruskih ili američkih blatobrana. Izgleda da ostali ne fabriciraju blatobrane ili ih importiraju iz te dvije zemlje ...A mi Hrvati nismo imali i nemamo fabrike blatobrana. Pa čemu onda taj spor blatobrana? Taktika je jedna stvar a strateški i politički ciljevi, drugi.

### **JEDNA HRVATSKA UVIJEK U PARTIZANIMA.**

- Partizani su postali sastavni dio svakidašnjice. Partizani su, poput peniciline, televizije, gume za žvakanje i demokracije produkt vremena, doba, epohe. Pa valja s njima računati.

Naši Križari i Mladi muslimani nisu drugo nego hrvatski partizani. Sutra će biti svake vrste partizana. Analizirajući glavne zaključke glavnih hrvatskih političkih stranaka u emigraciji, na kojima su stvoreni u stvari zaključci, da je svaka od njih, jedina legalna, pozvana, i da su svi poštenu Hrvati u njihovim redovima, pa ili "se pokloni, ili se ukloni"; dolazimo do sinteze naše budućnosti: jedna stranka na vlasti, druga u partizanima. Pa ako situacija bude pogodovala jednoj stranci, druga, ako neće svršiti u logorima, mora ići u šumu. Znači jedna Hrvatska na vlasti, okupljena oko jedne stranke, druga stranka, druga Hrvatska u šumi, u partizanima. Budući da u šumi imaju nasljedno pravo stari hajduci, komitadžije, partizani, i i "narodnooslobodilačka vojska", to je drugoj Hrvatskoj, priključiti se tim prastanovnicima hrvatskih šuma i brda. A ovi u službi kojega od susjeda. Četnici su služili Italiju i njemačku ekspanziju, komunisti rusku i međunarodnu, pa bi tako DRUGA HRVATSKA uvijek morala biti proti-hrvatska. Tako bi imali Drugu Hrvatsku, ([Pokušaj braće Andrića i Akcije Fenix 72, poznate imenom BUGOJANSKA AKCIJA; da se je pobuna proširila, evo nam Druge Hrvatske u šumi, o kojoj u ovom Okružnom pismu general Drinjanin govori, mo](#)) ne samo politički, nego i teritorijalno, jer bi morali susjedima prepustiti jedan kraj: Srbima Sandžak, i Bosnu, Madjarima Medjumorje, Bačku i Baranju, Nijemcima "lebensraum" ili Talijanima Istru, dio Dalmacije, Boku itd.

### **SREDOVJEČNE FORMULE U ATOMSKO DOBA.**

- Jedna grupa mladih HSS-ovaca šalje mi izrezak iz Kalendara HSS-a, str. 34. za godinu 1961. Iz bogodane pjesme "Još Hrvatska nije propala" napravljena je, ili bolje rečeno "poseljačena" je i između ostalog veli **"PUŠKA OBRAZ LJUDSKI KALJA, PLUG I KNJIGA TO TI VALJA, PO TOM SI JUNAK"**. Ti koncepti, danas, nakon svega što se dogodilo i što se događa, stavlja nas pred dilemu: proglasiti te ljude neozbiljnima, ludima, ignorantima, zastarjelima, ili pak poduzeti mjere, kako nas ne bi i opet u budućnosti razoružavao "zeleni kadar", napravljen iz taloga ljudskog društva, kako nas ne bi i opet "oslobadjale" srpske bajunete kao 1918., ili balkanski ušljivci kao 1945. godine. Kakvu sudbinu će imati Hrvatska Vojska u zemlji kojom bi upravljali učenici ove škole?

Šta ova škola može reći **NOVOM VALU HRVATSKE REVOLUCIJE**, koji je svjestan, da će imati slobodu, ako se bude borio, a Državu, ako je bude stvorio. Ili ostaje ona stara sumnja, da ćemo i opet morati praviti vojsku pod "škrakima" (neka vrst Mačekove odjeće, po kojoj su se prepoznavali Zaštitari, mo) i HRVATSKU REVOLUCIJU dovesti na degradirajuću ulogu prosječnja i meštarenja u beogradskim koalicijama? ([Za naš hrvatski državotvorno nacionalni ponos, gora je bila koalicija HSS-e sa Beogradom nego Ustaška sa Rimom. Bit će ih koji će sada na ovo graknuti, ali prije nego graknu, analizirajte sve ono što nam je Beograd "dobra" učinio od 1918. pa do 1990., te šta nam je i koliko loša Rim napravio od 1941-1943. Ono što su saveznici tajnim Londonskim ugovorom 1915. dali Italiji, to se zna, ne spada u nikakvu odgovornost ustaškog pokreta, mo. Otporaš.](#))

### **IDEOLOŠKI I ORGANIZACIJSKI KAOS**

- Tko će posumnjati u Dra. Hefera, Njegovo čisto ime, Njegovu svijetlu prošlost, Njegov patriotizam, i Njegovu demokraciju, u Njegovu sposobnost, i Njegovo pravo, da se bavi politikom, da vodi organizaciju, pa ako hoće i HOP-a. Nama je hrvatskim vojnicima, sasna jasno, da će u svim prilikama Dr. Hefer biti šef jedne velike snage, a možda i najjače hrvatske političke snage. Ali, velimo ali, čovjek se je našao u "neobranu grožđu", i protiv svoje vlastite volje, i možda čovjek žrtvuje i svoju vlastitu političku karijeru.

Sasma je isključeno jednu snagu u isto vrijeme smatrati revolucionarnom, elitnom, demokratskom, majoritarnom, ([u ovom smislu najbrojčanijom, mo](#)) ustaškom i svehrvatskom, pokretom, vojskom,

strankom, te htjeti biti vođa, predsjednik, nasliedjen i biran, nametnut i prihvaćen. Ustaški revolucionarni pokret je izabrana elita hrvatske revolucije i ne može biti demokratski pokret. Nemože biti Poglavnik, jer nije Ustaša, a jest se trudio, da se to zna. Ako je izabrani Predsjednik jednog Pokreta, jer to može biti, ne može biti vođom svehrvatstva, i najmanje si praviti iluzije u pogledu **HRVATSKE VOJSKE**. Ta neće biti ni HOPovska, ni "seljačka", ni "Katolička", ni "Muslimanska", ni "proleterska", pa ni "ustaška" nego samo i jedino HRVATSKA.

### **HRVATSKA POLITIKA I HRVATSKA VOJSKA NE SMIJU IĆI U RASKORAK.**

- Nama je bitno, da izgradimo temelje **HRVATSKE VOJSKE** i pripremimo duhove, kako bi sutra svaki hrvatski sin mogao u redovima svoje nacionalne vojske naći svoje borbeno mjesto prema svojim stručnim uvjetima, a ne prema pripadničtvu nekoj stranci. Mnogo je stranaka u emigraciji, a ima poneka i u domovini, i ne može svaka praviti svoju Vojsku, jer bi to bilo gore nego ono što se događa danas u Kongu. Ne možemo ni stvoriti državotvorni frontu u emigraciji, jer ni London, ni Bonn, ni Paris, ni Washington neće razgovarati sa predstavnicima stranaka, pa i onda, ako vele, da su jedine ...i neće baš zato, jer im to vele sa više strana. Mi hoćemo radni front emigracije, u Domovini jedinstvenu državotvornu i oslobodilačku Politiku i jednu jedinu Hrvatsku Vojsku. I ako nam hrvatska politika neda to pravo, da stvaramo Hrvatsku Vojsku, onda ju moramo stvoriti i bez politike. (A šta više na ovo reći!, osim citirati jedan mali citat s prve stranice iz prve "DRINE" iz 1960. god., druge epohe, tj. epohe poslije Poglavnika:

"...Veliki razlozi, povijesne perspektive, vodili su nas, kada smo počeli sa tiskanjem "Drine" vjesnika Hrvatskog Narodnog Otpora i Hrvatskih Oružanih Snaga. Ali, isto tako, veliki su nas razlozi prisilili, da "Drinu" obustavimo, i da ju, evo, s Božijom pomoći, i opet dajemo u ruku hrvatskim borcima u Domovini i izvan domovine. Zato, uz ponovno izlaženje "Drine", moramo i reći koju o našim razlozima, jer bi bez toga sve to bilo nejasno ..." (Ovaj opis o "razlozima" je dug na velike dvije i pol stranice, u kojima se, rekao bih, potanko objašnjava kako je i zašto je došlo do razlaza. Možda bi bilo potrebno to staviti ovdje za one koje taj razlaz zanima. Mo) "...A kako bi pripravili naš put, moramo stvoriti preduvjete u emigraciji, moramo stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo u emigraciji, koje može predstavljati sve hrvatske snage, a ne samo "moju stranku" ili "moj pokret...". (Iz do sada izloženih pisama moglo se je uočiti da je upravo Hrvatski Narodni Odpor bio začetnik stvaranja prvog Hrvatskog Narodnog Vijeća u New York-u 1962. Ovdje general u ovom Okružnom pismu otvoreno poziva na jedno sveopće Hrvatsko Narodno Predstavništvo. Mo)

### **VERTIKALNE I HORIZONTALNE ORGANIZACIJE.**

- Mjesto deset stranaka sa svojim vrhovnim stožerom, sa ramifikacijama (razgranatost, jer svaka od ovih deset stranaka ima svoj posebni vrhovni stožer. O tome general govori, mo) po cijeloj emigraciji, koja se snaga kanalizira vertikalno, k stranačkom vrhu, treba stvoriti svuda po svijetu horizontalne organizacije na bazi demokracije i s osnovnih ciljeva, a ovim organizacijama trebaju pripadati svi Hrvati područja.

I treba zatim sve te lokalne, pokrajinske, provincijske, itd. organizacije svih Hrvata ("Ujedinjeni Hrvati") grupirati u horizontalnim centrima, Glavnim Odborima, recimo, australskih, europskih, američkih itd. Hrvata, a onda iz ovih i ostalih, stranaka, odbora, vrhova, uglednih osoba, itd. stvoriti Hrvatsko Narodno Predstavništvo.

Tek ovo mora onda stvoriti političke, Propagandističke, Vojničke, nadzorne itd. sekcije. I ove mogu, onda, obaviti svoju dužnost. Mogu te sekcije, u ime sviju razgovarati, još uvijek, sa onima, koji to budu htjeli, koje vjerujemo, da smo nešto napredniji nego Kongo, i da nije potrebno, da nas eventualno sutra pacificiraju Abesinci, Malajci, ili Zulukteri.

Tada ćemo moći razgovarati o predradnjama za stvaranje Hrvatske Vojske, kojoj će pripadati pripadnici svih stranaka u emigraciji i domovini ! Tada ćemo moći stvoriti Nadzornu Službu, i kontrolirati zaista sumnjive i provjerene agente, a nećemo iz poštenih, starih i mladih, praviti



izdajnike zato jer nije u našoj stranci.

## **SYDNEY NAM POKAZUJE PUT!** **GEN. DRINJANIN**

U Madridu, 21. XI. 1961.

06-04-2015 07:30#398

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **TKO NEĆE HRVATA ZA BRATA - HOĆE SRBINA ZA GOSPODARA**

(Oni koji su do sada imali priliku čitati i pratiti [PISMA MAKSA LUBURICA](#), mogli su uočiti de je u njima često puta bilo govora o nekim Okružnicama. Ova je jedna od niz OKRUŽNICA koje je general Drinjanin pisao svojim Suradnicima, Radnim Skupovima HNO. Ovu Okružnicu sam pronašao u novini OBRANA, glavno glasilo HNO br. 57/58 1967. kao letak za Domovinu. Poradi općeg hrvatskog interesa, donosim ju u cijelosti i originalu kako bi današnji Hrvati, poslije punih 45 godina, mogli shvatiti mišljenje [O ZNAČENJU HRVATSKOG DESETOG TRAVNJA](#) jednog Ustaše Maksa Luburića. Ovo Okružno Pismo nije u knjizi "[PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURICA](#)". Otporaš.)

### **TKO NEĆE HRVATA ZA BRATA - HOĆE SRBINA ZA GOSPODARA** **OPĆENARODNI I VOJNIČKI DESETI TRAVNJA**

Približava se i opet Deseti Travnja. Mnogi će se i opet pozivati na svoje pravo da tumače značaj, vlasništvo, tok i posljedice [DESETOG TRAVNJA](#). Ta su intepretiranja obično svojatanje toga dana i prebacivanje krivnje za gubitak države, dakle tekovine Desetog Travnja, na druge i ponajčešće na hrvatske vojnike. ([Zar istu nepravdu danas ne trpe i podnose i naši Branitelji Domovinskog rata, mo](#)). Zato ne će biti zgoroga, ako i mi još jednom ponovimo:

**1.)** Deseti Travnja je bio sveopći, narodni, vojnički i vanstranački. Toga je dana narod razoružao Jugoslavensku vojsku, uhvatio oružje u ruku i branio kroz četiri godine uz najteže žrtve svoju narodnu Državu. Taj dan zato pripada cijelom hrvatsko narodu.

**2.)** Hrvatske Oružane Snage su bile one koje su doprinijele najteže žrtve za održanje Države. Na kraju su se na zapovijed svog Vrhovnog Zapovjednika i Državnog Poglavara povukle i predale zapadnim saveznicima. Nisu bile pobijeđene u boju, nisu se raspale, nisu bile svladane pomanjkanjem duha i smisla za žrtvu.

**3.)** Hrvatska Politika, dakle stranke i političari, koji su u ime hrvatske politike govorili, nisu doprinijeli ni jedne solucije. Ne daju je ni danas, jer nisu kadri surađivati, iako je svaka od tih političkih stranaka surađivala ili pokušala surađivati sa svim susjedima i djelomično svim neprijateljima hrvatskog naroda. Zato te stranke niti imaju moralnog prava danas nama hrvatskim vojnicima niti davati lekcije, niti svjedočbu rodoljublja, a još manje kritizirati radi djela, koja da smo počinili za vrijeme rata, prije ili poslije njega. Oni bi te lekcije mogli davati tek onda kada bi

suradnjom dokazali da hrvatski misle i osjećaju. To neka uzmu na znanje i oni, koji su za vrijeme pravljenja, obrane te pada Države, bili u vladama sa četničkim i srbokomunističkim koljačima. (Ovo se odnosi na prvake HSS koji su sjedili sa četnicima u kraljevskoj vladi u Londonu skupa sa dr. Ivanom Šubašićem, Titinim prvim ministrom vanjskih poslova FNRJ, mo)

**4.)** Solucije? Mi ih dajeme. Svi drugi uglavnom govore o tome **KAKO BI VODILI DRŽAVU**, a nitko neće da sjedne i da razgovara o tome **KAKO TREBA DOĆI DO DRŽAVE**. Lakše je brbljati nego borbu voditi. Zato izbjegavaju govor o spremanju borbe i izživljavaju se napadima na borce, koji da su mnogo grijeshili u borbi za slobodu. To je stranačarstvo i ljudska senilnost, impotencija.

**5.)** Treba u borbi za Hrvatsku Državu okupiti ljevicu i desnicu, Hercegovce i Dalmatince, Sandžaklije i Istrane, Sremce i Medjimorce, Bokelje i Bačvane, katolike i pravoslavce, kršćane i muslimane, sjever i jug, proletere i seljake, fizičke i intelektualne radnike, stare i mlade, muške i ženske, ljude dinamita i ljude pera, - stvoriti **HRVATSKE SNAGE, HRVATSKO VOJNO REVOLUCIONARNE SNAGE**, te pripremiti **HRVATSKU REVOLUCIJU**, i obnoviti HRVATSKU DRŽAVU. (Vidite, general Drinjanin nije rekao stvoriti hrvatsku državu, nego je rekao: obnoviti hrvatsku državu, što je za moj pojam jače nego stvoriti državu. Poglavnik je stvorio poslije 839 godina hrvatsku državu, koju su Hrvati izgubili 1945 godine. Sada ju je trebalo samo **OBNOVITI**, mo)

Prof. Franjo Nevistić dobro je u jednom članku uočio razliku između evolucije i revolucije. Mi bi rekli, da svi moramo najprije evolucionirati, da bi međusobno između Hrvata postigli jedan prihvatljivi studij političke zrelosti i državotvorne svijesti, a onda udruženim snagama sprovesti revoluciju, hrvatsku i svehrvatsku, protivu srbokomunističke ili bilo kakve druge Jugoslavije.

I polazna točka neće biti ni povratak na kajmakčalansko, solunsko i batinačko doba, ni na ovo i ono izborna doba, na partikularne stranačke, ideološke, osobne i druge polazne točke, nego na onaj narodni, općenarodni, vojno-revolucionarni pokret, koji je doveo do stvaranja **HRVATSKE DRŽAVE**, a na nama je, hrvatskim vojnicima, da ju **OBNOVIMO**.

Stranke nisu dovele do Hrvatske Države ni onda, kada su zaista bile okviri naroda, imali jake strukture, bile mlade, dinamične i u rukama autoriteta. Ti su okviri davno propali, stranke zatajile, vodje pomrle, ideologije bile zbrisane, a na licu mjesta se stvorile nove generacije, ideje i osobe.

Mjesto stranačkih snaga imamo folklorne grupe, mjesto političkih predvodnika imamo amaterske diletante, mjesto snažne hrvatske fronte zasnivane na zajedničkom akcionom minimalnom programu, imamo šefove njemačke, australske, francuske, argentinske i drugih policija kao arbitre među razbijenim, pregaženim i deformiranim političkim grupacijama. **I imamo UDBU I RANKOVIĆA KOJI ČEKAJU SVOJ ČAS.**

Neka o tome razmisle i oni Ustaše koji su se borili i padali za Državu Hrvatsku, ali i oni partizani koji su bili uvjereni, da se bore tobože protiv okupatora, nacista i fašista a za radnička prava.

I neka nas u tome ne smetu deformirani preživjeli iz bilo kojeg tabora, a najmanje oni, koji jedva čekaju da ih se i opet pozove u Beograd, da spašavaju i drugu, kao što su pokušali spašavati prvu Jugoslaviju. Još manje se treba obazirati na one usidjelice, koje danas u emigraciji daju lekcije pameti živima i mrtvima, a za vrijeme rata su imitirali grotksne vanjske forme koje hrvatski borci nisu nikada ni trebali, ni prihvatili.

Ne gubimo vremena; **RANKOVIĆ VEĆ OKUPLJA I STVARA NOVI SRBOKOMUNISTIČKI, JUGOSLAVENSKI I ČETNIČKI FRONT**. Na nama je da mjesto brbljanja, sanjanja i nadmudrivanja, stvorim jedan **APARAT KOJI ĆE BITI KADAR SUPROSTAVITI SE ONOM**

RANKOVIĆEVOM.

Neka proslave **DESETOG TRAVNJA** budu u tom duhu. Nitko nema na taj dan **monopol**, nitko nije izključen, svak je uključen i nitko ne smije izostati. Neka se slavi kako god tko zna, može i hoće, ali neka nikada ne zaboravi, da taj dan i njegovo slavljenje ima značenje tek onda, ako smo nešto kadri, u Domovini ili u slobodnom svijetu, doprinijeti za njegovu **OBNOVU**, kao što su i veliki Francuzi padali i dizali se, ali se nikada nisu odricali svojeg najdržavotvornijeg državnog i nacionalnog **praznika 14 Juillet 1789**. Mi ne slavimo taj dan zato, da bilo koga slavimo ili grdimo, nego zato, da zbližimo borce za novi pohod.

U tome neka bude dostojno, sretno i bratski proslavljen dan obnove Hrvatske Države i neka se borci svuda u svijetu sjete i palih boraca, skupa sa prvim hrvatskim državnim Poglavarom, Poglavnikom Dr. Antom Pavelićem, svih ministara, generala, biskupa, predvodnika i boraca, obnovi, izgradnji i očuvanju **HRVATSKE DRŽAVE**.

**general Drinjanin.**

07-04-2015 16:05#399

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**U VRTLOGU SVADA ILI U VRTLOGU SVRSTAVANJA**  
**(U suradnji Policije, INTERPOLA, UDBE Hrvati se hapse!)**  
**general DRINJANIN**  
3.VII.1967.

**Vladeku, Ratku, Marijanu, Nikici**  
**Canada**

Dragi moji !

Kao u uvijek Vama pišem najmanje jer sam siguran da ćete i bez mojih savjeta znati u svim prilikama činiti nešto dobra i pametna, što se nažalost ne može reći za sva ostala područja. Reći ću Vam svoj četvorici što ima zajedničkog i što nije u OBRANI.

Dobili ste OBRANU 67/68. i s time moj članak o uhićenima. [\(Radi se o članku kojeg je general napisao "HRVATSKI REVOLUCIONARCI U MREŽI UDBE I INTER-POLA \(Povodom hapšenja i sudjenja HRVATIMA U EVROPSKIM zemljama\)", Obrana, Posebni Prilog, br. 67/68. Mo\).](#) Kako sam i najavio, da bi moglo biti i novih, sve izgleda, da ima. Tamo mi ovog časa javlja Batušić i iz govora viteza Pjanića, koji je jučer stigao, izgleda, da bi moglo biti, da je u zatvoru vlč. Rafo Medić, te neka centralna osoba Macedonaca, osim onih u vezi Bratstva (Turk i drugi). Dobio sam jednu dopisnicu od Vučića Ilije, našeg Gl. Povjerenika ali sa zakašnjenjem, pa kako je bio kod mene prije deset dana, vitez misli, da je i on u zatvoru. Logarića [\(Slavko, mo\)](#) smo spasili iz već na brzinu spremljena transporta, koji je bio za ekstradiciju u vezi ljudi i djela, s kojima nema veze, kako sam pisao.

Ovog časa ne znam sigurno što i kako stvar stoji. Javlja mi Dabo (Peranić, mo) da je Čavčić u Parizu zatvoren, pa iako nema veze sa našim akcijama, odmah smo mu dali 50 dol. od tiska, za advokata, jer je bolestan.

(Kako su ova PISMA MAKSA LUBURIĆA povijesnog značenja, onda ću navesti slučaj JOSIPA ČAVČIĆ (1917-1972) iz Pariza, kao dokumenat jednog povijesnog slučaja u borbi za oslobođenje Hrvatske, jer sam bio dio tih uhićenja. Josip Čavčić je bio moj predsjednik u Parizu. Poštivao sam ga - kako se kaže - po ustaški - kao čovjeka, kao predsjednika, kao borca, kao Ustašu... Za vrijeme rata NDH radio je u UNS sa Erik Lisakom i drugima. Uhapšen 1945. i preko veza, kako mi je pričao, uspio je pobjeći iz zatvora. Godinama lutao po raznim logorima dok nije došao konačno u Pariz. Tu sam ga upoznao koncem pedesetih godina. Sprijateljili smo se. Mnogo smo svi od njega naučili. Bolovao je od srce od koje bolesti je i umro u lipnju 1972. Mlad čovjek! Na pritisak Jugoslavije a preko ove i Interpola djelatni, istaknuti i državotvorni Hrvati su bili proganjani, pod paskom, i prvi napadaj ili bilo koji napadaj od bilo koga na Jugoslaviju, u skoro svim europskim državama nastala je racija na istaknute Hrvate. Tako je ta racija zahvatila i Hrvate Pariza u lipnju 1967. Meni su pokucali na vrata u pet sati ujutro. Dovedi me u glavni pritvor, gdje sam vidio Čavčića i još neke moje prijatelje Hrvate. Bilo je i Srba u toj raciji, ali oni su bili Jugoslaveni, jer tako ih je policija zvala. Kako sam govorio francuski bolje od svih njih, policija me je zadužila da budem tumač. Ali evo jednog čuda. Tu je bio jedan čovjek, kao "Francuz" i kao "službenik" policije koji je tu bio i dobro govorio francuski i mene pratio od riječi do riječi dali točno prevodim. Ostali smo tri dana u pritvoru, te nas pustili. Josipa Čavčića su zadržali poradi toga, jer su prilikom premetačine njegova stana, pronašli pištolj bez dozvole. Ja sam mu pronašao odvjetnika imenom Jean Louis Tixier Vignancourt koji ga je uspio spasiti zatvora, i nakon mjesec ili nešto je pušten i oslobođen svih krivnja. Ovaj francuski odvjetnik je bio vrlo čuveni odvjetnik poput Georges-a Desbons-a koji je branio hrvatske Ustaše Rajića, Pospjšila i Kralja u Marseille-skom atentatu 1935. Ovaj odvjetnik Tixier Vignancourt je bio kandidat za predsjednika Francuske 1965. godine i u trki za predsjednika izgubio protiv de Gaulle-a. To toliko o tome. Mo)

U Švicarskoj opunomoćili jednog našeg prijatelja Španjolca da pomogne Županu. (Vlado ili Vladimir Župan, tako smo ga zvali. Njegova je nesreća bila ta, kad je čuo da je nastala racija hapšenja Hrvata, on je, kobajagi, otišao u Švicarsku na odmor. Tu ga je Interpol pronašao, mo) On je prijatelj Logarića. Kod svega je opasnost da se dobije kojega od njih u Jugovinu, kako bi se pravio pritisak radi mene i ove zemlje, jer su počeli trgovati. (Ovdje se radi to da je Španjolska i Jugoslavija uspostavile uzajamno trgovačke veze te godine, ili možda godinu dvije ranije. Sada Jugoslavija koristi tu privilegiju kako bi uvjerala španjolsku vladu - a ovu preko Interpola - da general Drinjanin stoji iza svih tih "terorističkih čina" protiv Jugoslavije, kako bi se mogao zabraniti svaki rad generalu Drinjaninu i naravno izdanjima DRINAPRESS-a. Osim toga, general ovdje govori "...jer su počeli trgovati...", a dr. Dabo Peranić u novini "LA CROATIE" br. 6, 1964. opisuje intervju sa vlč. Fra. Pio Fržopom koji je bio hrvatskim dušobrižnik u Logoru San saba u Italiji, kako su talijanske vlasti trgovale (prodavale) hrvatske političke emigrante jugoslavenskim vlastima za kubik drva, ili stotinjak svinja, konja, krava ili bilo što god je Italiji trebalo u zamjenu za hrvatske emigrante. Ovo bi trebalo prevesti na hrvatski kako bi se današnji Hrvati upoznali kako se je prije postupalo prema Hrvatima. Mo, Otporaš.) Kao i drugi. Poduzeo sam sve mjere opreza, i odlučili smo kao i uvijek braniti svakog Hrvata koji je radi Hrvatske u nevolji. Jučer je bio Oltra pater i on se brine u Madridu za Logarića, jer su ga tamo premjestili bili.

U vezi cijele stvari Dra. Branka Jelića; on i Oršanić su u Buenos Airesu sve učinili da se nas mimoide zato, jer nam nisu uspjeli nametnuti SVOJE KANDIDATE OSJEČANE; puk. Štira i Cecelju. Ali masa je graknula, jer ako nema sa Otporom dogovora, da sve drugo i tako nema smisla. Nato su nakon potpisa "velike trojice" bili prisiljeni uzeti i Lukasa, ali da se onda oduzme karakter jednakosti, dali su potpisati "svima". Manever jedan, koji je ispao smješšan. Jelić je kasnije u

Munchenu dao zvati "na tajni i historijski sastanak" pukovnika Batušića i rekao, da je JELIĆU DAT MANDAT I DA ĆE ON BITI POLITIČKI VODJA SVEGA. itd. Nato mu je Batušić rekao neka se mani ćorava posla i ide do Maksa, kako je bio obećao prije u New Yorku, i sada u Buenos Airesu. Bili su rekli, da će "nekoga poslati k Maksu", ili "da nema vremena" te da će se "kasnije" sazvati sastanak sviju itd.

I počeli na veliko govoriti o "LEGIJI I REVOLUCIONARNOM VIJEĆU". Ja sam poslao kratke, ali jasne upute, kakvu vidite u OBRANI. Pokušali su slati među ljude, da "svi u Legiju", ali su dobili pakrački dekret, i sve je svršilo kao u uvijek : ODPOR JE ZASEBNA ORGANIZACIJA I IMA SVOJE VODSTVO.

Brat Lukas je potpisao DESETOTRAVANJSKU IZJAVU, i ona je generalne vrijednosti i obvezuje nas kao i sve ostale potpisnike, DA ĆE SE STVORITI TA RADNA ZAJEDNICA.

Ali ni manje, ni više, kako sam to rekao u uvodniku prošle OBRANE. Takvu i Vi na Vašem području možete, ali nemorate, potpisati. Lokalna stvar. Pa kako god ne obvezuje druga područja, još manje VODSTVO ODPORA izvan lokalnih granica suradnje. A najmanje da nam gg. Oršanić, Jelić, Vrančić postave nekoga, tko je NJIMA MILIJI, kao Rovera u New Yorku, i puk Štira u Buenos Airesu. Moram ovdje spomenuti, da je Vrančić bio korektan u pogledu nas, da nas je Oršanić već napao, a Jelić mislio izigrati. Nu Vrančić je pametan i misli svoje, a Oršanića smo eliminirali, ako to vidite. I sada osim Hefera, Korskog, Štira, Asančaića, Oršanića i osječke grupe, potpisali su svi, pa i HSS i intelektualci. I sada zadnja;

Danas sam dobio od Dra. Jelića osobno pismo, da dolazi na 7. u Valenciju i da potvrdim telegram da ga čekam. Poslao sam telegram, rezervirao mu sobu, i ako Bog da, idem skupa sa vitezom Pjanićem i prof. Prcelom na razgovore. I moglo bi se dogoditi da u isti dan, ili dan kasnije bude ovdje čovjek iz domovine, koji je već u Parizu i očekuje da uredi papire kao turista za doći ovamo. ([Možda se ovdje radi o bratu Ljubi Dra. Miljenka Dabe Peranića. Baš te godine 1967. brat gosp. Peranića Ljubo je bio kod brata Miljenka u posjeti i imao sam ga priliku vidjeti kod gosp. Peranića. Koliko se sjećam bratu mu je bio inženjer šumarstva te kao takav je išao u Afriku na neko službeno istraživanje vezano te struke. Bilo je govora da bi ona dvojica, dakle dva brata, Dabo i brat mu Ljubo, išli posjetiti generala. Ovo ne tvrdim, ali ne bi bilo ni isključivo, mo](#))

Dakle : držite se kao i uvijek složno, razgovarajte sa svakim i surađute sa onima, koji budu dali jamstvo da Vas ne misle osedlati i zajašiti raznim supersavezima, superfrontama, super imenima iza kojih bijeda i siromaštvo duha caruju.

Sve što izadje s ovog dogovora bit će pisano, i o svemu ćete dobiti izravnu obavjest, prema tome svako drugo tumačenje je hoštapleraj. Jelića su ostavili i ono par ljudi, pa i Muftić, i Vrančić ga je upotrijebio da izigra pijanog Bonifačića ([Dr. Ante Bonifačić, drugi predsjednik HOP-a poslije Poglavnikove smrtimo](#)) kojega je bio Hefer doveo radi Dalmatinaca! dioničara Doma. Ali Vi gledajte oko Vas, tamo je Barbarić, drugi dolje u Argentini kao naš neprijatelj br. 1. i znamo da spremaju samima sebi drugu organizaciju, te da će se razići, kao i mladi Kulenović sa grupon Uj, Hrvata Mile Rukavije u Munchenu.

Dolje je još gore, jer ih je samo sjedinila mržnja na Hefera s drugima, jer niti je bolji, niti gori od ostalih. Mi ne samo da u Argentini nismo eliminirani, nego je Enver i STALNI TAJNIK SKUPA, dok se na čelu Odbora predsjednici smjenjuju mjesečno. Skorom će biti dobrih vijesti o pokretanju OGRANKA U ARGENTINI. Lukas radi pametno, ima ugled, Enver isto, i Bušić i drugi isto. Pukovnik Štir je i opet ostao kao u uvijek SAM, jer nije mislio sa svojom glavom ni dogovorno sa vojnicima i braćom, niti sa mnom, nego sa profesorima, koji su izigrali sami sbe, i mrze prije podne sami sebe, poslije podne, cijeli svijet. Naprijed, dakle na Vašem području, dogovoreno, razgranjujte se, dogovarajte se i naprijed.

U pogledu rada : mi smo ne samo sa našim tiskom priredili ambijent u domovini, nego smo i dezorijentali komuniste, pokrenuli nemirne intelektualce i sada iskorišćavamo Deklaraciju. ([Deklaracija Hrvatskog Književnog Jezika koja je izišla u proljeće 1967., a koju su potpisali nekih pedesetak hrvatskih uglednika, književnika, profesora, jezikoslovaca, među njima i Dr. Ljudevit Jonke, koji je bio jedan od potpisnika novosadskog ugovora o zajedničkom "srpskohrvatskom" ili "hrvatskosrpskom" jeziku, mo](#)) Očekujem jednu vrlo zamašnu stvar, kao nastavak, i zadovoljan sam sa samim razvitkom. To je predigra revolucije, sve drugo je psihološki rat i mi u tu stvar možemo indirektno putem tiska, i drugim kanalima. Tako ćemo pomagati i braniti sve te naše "usijane glave" jer vrše jednu funkciju.

Rafo Medić je najprije bio pobjegao sat prije nego bi ga uhitili u Stuttgartu, jer su uhitili neke koji su s njim bili u zatvoru. Možda da zgrabe i našeg Iliju ([Iliji Vučić a ne Stanić, mo](#)), jer je i on bio tamo. I neke druge. Svejedno. Idemo pametno naprijed. I sa tiskom , i s političkom akcijom, kako u domovini, tako i u emigraciji. I sa guranjem psihološkog rata i sa obranom ugroženih. I sve drugo o čemu se može, ne može i ne smije pisati. Naša je ideja kompletna, ona je suvremena, ona je dokazala svoju vitalnost, i ona će pobjediti. To će biti pobjeda ODPORA I EKIPE VODSTVA ODPORA, koja je godinama šutke, stegovno i požrtvovano radila, žrtvovala radom, novcem i vjernošću ekipi. To je put, kojim valja nastaviti. Razdijeliti uloge i jedni znojiti se i zaradjivati i pomagati, drugi intelektualnim radom, treći propagandnim, organizatorskim, četvrti konspirativnim, borbenim, vojničkim. ([Bruno Bušić je temeljito proučio generala Drinjanina taktiku, pa je to sveo ovako: "Jedni znojom \(rad\), jedni perom \(pisanjem\), jedni migavicama \(novac\) jedni kažiprstom \(prstom na obaraču\), mo](#)) Svi ste diplomati, svi ste konzuli, svi ste zapovjednici, svi ste intelektualci, svi ste vojnici jedne svete stvari.

Mogli ste primjetiti da smo izbacili van mnogo OBRANA s mnogo stranica i najraznovrstnijeg materijala. OBRANA je danas najbolja novina. Ona jedina ide u količini u domovinu. Šaljemo stotine hiljada raznih letaka. Naše DRINE se plaćaju u domovini zlatom. Sve ono što se događa mi smo navijestili. Idemo sada dalje.

Držite se skupa, učinite sve što možete da nas pomognete materijalno, jer nam je to crna strana unatoč velikodušnosti mnogog od Vas. Ali oni koji daju život, daju zdravlje, krv, daju više. Pa i opet utičem na Vas, na ljude, na odbore, na skupove. Trebamo novca za tisak, letke, obranu ljudi, za putovanja, odgoj, za sve. I činiti ćemo do mjere koliko možemo i nešto više, jer onoga časa kada budemo davali od sebe samo koliko možemo, gotovi smo. Mistika nemogućih dohvata neka nas i sada gura i neka ljetna žega ne ubije u Vama onaj duh, koji nas je doveo do ovih zavidnih uspjeha, koji su očiti i koje nam priznaju svi. I zavide.

Grli vas sve i moli da ove misli prenesete na sve naše, odani Vam general Drinjanin.

Generalov podpis i nadodano rukom: Ovog časa stari nije ovdje, nego će posebno pisati. ([misli se na Antu Došena, mo](#)).

09-04-2015 00:21#400

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**GENERAL DRINJANIN DAO "PAKRAČKI DEKRET" ILIJI STANIĆU**

(Potrebe radi i nekih nepoznanica hrvatskoj javnosti, donosim ovo generalovo pismo kojega je pisao svojem suradniku u Pariz Dru. Miljeniku Dabi Peranić. Pismo je pisano 7 mjeseci i 4 dana prije njegove pogibije. U pismu ima mnogo dotaknutih tema, ali, po mom skromnom mišljenju, najvažnija tema od svih je riječ "Pakrački Dekret" kojega je general dao Iliji Staniću. Mnogi su čuli za tu riječ "Pakrački Dekret" ali nitko ne zna pravo podrijetlo iste. Potražio sam tu riječ i pronašao u Dnevniku Sabora Trojedine kraljevine Dalmacije, Hrvatske ...Page 2...iz knjige Trideseta saborska sjednica, koja je održana 17 veljače 1866., gdje se spominje na strani 276 slijedeće, citira:

**"...A posljedica tome je bila, da smo svi mi, koji nebijasmo pravi vijećnici, dobili pakrački dekret t.j. da u sjednice više pozvani biti nesmiemo..."**

Dakle, sama riječ "pakrački dekret" potječe još od doba Oca Domovine Dra. Ante Starčevića, a ovdje, u ovom pismu generala Drinjanina, on tu riječ upotrebljava kako bi naglasio: da je Iliju Staniću dao otkaz, otpustio ga, prekid svih veza sa njim, dao mu nogu u tur i sl. Ovo pismo es nalazi u knjigu "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" NA STRANI 947/949. Mo. Otporaš.)

**general DRINJANIN**

18.IX.1968.

**Dragi moj profešure !**

Vratio sam se iz Madrida, pa evo da ti najprije rekнем par riječi, prije nego zabodem nos u drek svakidašnji, koji mi se je povećao, jer sam mora izdati Iliji **"pakrački dekret"** /baš sada kada mi je bio počeo biti koristan, jer je za vrijeme moje odsutnosti došao u sukob sa svim radnicima i cijelom familijom, gospodjom i djecom/. (Mnogo se je među Hrvatima u emigraciji raspravljalo o ovom "sukobu" i kolale su razne verzije, a jedna od njih je bila i ta da je Ilija Stanić napostovao stariju generalovu kćer Drinu kojoj je tada bilo nešto malo više od 12 godina. Ako generalova riječ "familija" spada u taj "sukob" s njegovom kćeri, onda bi ta verzija mogla biti istinita. Mo) I kada smo već kod njega: bio sam zadovoljan (i) već pomalo gajio nadu, da bi bio koristan za našu stvar. Bio je glup i dao se već drugi puta navući na tanak led, a onda biti "energičan", mjesto da bude obratno, i našto sam ga upozorio prije (nekoliko) puta. Pao je dvaput na istom mjestu, i onemogućio se u vršenju "vlasti"! Pokušat ću ga negdje namjestiti ovdje, blizu, pa onda negdje gdje bi za Hrvatsku bio koristan, jer ovdje to već nije mogao. Žao mi je i šteta, pa ako već tu ne može, da bi barem bio koristan za Otpor vani. Razmisli, a i ja ću.

(E, sada. Preko više od četiri desetljeća me muči jedna te ista stvar, koju, iznoseći ovdje PISMA MAKSA LUBURIĆA ne mogu nikako prešutjeti. Dr. Miljenko Dabo Peranić i ja smo bilo dobri prijatelji. Radili smo godinama u istom poduzeću. Usko smo surađivali na svim poljima, za Hrvatsku, osobito o Otporu. Bio mi je vjenčani kum. Rekao bih da organizacijski tajnih među nama nije bilo. Ja sam napustio Pariz, Francusku i otišao za Ameriku u ponedjeljak 9 prosinca 1968. Tjedan ili dva dana prije mojeg odlaska za Ameriku, pozvao sam u goste, na večeru, kuma Dabu, kumu Mariju, njihovu kćer Anitu, Kita, i Marijina brata Nikolu Šonje, koji je upravo došao iz New Yorka posjetiti svoje u Pariz.

"...26 Rujna, deset dana kasnije, Stanić dolazi k meni u Paris. Trebalo mu je naći stan i posao, te urediti papire na policiji. Smjestio sam ga kod jednog prijatelja (5) Vidušun - "Freškić", 257 bis, Bld. Jean-Jaures, 92 Boulogne.Billančourt (Cafe-Restaurant, 71 rue Obercampf, Paris 11), drugi mu tražili posao (6) Milan Bagarić, 87 rue Tocqueville, Paris 17, a za legalizaciju sam ga poslao s X.om (6) (jer ovaj X (6) je imao auto, mo) Vlč. Ostojiću, (Zdravko Ostojić, mo) Upravitelju Hrvatske Katoličke Misije u Paris-u, kada je pak on odbio, dao sam mu sam garanciju, koja je i danas u

njegovu dosiju (Prefecture de Police, Paris.) Dobio je dozvolu za mjesec dana dok se ne zaposli. Pokazao mi ju je. Otišao je u svoj stan, (kod br. (5) Vidušina "Freškić", mo) rekao sustranarima da je susreo nekog prijatelja, te nestao - Bog zna gdje. Strana 43/44 knjige "POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA", koju je napisao Dr. Miljenko Dabo Peranić, Generalov Povjerenik, D - Press P.O.Box. 245 Bat port, N.Y. 11705.

Kada sam u kolovozu 1978. iz San Francisca otišao posjetiti u New York moga vjenčanog kuma Dra. Dabu Peranića, kod njega sam i odsjeo preko Week-enda. Tada smo o svemu razgovarali a najviše o generalovoj pogibiji. Tada mi je kum Peranić dao rukopis ove knjige da ga pročitam, i, ako nešto smatram potrebnim, da nadadam. Taj rukopis još i dan danas imadem. U tom rukopisu se nalazi jedan list na kojemu je Dr. Peranić stavio od br. **jedan** do br. **34** osobe koje je želio zaštititi u knjizi, osim što je stavio u zaporkama ( ) a na listu ime i prezime dotične osobe s adresama. Zato smatram, da je došlo vrijeme da se ove osobe iznesu i njihove uloge, tim više da sam bio osoba povjerenja Dra. Peranića a da on meni ni riječi o Iliji Staniću nije rekao, niti sam ikada zanj prije čuo dok nije generala ubio. Bit će govora još o tome ovdje. Mo)

Dobio sam iz Usa. paket sa 4 knjige Klaićeve povijesti. Ima krasnih stvari, posebno starih hrvatskih utvrda iz svih naših krajeva, što bi moglo obogatiti našu DRINU posvećenu starijim dobima, dok o tekstu ne mogu ništa reći. Dao sam uokviriti knjigu, i pokušat ćemo nabaviti ostale za budući rad. Bogatiji smo nešto, naime u knjigama ...Da li si poduzeo što da mu se plati, jer mi je poslao fotografiju tvog pisma u tom pogledu, pa da znam reći našima tamo u Kaliforniji, da to plate. Ne zaboravi.

OBRANU sam ti poslao avionski, a i pakete. Povećao sam tiražu, jer su mi to tražili iz Usa i Kanade. Ako trebaš još, mogu to dati. Odmah ide i nova, tj. 97-8. za koju imam gotov POSEBNI PRILOG od 6 stranica sa FEDERACIJA POČIMA FEDERIRATI. (To je posebni prilog u OBRANI kojeg je dr. Peranić napisao a Mika Tripalo se na taj članak osvrnuo ...kako hrvatska "fašistička" emigracija priželjkuje propast naše federacije o kojoj pišu "Da Federacija počinje Federirati"...U toj OBRANI je također letak za Domovinu upućen "STUDENTIMA HRVATSKE". Ovaj letak ću svakako donijeti kako bi današnji naraštaji Studenti Hrvatske mogli usporediti svoja današnja mišljenja o Hrvatskoj s mišljenjima tadašnjih Studenata Hrvatske.mo.)

Mislim da bi trebalo br. 99-100. dati nešta reprezentativnije, možda kao Posebni BOŽIĆNI I NOVOGODIŠNJI BROJ. Razmisli. Materijala običnog ima i previše, ima i članaka, i tu bi trebalo ući stvar o RANKOVIĆU i novoj situaciji, koja se razvija pod dojmom čeških i slovačkih problema s jedne, a među-komunističkih s druge, što mislim da treba iskoristiti baš u Rankovićevom Pos. Prilogu, jer dokazuje da je nacionalni osjećaj jači, pa i gospodarski interesi i strategija, od ideologije i biti komunizma /Proleterci svih zemalja .../,

Bio sam u Madridu sa prof. Zudenigom, (Dr. Drago Zudenigo je bio među prvom grupom Hrvata koji su 1951. godine osnovali POČASNI BVLEIBURŠKI VOD, P.B.V. u Unter-Loibach, mo) pa kako sam njega i Tijana zvao profesurom, a oni mene djeneralom, a kakve smo rdje ... elim i Tebe tituliram, iako se izlažemo da te nazovu nepismenim. Kao i Gracijana i Šimata.

Prof. Zudenigo mi je dao ime ove knjige, koju svakako nabavi. Ne znam da li je to ona, koju si bio donio i koju sam poslao Mikcu. Donio mi je samo jednu malu knjižicu EDITIONS DU SEUIL 27 rue Jacob, Paris VI. a to je tvoja ulica. (Dr. Peranić je živio na 30 Rue de Jaco, Paris 6eme, mo) Zove se PETITE PLANETE; collections microcosmos, a br. 2 je Jugoslavija. Ima na francuskom i engleskom, barem, jer sam ove vidio. Imam francusko izdanje..

On je isto donio LE MONDE sa vijesti o Draganociću, koja je i ovdje izišla, i koju si poslao. Kada smo već kod njega: dobili smo povjerljivim putem obavijesti, da neće biti procesa, da će dobiti župu,



itd., a to potvrđuju iz Clevelanda i Toronta, gdje su im "klerikalnim kanalima" stigle potvrde osobne prirode u tom pravcu. Inače DANICA i drugi donose članke onih, koji hoće da ga brane ...Bili su u Europi ing. Bosiljević i Meinzl, koji i dalje traju, da ga "Amerika izbavi". Nu mislim to su prozreli mnogi, a Odbor se raspada, ljudi se povlače i traže natrag pare. Možda je tako unosan posao "braniti ga" kao što je bio i "prodati ga". Advokati, ugledni ljudi, naši prijatelji i td. su svi "mobilizirani", putuje se, hoda, i dok bude jednog dolara, oni će ga "braniti". Teško njemu!

Dobio sam Tvoje pismo od 8.IX. sa priložima. Vidim da si obrao bostan sa bubrežima. **(Dr. Peranić je imao problema sa bubrežima, uvijek se je tužio, mo)** Deset kila! Kada bi se moglo urediti da ti nosiš te kamence, a ja da gubim kile, to bi išlo! (Podsjetimo da je ubojica Ilija Stanić u svojoj prvoj izjavi Sarajevskoj (ili bosanskoj, svejedno) Udbe od 29 travnja 1969., dakle samo devet dana od gnjusnog zločina kojeg je počinio nad jednim hrvatskim generalom, izjavio "...Puče lubanja ...Maks se digao na noge. To je bilo najveće iznenađenje u mom životu. Digao se na noge i dahće. Sto kila u njemu ...", HRVATSKI LIST - 23 srpnja 2009., strana 19, mo) Pa da nisi baksuz!

Mislim da "ona dvojica" nemaju veze sa onih "40", koji su na kraju bili negdje u kojoj Udbinoj birtiji u Munchenu: Nikolić i njegovi pjesnici, Mladi Grubišić (Dr. Vinko Grubišić, mo) iz Švicarske, Sagunić iz Londona, Jurčić /sin Gl. ravnatelja/ itd. Poslali su im referat, ali bio nije nitko od njih, i "neki iz domovine", možda iz grupe Tomičića (Zlatko Tomičić i skupine oko Nezavisne Zaklade TIN VUJEVIĆ, mo), kako neki insinuiraju /, a možda su i ovi bili pasošari sa kukuljicom, kao i Jelićevo Vijeće. (Možda se ovdje radi o jednom tajnom simpoziju kojeg je, kako se je tada pričalo, organizirala Hrvatska Revija, koju je uređivao prof. Vinko Nikolić. U knjigu HRVATSKA DANAS I SUTRA, IZDANJE HR. Munche 1969. donosi, na prvoj stranici okvira: "...Hrvatska Dansa i Sutra objavljuje predavanja sa Simpozija skupine hrvatskih intelektualaca, održanog u Evropu 29 -31. kolovoza i 1 rujna 1968.", mo)

Razaslali jesu mnogima, odgovarali poneki, ali išao nije nitko, tako da ćemo vidjeti što će izići. Bio je jedino Dr. Mate Meštrović, barem, figurira njegovo ime na jednoj praznoj izjavi, ali oni samo vele da mu ne vjeruju jer da je bio sa Djilasom u Jugoslaviji. Bio je i Dr. Čolak, onaj iz grupe Mihailova. (Mislim da se ovdje radi o Mihajilu Mihailovu, profesoru na zadarskom fakultetu, koji se je tih godina 1967/68., navodno, pobunio protiv partije ili komunizma, ali nikako se on nije bio pobunio protiv Jugoslavije. To je neke hrvatske intelektualce natjeralo da mu se približe, kao što mu se je bio približio i prof. Mirko Vidović iz Francuske, te ga to približavanje koštalo nekoliko godina tamnice u Staroj Gradiški. Mo) Plaču za pravima. Provjeri i javi, a i ja ću tebi upodpuniti podatke.

Pošalji mi tu stvar Antića o Sredozemlju, jer imam samo neke brojeve. Uostalom, ako ćeš obraditi, zadrži, pa kasnije pošalji. Htio bih to vidjeti, posebno br. 9. Markuse i svibanjski događaji: napravi za obranu, jer je barem za ovu DRINU kasno. Morao sam ostaviti posla za tiskaru i svršiti i nemože ući.

Draga mila Kita, (Dra. Peranića kćer Anita, koju su od milja zvali "Kita", mo) koja se sjeća svih! I to sada kada su nam otišli i Vjeko i Mirica u Valenciju na škole. Pusta kuća bez ovih nestašnih andjela, posebno Mirice, koja je najmanja i zato najdražesnija, (Ne bih se s ovim složio, jer je kćer Dra. Peranića Anita rođena u lipnju 1962., dok je generalova kćer Mirica rođena 1958., mo) pa je sve ispunjavala. Fali nam svima. Ali kad dodje Kita onda ćemo ih ići vidjeti u Kaledž.

BANSKA DRINA: sliveno, osim uvoda, komentara klišejima i podataka o Banovima i Kraljevima. Danas sam zaboo nos u to, ali ovog časa barem osjećam da to "prevazilazi" moje snage. Da ja to sam sredim trebalo bi pretvoriti kao što Španjolski vele "hacer de tripas corazon", ili "pretvoriti trbuh u srdce", a ja se vidim okružen ogromnim kupovima papira, novina, pisama, knjiga i sve mislim, da je sve to samo zato izmišljeno da mene zafrknu ...Inače nemam mnogo posla i trebalo bi odmah uzeti u posao. Previše naslova, pod naslova, bilježaka, tumačenja i nisam siguran u taj sklad stvari jedne

povijesne knjige.

Iskreno ti kažem, bojim se da ne bih zasrao. I baš sada kada tvoji bubrezi i posao kompliciraju prijašnju nakanu, da ti osobno nadzireš stvar. Ilija je to ispravljao, a bolje bi bilo da nije. (Sada se doista postavlja jedno ozbiljno pitanje, na koje samo Ilija Stanić može odgovoriti, jer je još živ, a svi sada znamo da je bio zaduženi agent Udbe da ubije generala Drinjanina, dali je on ikada i namjerno tekstove izmjenjivao, neke svoje udbaške ideje ubacivao; jer se je tada vrlo dobro znalo da su se u novini OBRANA često puta pojavljivale pogreške, gdje bi general znao odgovoriti da se je to učinilo samo zato jer španjolski slagači ne poznaju razliku u slovima c "ć", z "ž", s "š", d "dž" itd., i da ne govore hrvatski. Mo) Mogao bih ja recimo to poboljšati, ali nisam siguran pri raspodjeli, naslovima, iako si ti ostavio sve organizirano, naznačeno, klišeje itd. Ovu stvar se ne može olako praviti, na brzinu, nu ako ne bude drugoga Boga, morat ću. Istina tebi bi dobro došao odmor, bolovanje, a ja bih ti platio put, ali znam da je to problem tvojih bubrega, šefove džigarice i Marijina salvo kondukta za povratak kući. Ali po srijedi je tvoja PRVA KNJIGA, tvoja povjesnica, jer bi napravili i kao Drinu i kao separatu, što bi nama dalo prestiža, a i nešto novca. Sklepati kako god bilo, mislim, da ne bi smjeli.

Dobio sam nekih pisama, obavijesti itd. iz Pariza i Francuske, ali za ovaj čas, dosta. Tvoji bubrezi nisu za više probleme ...Dobio sam nešto novina i razgovarao sa dosta ljudi u Madridu, pa i sa onima iz domovine, iako su "ne određeni". Ne znam do koje mjere je ozbiljna stvar mobilizacije, omladinskih brigada, etc., ali bojim se da bi i opet Tito bio moralni pobjednik i da bi jugoslavenska ideja nadahnula one, koji su imali stomak pun i glavu praznu, među Hrvatima, i da bi to dovelo do jačanja jug. ideje kod onih , koji nikakve imali nisu. Posebno kod mladih. Dokle je komunizam rastvorio dušu našeg radnika i građana, službenika i vojnika, komuniste i ljevičara?

Selo je ostalo, Crkva neoperativna, šefovi slabići, ambijent nikakav izvana, i sada strah od Rusa. Važem stvari, mislim, mislim ne kao emigrant, nego glavnom onih u Zagrebu. Razgovarao sam sa mnogima, od kojih ni jedan nije bio ni komunist, ni anacionalan, i ipak svi vele, da smo na jedinom ispravnom putu nade u hrvatske komuniste. Ima ih kojima je sve to previše naivno, ima ih, koji vele da su to sve hulje, kojima ništa nije sveto, nego je čisto kruhoborstvo, koji podsjećaju da je Bakarić teško bolestan, opterećen tuberkulozom i da se od jednog Kuferšmidta, kako li se zvao, nema čemu nadati. Pa ipak: tko može prodrijeti u tajne uma i srca?

Pokušaj saznati da li stoji da je Tripalo oženjen sa sestrom ili sestričnom Jovanke? Istina to nebi trebalo značiti ništa, kad on ne bi već poticao iz jugoslavenske familije otprije. Sve troje to skupa: jugoslavenska tradicija u obitelji, fratar-komunist, i oženjen sa Jovankinom sestričnom, to je ipak previše za jednog TRIPALA...

Vele da je porazan rezultat mješovitih brakova na našu štetu.

Ako ti Marija i bubrezi dozvole, javi se. Grli vas odani

general Drinjanin.